

ŠTVRTOK 25. MARCA 2010

PREDSEDÁ: PÁN BUZEK

predseda

1. Otvorenie rokovania

(Rokovanie sa začalo o 9.10 hod.)

2. Vyhlásenia predsedníctva

Predseda. – Dámy a páni, zasiahla nás smutná správa o nedávnej smrti francúzskeho policajta Jeana-Serga Nérina, ktorého zastrelili členovia skupiny ETA. Upozorňuje nás na to, že problém terorizmu sa v Európe ešte nevyriešil. V mene Parlamentu a aj vo svojom mene by som chcel vysloviť našu úprimnú sústrasť rodine zavraždeného policajta. Dúfam, že španielska a francúzska polícia predvedie pred súd nielen vrahov samotných, ale aj tých, ktorí si vraždu objednali.

Druhou znepokojujúcou správou je zatknutie 30 osôb na Kube, ktoré sa zúčastnili na demonštrácii skupiny Ženy v bielom. Ženy v bielom sú matky a manželky uväznených opozičných aktivistov. V roku 2005 udelil Európsky parlament skupine Ženy v bielom Sacharovovu cenu. Dnes sa pripájame k týmto hrdinským ženám a myslíme na ne a ich ťažkú situáciu.

3. Výročná správa ECB za rok 2008 – Správa o výročnom vyhlásení o eurozóne za rok 2009 a verejných financiách (rozprava)

Predseda. – Ďalším bodom programu je spoločná rozprava o nasledujúcich správach:

– správa pána Scicluna v mene Výboru pre hospodárske a menové veci o výročnej správe ECB za rok 2008 (2009/2090(INI)) (A7-0010/2010) a

– správa pána Giegolda v mene Výboru pre hospodárske a menové veci o výročnom vyhlásení o eurozóne za rok 2009 a verejných financiách [KOM(2009)0527 – 2009/2203(INI)] (A7-0031/2010).

Edward Scicluna, spravodajca. – Vážený pán predseda, posledné dva roky boli pre ECB v úlohe ochrancu finančnej a cenovej stability určite najnáročnejšími od jej založenia. Moja správa o výročnej správe ECB za rok 2008 bola vypracovaná v tomto kontexte.

Správa sa zameriava na nepretržitú odpoveď ECB na krízu, jej návrhy stratégie pri ukončení krízy, narastajúcu nerovnováhu v rámci eurozóny, reformu finančnej štruktúry EÚ a nakoniec na otázky týkajúce sa riadenia a zodpovednosti tejto inštitúcie. Dúfam, že sa mi podarilo dosiahnuť dobrú rovnováhu.

Finančná a hospodárska kríza je najhorším svetovým hospodárskym poklesom od tridsiatych rokov 20. storočia. Po pomerne priaznivom období hospodárskeho rastu vo väčšine Európy prešli hospodárstva mnohých členských štátov zaťažkavou skúškou, a to nie v simulovaných podmienkach, ale v reálnom čase a s bolestivo reálnymi následkami. Výsledkom bol biedny 0,7-percentný rast HDP v roku 2008, po ktorom v roku 2009 nasledoval pokles o 4 %, pričom prognózy členských štátov v celej EÚ hovoria o veľmi pomalom a nerovnomernom návrate k rastu v priebehu rokov 2010 a 2011.

Väčšina členských štátov má rastúci rozpočtový deficit a dlhy. Podľa hospodárskych prognóz Komisie z jesene 2009 bude priemerný rozpočtový deficit v eurozóne predstavovať 6,4 % a priemerné verejné zadlženie 78,2 %, pričom sa očakáva, že v roku 2010 sa tieto čísla ešte zvýšia. Bude trvať roky, kým sa tieto čísla zapríčinené finančnou a hospodárskou krízou dostanú späť na úroveň pred krízou.

Som toho názoru, že ECB reagovala na krízu pomerne dobre. Základnou úlohou ECB je udržiavať cenovú stabilitu. Hoci sa inflácia dostala vysoko nad strop stanovený ECB, keď v júni a v júli 2008 dosiahla svoje maximum 4 %, miera inflácie od tohto obdobia prudko poklesla. V snahe oživiť pôžičky a naštartovať európske hospodárstvo ECB zároveň postupne znižovala úrokové sadzby z maximálnej úrovne 4,25 % v júni 2008 až na súčasné 1 % stanovené v máji 2009.

Ďalšou úlohou ECB počas tejto krízy bolo rozšíriť poskytovanie likvidných prostriedkov využitím neštandardných opatrení. Bez takejto životne dôležitej finančnej podpory by sa nepochybne zrútili viaceré finančné inštitúcie spravujúce úspory a dôchodky mnohých európskych občanov.

Prirodzene, dalo by sa konštatovať, že zníženie úrokových sadzieb ECB nebolo také radikálne ako v prípade americkej centrálnej banky US Federal Reserve a britskej centrálnej banky Bank of England.

Zatiaľ čo obrovské finančné injekcie ECB zachránili mnohé inštitúcie pred úpadkom, realita je taká, že mnohé banky nepreniesli túto likviditu na zákazníkov, a to predovšetkým na škodu malým a stredným podnikom, od ktorých závisí hospodárska obnova. Namiesto toho mnohé banky využili túto likviditu na posilnenie vlastného postavenia. Zároveň im to umožnilo vyplácať odmeny, čo vyvolalo oprávnený odpor verejnosti.

Nemôžem sa tiež vyhnúť tomu, aby som rýchlo nespomenul politické reakcie potrebné v súvislosti so súčasnou fiškálnou nerovnováhou. Je to téma, okolo ktorej je veľa nejasností a ktorá si vyžaduje včasné a rozhodné konanie. Nechám to však na svojich kolegoch, ktorí tu možno túto tému viac rozvinú.

Ako predchádzajúci spravodajcovia som toho názoru, že dialóg medzi Parlamentom a ECB je konštruktívny a vyvíja sa pozitívne. Na tom môžeme budovať. Som presvedčený, že Parlament by mal byť užšie zapojený do menovania členov výkonnej rady ECB – vrátane ďalšieho prezidenta ECB –, a to na základe precedensu, ktorý sa vytvoril nedávno vďaka postupu prijatému pri menovaní nového viceprezidenta tejto inštitúcie.

ECB sa zodpovedá občanom Európy prostredníctvom Európskeho parlamentu. Túto zodpovednosť musíme posilniť. Kríza predovšetkým ukázala, že trhy bez regulácie nemajú vždy schopnosť samočinnej nápravy a sú náchylné k systémovým rizikám. Z tohto dôvodu je dôležité podporiť a dokončiť komplexný súbor reforiem v oblasti finančnej štruktúry EÚ a hlavne zriadiť Európsky výbor pre systémové riziká, ktorý by fungoval ako dozorný orgán a včas varoval pred každým systémovým rizikom týkajúcim sa nevyváženosti na finančných...

(Predseda prerušil rečníka.)

Sven Giegold, spravodajca. – (DE) Vážený pán predseda, správa o výročnom vyhlásení o eurozóne za rok 2009 a verejných financiách bola vypracovaná v období, keď eurozóna čelila obrovským problémom, a toto obdobie sa ešte neskončilo.

Hospodárska situácia vážne znepokojuje občanov Európy a nás všetkých. A práve v tomto čase bola správa prijatá vo Výbore pre hospodárske a menové veci, a to vo veľmi dobrej atmosfére spolupráce a veľkou väčšinou hlasov. Rád by som teda prezentoval správu na tomto pozadí. Na jednej strane je z príslušného návrhu Komisie a z odporúčaní, ktoré tu na plenárnom zasadnutí predkladá Parlament a Výbor pre hospodárske a menové veci, úplne jasné, že hospodárska situácia sa musí stabilizovať. Na druhej strane kríza, ktorá dosiahla určitú úroveň stability, keďže sa údaje o raste mierne zlepšili, vstúpila do druhej fázy vyznačujúcej sa obrovskými deficitmi vo verejných rozpočtoch. Je to cena, ktorú musíme zaplatiť, aby sme krízu prekonali. V tejto súvislosti je posolstvo správy veľmi jasné. Čo najskôr sa musíme vrátiť na cestu, na ktorú sa vydal Pakt stability a rastu. Nemôžeme presunúť túto úroveň zadlženia na naše deti a vnúčať.

Správa však veľmi jasne uvádza, že pravidlá Paktu stability a rastu nie sú dostačujúce. Nezahrňajú žiadne zodpovedajúce opatrenia zamerané na zlepšenie koordinácie v eurozóne. Zároveň je dôležité riešiť nerovnováhu v rámci eurozóny a zvýšiť koordináciu rozpočtovej a fiškálnej politiky.

Tí, ktorí nesú zodpovednosť za tieto oblasti, čelia teraz závažnej úlohe, ktorou je nájsť zodpovedajúce riešenie týchto problémov. Neprichádza teda do úvahy, aby jednotlivé krajiny aj naďalej trvali na svojich individuálnych privilégiách na základe provinčnej politiky. Hlavne Komisia, ale i štáty eurozóny nesú v tejto situácii obrovskú zodpovednosť za zavedenie nevyhnutných opatrení. V tejto súvislosti by som rád stručne zhrnul naše návrhy.

Po prvé, potrebujeme účinné nástroje na hospodársku koordináciu. Po druhé, musíme skončiť so štrukturálnou závislosťou eurozóny od obmedzených zdrojov. Nemôžeme si dovoliť opäť upadnúť do recesie, keď sa nabudúce zvýšia ceny ropy a zdrojov, k čomu už dochádza. Po tretie, je nevyhnutné, aby sa po tejto kríze vykonávala účinná regulácia finančných trhov. V súčasnosti však vidíme, že jednotlivé členské štáty podnikajú kroky na to, aby ústredné orgány, ako sú orgány dozoru, ani len nepredložili nejaké zmysluplné návrhy. Po štvrté, je neprijateľné, že počas krízy tohto druhu sociálna súdržnosť nie je prvoradým cieľom, čo je v rozpore s hodnotami Európskej únie. Namiesto toho sa od jednotlivých členských štátov očakáva, že na financovanie svojich dlhov budú využívať absurdné úrokové sadzby. Z tohto dôvodu v správe žiadame uplatnenie eurobondov alebo podobných opatrení s cieľom pomôcť slabším členským štátom prostredníctvom solidarity. A čo je najdôležitejšie, nevyhnutné zmeny vo fiškálnej politike sa nesmú vykonávať

na úkor celkovej kúpnej sily. Najjednoduchším riešením, ktoré by nám v tomto ohľade umožnilo dosiahnuť náležitý pokrok, je efektívna spolupráca v oblasti daní.

Koniec koncov Komisia musí urýchlene predložiť návrhy týkajúce sa spoločného konsolidovaného daňového základu pre podniky. Správa tiež požaduje zavedenia správ o príjmoch právnických osôb, ktoré by vypracovali jednotlivé krajiny. Žiadame vás, aby ste predložili zodpovedajúci návrh. Vo všeobecnosti musí mať zásada daňovej spolupráce prednosť pred daňovou súťažou, a to najmä v súvislosti s prácou pána Montiho a posilnením vnútorného trhu. Potrebujeme, aby ste predložili efektívne návrhy, aby sme z tejto krízy nevyšli ešte s väčšími dlhmi. Silná hospodárska spolupráca medzi členskými štátmi nám pomôže zaistiť, aby sme našim deťom nezanechali dlhy, ale namiesto nich eurozónu, v ktorej budú krajiny skôr navzájom spolupracovať, ako sa ruiniť v súťaži.

Jean-Claude Trichet, prezident Európskej centrálnej banky. – (DE) Vážený pán predseda, dámy a páni, teší ma, že tu môžem byť s vami pri príležitosti rozpravy o uznesení týkajúcom sa výročnej správy Európskej centrálnej banky za rok 2008.

Vzhľadom na parlamentné voľby, ktoré sa konali minulý rok, sa tohtoročná diskusia dlho odkladala. To mi však poskytuje príležitosť hovoriť na konci rozpravy aj o súčasnej situácii.

(FR) Vážený pán predseda, ako viete, Európska centrálna banka víta veľmi úzke vzťahy s Parlamentom, ktoré, mimochodom, idú ďaleko nad rámec povinností vyplývajúcich zo zmluvy. V priebehu rokov sme nadviazali veľmi plodný dialóg a povedal by som, že vynikajúce správy, ktoré sme si práve vypočuli od pána Scicluna a pána Giegolda, sú toho ďalším dôkazom.

Dnes vo svojom vystúpení stručne zhodnotím hospodársky vývoj zaznamenaný v minulosti, ako aj opatrenia v oblasti menovej politiky, ktoré prijala Európska centrálna banka. Potom sa budem zaoberať niekoľkými bodmi v návrhu uznesenia a poviem pár slov k súčasnej situácii.

Po prvé, k hospodárskemu vývoju a menovej politike za minulý rok. V roku 2009, ako veľmi jasne uviedol pán Scicluna, Európska centrálna banka pôsobila v prostredí, ktoré budú budúci odborníci v oblasti hospodárskych dejín pravdepodobne označovať za najťažšie pre vyspelé hospodárstva od druhej svetovej vojny.

Po silnom prehĺbení finančnej krízy na jeseň 2008 sa rok 2009 začal plynulým synchronizovaným voľným pádom v oblasti hospodárskej činnosti na celom svete. Približne do apríla minulého roku hospodárska činnosť klesala na mesiac. Pre zachovanie dôvery v tomto období bola rozhodujúcou črtou – a to bola črta ECB – schopnosť prijímať okamžité a mimoriadne rozhodnutia, ktoré boli nevyhnutné. Zároveň sme zostali pevne oddaní nášmu hlavnému cieľu, ktorým bolo zachovanie cenovej stability zo strednodobého hľadiska.

Veríme, že naše neštandardné opatrenia týkajúce sa menovej politiky, ktoré sú známe pod spoločným názvom rozšírená úverová podpora, vcelku poslúžili hospodárstvu eurozóny. Podporili fungovanie peňažného trhu, prispeli k zlepšeniu podmienok financovania a umožnili lepší tok úverov do reálneho hospodárstva, ako by sa dosiahlo iba prostredníctvom samotného zníženia úrokových sadzieb. Banky v podstate poskytujú výrazne nižšie kľúčové úrokové sadzby ECB domácnostiam a podnikom.

Hlavnou zásadou je, že keď sa situácia vráti do normálu, zachovaním týchto opatrení dlhšie, ako je potrebné, riskujeme neželateľné zmeny v správaní účastníkov finančného trhu. A my nechceme podnecovať závislosť.

Preto sme v decembri 2009 začali postupne rušiť niektoré výnimočné opatrenia týkajúce sa likvidity, pričom sme zohľadnili zlepšenie situácie na finančných trhoch. Obmedzili sme hlavne počet, frekvenciu a splatnosť dlhodobějších refinančných operácií. Zároveň sme sa zaviazali, že minimálne do konca októbra tohto roka zachováme plne ústretovú podporu likvidity pre bankový sektor v eurozóne.

Rada guvernérov sa domnieva, že súčasný postoj, pokiaľ ide o menovú politiku, je primeraný a že pokračujúce pevné ukotvenie inflačných očakávaní je zo strednodobého hľadiska dobrým znamením pre cenovú stabilitu.

Dovoľte mi teraz prejsť k niektorým záležitostiam, ktoré ste otvorili v návrhu uznesenia a ktoré sa spomínali v správe.

Pokiaľ ide o otázku zodpovednosti a transparentnosti, veľmi si ceníme pravidelný dialóg s Európskym parlamentom, ako i konštruktívnu atmosféru, v ktorej táto výmena prebieha.

Vítam preto skutočnosť, že Výbor pre hospodárske a menové veci znovu podporil náš dialóg o menových otázkach, ktorý sa koná raz za štvrtok. Myslím si, že to pán spravodajca opäť veľmi zrozumiteľne povedal – zodpovedáme sa európskym občanom, teda Parlamentu.

ECB považujeme za jednu z najtransparentnejších centrálnych bánk vo svete. Organizovanie tlačovej konferencie ihneď po zasadnutí Rady guvernérov týkajúcom sa menovej politiky, ktoré sa koná každý mesiac, zostáva priekopníckou iniciatívou, ktorú nezopakovala žiadna väčšia sesterská inštitúcia. Pri zverejnení nášho komplexného úvodného vyhlásenia v reálnom čase vysvetľujeme strategické rozhodnutia, ako i dôvody, na ktorých boli založené.

Ako viete, počas krízy sme ešte viac zintenzívnili komunikačné úsilie, čím sme pomohli zmierniť reakcie finančného trhu s cieľom budovať dôveru a položiť základy obnovy.

Žiadali ste tiež názor ECB na zriadenie zúčtovacieho ústavu pre nástroje ako swapy na úverové zlyhanie (CDS) v rámci eurozóny. Chcel by som povedať, že odolnosť trhov s CDS denominovanými v eurách má priamy význam pre Eurosystem, a to pokiaľ ide o kontrolu nad jeho menou a finančnú stabilitu v eurozóne.

Zúčtovanie prostredníctvom centrálnej protistrany je veľmi dôležité nielen z hľadiska zabezpečenia transparentnosti, ale aj z hľadiska diverzifikácie a delenia rizika a zároveň obmedzenia stimulov na podstupovanie nadmerného rizika. Určité finančné nástroje, ktoré boli zavedené na zníženie rizika, by nemali byť zneužívané na špekulácie. Regulačné orgány by mali byť schopné uskutočniť efektívne vyšetrovanie možného neprimeraného postupu. Myslím si, že to je vo veľkej miere v súlade so záujmami Parlamentu.

Dovoľte mi povedať niekoľko slov k vyhliadkam HMÚ v náročnom období. Hospodárska obnova prebieha, neznamená to však, že kríza sa skončila. V prvom rade vieme, že tempo obnovy bude nevyvážené a nemôžeme vylúčiť ani prekážky.

Ďalej je tu skutočnosť, že stále čelíme početným úlohám týkajúcim sa reformy nášho finančného systému. Financie musia v našich hospodárstvach zohrávať konštruktívnu a nie deštruktívnu úlohu. Rozhodujúcou skúškou konštruktívnej úlohy financií je to, či slúžia reálnemu hospodárstvu. Aby sme takúto úlohu zaistili, musíme oveľa viac zlepšiť fungovanie finančných systémov.

Doteraz sa veľká pozornosť sústreďovala na bankový sektor. Efektívne reformy sa musia veľmi dôsledne venovať aj nebankovým finančným inštitúciám, ako i usporiadaniu a fungovaniu finančných trhov. Musíme navrhnúť mechanizmy a stimuly s cieľom zaistiť, aby sa financie nevymkli kontrole takým deštruktívnym spôsobom, ako sa to stalo pred krízou.

Musíme zabrániť systémovým rozvratom, ktoré obyvateľom Európy prinášajú hospodárske ťažkosti. Zriadenie Európskeho výboru pre systémové riziká, právny predpis, o ktorom sa v súčasnosti diskutuje v Parlamente, je súčasťou náležitej reakcie na tento problém.

Európske hospodárstvo stojí pred ďalšími úlohami. Tie sa týkajú verejných financií, ako opäť zdôraznil pán spravodajca, a úplného finančného ozdravenia.

V rámci hospodárskej a menovej únie máme jasný systém určenia zodpovednosti. S ohľadom na toto určenie zodpovednosti sa každý môže spoľahnúť na záväzok ECB udržať cenovú stabilitu v eurozóne ako celku v strednodobom horizonte.

Na základe našich posledných prognóz na tento rok budeme mať na konci roka, teda po 12 rokoch existencie eura, infláciu s ročným priemerom 1,95 %. To je v súlade s našou definíciou cenovej stability: menej ako 2 %, ale tesne pod 2 %.

Záväzok ECB, stratégia ECB i jej dosiahnuté výsledky sú súdržné. Hladké fungovanie Európskej hospodárskej a menovej únie nezávisí iba od menovej únie, ale aj od hospodárskej únie. Politickí činitelia na vnútroštátnej úrovni musia udržať verejné financie v priaznivom stave a zaistiť konkurencieschopnosť svojich hospodárstiev.

Za súčasných podmienok, keď Európa stojí pred kľúčovými rozhodnutiami, je dôležitejšie ako kedykoľvek predtým uznať, že prosperujúca Únia si vyžaduje odhodlané konanie všetkých zúčastnených. Menová únia v Európe je podľa môjho názoru viac než menová dohoda. Je to únia, v ktorej máme spoločný osud.

(Rečník dodal vo francúzštine a v nemčine: „Máme spoločný osud.“)

Je to osud pre naše spoločné dobro a je to vízia našich zakladateľov. Menová únia nie je vecou pohodlia. Je to súčasť rozsiahleho procesu postupujúcej integrácie obyvateľov Európy, ktorý sa začal po druhej svetovej vojne.

Som presvedčený, že často zľahčujeme to, čo Európa dosiahla. Často príliš rýchlo kritizujeme naše inštitúcie a postupy. Vcelku však fungovali dobre, a to aj v najťažších časoch. Som toho názoru, že tieto európske inštitúcie a postupy zostali efektívne i počas finančnej krízy.

Na tejto strane Atlantiku sme sa vyhli dramatickým udalostiam, ktoré mohli spôsobiť nové prehĺbenie krízy, ktorá sa začala v Spojených štátoch v septembri 2008. Práve v súčasnej situácii oceňujem záväzok členských štátov eurozóny, ktorý prijali na poslednom zasadnutí Rady, a to v prípade potreby podniknúť rozhodné a koordinované kroky na zabezpečenie finančnej stability eurozóny.

Chcel by som využiť svoje vystúpenie pred Európskym parlamentom a predstaviť to, o čom som sa už zmienil v pondelok počas vypočutia vo Výbore pre hospodárske a menové veci. Ide o zámer Rady guvernérov ECB ponechať minimálny prah úverovej bonity v kolaterálovom rámci na investičnej úrovni (BBB-) aj po roku 2010. Súbežne od januára 2011 zavedieme harmonogram postupných zrážok, ktorý bude naďalej primerane chrániť Eurosystém. Technické podrobnosti poskytnem, keď budem informovať o rozhodnutiach Rady guvernérov prijatých počas nášho nasledujúceho zasadania, ktoré sa bude konať 8. apríla.

Na záver mi dovoľte povedať, že podľa môjho názoru predstavuje zavedenie jednotnej meny pred viac ako desiatimi rokmi obrovský úspech v histórii európskej integrácie – v procese, ktorý zaistil mier a prosperitu v Európe.

Svetová finančná kríza priniesla nové úlohy, ktorým sme v Európe dokázali čeliť. Naša menová únia a naše veľmi tesné putá vo vnútri jednotného trhu medzi všetkými hospodárstvami členských štátov EÚ zabránili kríze, aby sa zhoršila následkom menových kríz tak, ako to bolo začiatkom deväťdesiatych rokov 20. storočia.

Dnes stojí Európa pred ďalšími dôležitými rozhodnutiami. Našou spoločnou úlohou je naďalej zabezpečovať mier a prosperitu, ako aj vytvárať z našej únie ešte atraktívnejšie miesto pre život a prácu.

Ako už uviedli páni spravodajcovia, potrebujeme na to posilnený dohľad a posilnenú spoluprácu. Zároveň musíme oživiť zmysel pre spoločný cieľ, spoločné ideály, ktoré motivovali našich zakladateľov. Ich úsilie bolo vizionárske a všetko, čo vidíme v dnešnom svete, potvrdzuje ich jasnozrivosť.

Olli Rehn, člen Komisie. – Vážený pán predseda, v prvom rade by som sa chcel poďakovať za možnosť diskutovať o výročnom vyhlásení o eurozóne za rok 2009. Keď sme pripravovali naše výročné vyhlásenie, vedeli sme, že vybrané záležitosti budú aktuálne. V poslednom období sa však asi stali až príliš aktuálnymi.

Dovoľte mi zablahoželať obidvom spravodajcom, Edwardovi Sciclunovi a Svenovi Giegoldovi, k ich vynikajúcim správam. Aby som rešpektoval nezávislosť Európskej centrálnej banky, sústredím sa na správu pána Giegolda, ktorá je veľmi významným príspevkom do súčasnej rozpravy o hospodárskej koordinácii a riadení hospodárstva v rámci eurozóny.

Podľa môjho názoru je široká podpora, ktorú správa pána Giegolda získala vo Výbore pre hospodárske a menové veci, skutočným dôkazom vyváženosti jeho prístupu a významu tejto problematiky. Plne súhlasím s pánom Trichetom v tom, že euro nie je iba technická menová dohoda, ale je to kľúčový politický projekt Európskej únie, ktorý musíme obhajovať a rozvíjať v tomto európskom duchu, a to hlavne dnes a zajtra, ako to v tomto veľmi kritickom čase hlása Rada.

Od roku 1999 bola eurozóna najmä oblasťou stability. Chránila našich občanov pred hospodárskymi turbulenciami. Od konca roku 2008 však na eurozónu tvrdo dolieha svetová hospodárska kríza. Napriek stratégiám hospodárskej obnovy a silnému fiškálnemu stimulu finančné trhy zostávajú aj naďalej nestabilné a pretrvávajú neobyčajne vysoká miera neistoty. Nedávne výkyvy na trhu podrobili finančnú stabilitu a riadenie hospodárstva v eurozóne ťažkej skúške, a to hlavne vo vzťahu ku Grécku.

Chcel by som povedať, že Grécko je na správnej ceste k dosiahnutiu cieľa, ktorým je zníženie deficitu o 4 % v tomto roku, a to vďaka odvážnym a presvedčivým opatreniam gréckeho parlamentu, o ktorých sa rozhodlo začiatkom tohto mesiaca a ktoré sú v súčasnosti v platnosti. Tento okamih sa naozaj môže stať prevratným vo fiškálnej histórii Grécka, ako aj v jeho hospodárskom rozvoji.

Ani Grécko, ani eurozóna však nie sú ešte z najhoršieho von, pretože stále prevládajú obavy týkajúce sa finančnej stability eurozóny. Z tohto dôvodu Komisia dôrazne odporúča členským štátom eurozóny, aby prijali politické rozhodnutia týkajúce sa mechanizmu na zaistenie finančnej stability v eurozóne ako celku.

Ide o mechanizmus, ktorý by sa v súlade so zmluvou a jej doložkou o pomoci dal v prípade potreby veľmi rýchlo aktivovať, pričom by sa nevyznačoval automatickým fungovaním.

Z našej strany vás môžem ubezpečiť, že Komisia je pripravená zaviesť taký európsky rámec pre koordinovanú a podmienenú pomoc, ktorý by sa dal použiť v prípade potreby a na požiadanie. Úzko a intenzívne spolupracujeme so všetkými členskými štátmi eurozóny a s ECB, aby sme tento týždeň na zasadnutí Európskej rady dospeli k takémuto riešeniu.

Okrem naliehavého krízového manažmentu sa musíme zaoberať aj tým, ako sa v budúcnosti vyhnúť podobným situáciám, aby sme už viac nemali také prípady, akým je v súčasnosti prípad Grécka. Grécka kríza poukázala na potrebu posilneného hospodárskeho riadenia. To sme už pripustili a právny základ stanovuje Lisabonská zmluva. Preto v súčasnosti pripravujeme návrhy týkajúce sa uplatnenia článku 136 Lisabonskej zmluvy. V nadchádzajúcich týždňoch Komisia zároveň predloží návrh na zlepšenie koordinácie hospodárskej politiky, ako i na posilnenie dohľadu nad krajinami.

Rovnako ako vy, pán Giegold, v odseku 28, aj my vyjadrujeme poľutovanie nad tým, že medzi vládami neexistujú žiadne záväzné dohovory, na základe ktorých by bolo možné vymáhať koordináciu v eurozóne. Z tohto dôvodu potrebujeme jednotný a prezieravý prístup zameraný na politické kroky a jasné operačné opatrenia. V prvom rade sa musíme vyhnúť neudržateľným verejným deficitom. Musíme byť preto schopní lepšie monitorovať strednodobé rozpočtové politiky členských štátov eurozóny. Musíme byť schopní členským štátom vydať podrobnejšie a prísnejšie odporúčania, aby prijali nápravne opatrenia. V tejto veci sa spolieham aj na vašu podporu.

Môžeme tiež lepšie využiť existujúce nástroje. Rada môže adresovať odporúčania členskému štátu, ktorého hospodárske politiky ohrozujú riadne fungovanie hospodárskej a menovej únie. V minulosti sa to využilo, ale pravdepodobne iba príliš zriedkavo. V súlade s novou Lisabonskou zmluvou, podľa článku 21, môže Komisia vydať podobné včasné upozornenia priamo členskému štátu. To musíme robiť, aby sme členským štátom pomohli riešiť novovzniknuté hospodárske problémy v oveľa skoršej fáze.

Keďže sa zdá, že mi už plynie nadstavený čas, vo svojich záverečných slovách sa budem venovať makroekonomickej nerovnováhe. Je to druhý kľúčový prvok posilneného riadenia hospodárstva. V tomto ohľade sa v podstate stotožňujem s názormi pána spravodajcu.

Na záver chcem povedať, že finančná kríza nám neľútostne ukázala, že plynulý hospodársky rast posledných desaťročí nemôžeme brať ako samozrejmosť. Dnes máme možno to najhoršie za sebou. V súčasnosti prebieha hospodárska obnova, stále je však veľmi nestála a nesebestačná. V oblasti nezamestnanosti nenastal obrat k lepšiemu. To isté platí pre konsolidáciu verejných financií, ktorá je predpokladom udržateľného rastu. Bez ohľadu na to, aký dôležitý bol fiškálny stimul pre hospodársku obnovu, tieto dva krízové roky zmietli so sebou 20 rokov konsolidácie verejných financií.

V najbližších rokoch budú tieto mraky visieť nad našou hospodárskou scénou. Musíme urobiť všetko, čo je v našich silách, aby sa obloha vyjasnila a obnovil sa rast. Toto naozaj nie je doba na to, aby sme zostali vo vychodených koľajach. Naopak, nastal čas na výraznú zmenu, aby sme podporili udržateľný rast a vytváranie pracovných miest.

Sophie Auconie, v mene skupiny PPE. – (FR) Vážený pán predseda, dámy a páni, dovoľte mi najprv zablahoželať a zároveň sa poďakovať pánovi spravodajcovi Giegoldovi, ktorý predložil prácu vysokej kvality a preukázal ochotu vypočuť si spravodajcov z ostatných skupín.

Táto správa – reakcia Európskeho parlamentu na výročné vyhlásenie Európskej komisie o eurozóne a verejných financiách – obsahuje množstvo analýz a návrhov. Prirodzene, vo veľkej miere sa nesie v duchu vážnej udalosti roku 2009, ktorou bola hospodárska a finančná kríza. Tá nepochybne predstavuje najvážnejšiu krízu, ktorej Európska únia čelila od svojho vzniku.

Z tejto krízy som si vzala dve hlavné ponaučenia. Na jednej strane hospodárska a menová únia preukázala, aká je užitočná. Euro ako stabilná spoločná mena zohralo úlohu skutočného menového štítu. Členstvo v eurozóne umožnilo nejednej krajine vyhnúť sa devalvácii národnej meny, čo by ešte viac zhoršilo následky krízy. Eurozóna sa preto stala atraktívnejšou, o čom svedčí aj prípad Islandu.

Okrem toho aktívna a pružná menová politika ECB zameraná na zvýšenie injekcií likvidných prostriedkov do úverových inštitúcií zohrala významnú úlohu v procese udržania európskych bánk pri živote.

Prvým ponaučením teda je: zatiaľ čo sa často hovorí, že Európa sa budovala na krízach, táto kríza ukázala, že hospodárska Európa je tak efektívna, ako aj nevyhnutná.

Z toho vyvodzujem druhé ponaučenie a to je, že by sme mali posilniť riadenia európskeho hospodárstva. Menová politika je v súčasnosti jedinou skutočnou európskou hospodárskou politikou. Koordinácia rozpočtových politík je obmedzená. Eurozóna, do ktorej, ako sa uvádza v správe, by sa mali integrovať všetky členské štáty Európskej únie, musí však zaviesť efektívne riadenie v každom aspekte hospodárskej politiky.

Je potrebné začať s makroekonomickým, ako aj finančným dohľadom. My sa tým práve zaoberáme v Európskom parlamente. Musí sa presadzovať v rámci Paktu stability a rastu ako skutočný nástroj fiškálnej koordinácie. Výrazný pokles príjmov, daňové stimuly prijaté v rámci plánu obnovy a uplatnenie hospodárskych stabilizátorov viedli v tomto krízovom období k zhoršeniu rozpočtovej rovnováhy v členských štátoch.

Znižovanie verejného dlhu zostáva hlavným záväzkom, pretože sa týka budúcnosti našich detí. Buďme nekompromisní, ale aj inovatívni. Premýšľajme o novej európskej fiškálnej politike, premýšľajme o eurobondoch a buďme smelí v riadení európskeho hospodárstva.

Liem Hoang Ngoc, *v mene skupiny S&D.* – (FR) Vážený pán predseda, dámy a páni, vzhľadom na súčasnú diskusiu týkajúcu sa makroekonomických otázok je správa pána Giegolda zvlášť dôležitá. Táto správa je o to významnejšia, že jej autorom je nemecký poslanec, ktorý chcel upozorniť Európanov na nežiaduci vplyv, ktorý má na krajiny eurozóny nemecká stratégia znižovania mzdových nákladov v systéme jednotnej meny.

Nemecká vláda sa v podstate chystá zatiahnuť eurozónu i celú Európsku úniu do všeobecnej mzdovej deflácie s ničivými makroekonomickými dôsledkami. Najmä s ohľadom na nedostatok stálych štrukturálnych fondov a rozpočtových zdrojov, ako aj na nemožnosť devalvácie sú členské štáty s deficitmi bežných účtov odsúdené k tomu, aby s cieľom brániť sa znižovali mzdy a redukovali rozsah svojich systémov sociálneho zabezpečenia.

Výsledkom bude, po prvé, oslabenie vnútorného dopytu, ktorý od druhého štvrťroka 2008 viedol k zápornému rastu, pričom k tomu došlo ešte pred začatím krízy likvidity. Po druhé, sme svedkami zvýšeného zadlženia domácností so skromnými príjmami a prostriedkami, ktorých kúpna sila už nerastie. Ich dlh súvisiaci so získaním bývania poháňala celá deregulačná finančná mašinéria v Španielsku, Spojenom kráľovstve a Írsku, ktorej ničivé následky sme zaznamenali počas krízy rizikových hypoték.

Dámy a páni, pri počúvaní diskusií vo výbore by sa zdalo, že veľký počet poslancov zabudol na ponaučenia z krízy. Táto kríza ani zďaleka nie je za nami. Súčasná obnova je ešte krehkejšia vzhľadom na to, že Európa pokračuje v procese mzdovej deflácie, a Komisia, ale aj predseda Euroskupiny i prezident Európskej centrálnej banky, ktorého sme si v pondelok vypočuli, vyzývajú členské štáty k predčasnému prijatiu stratégie pri ukončení krízy, ktoré sú porovnateľné so skutočnými úspornými plánmi.

Tieto stratégie predstavujú riziko, že rast ohrozíme už v jeho zárodku, sotva sa opäť stal kladným, a to aj napriek tomu, že miera využitia výrobných kapacít zostáva nízka. Tieto stratégie nepomôžu znížiť deficity v Grécku, Španielsku a kdekoľvek inde, pretože sa nezrealizujú ani očakávané daňové príjmy. Zhoršia nezamestnanosť a zvýšia sociálne napätie.

Prednosťou správy pána Giegolda je, že upozorňuje na niektoré z týchto prejavov makroekonomickej nerovnováhy. Žiaľ, konečné znenie s pozmeňujúcimi a doplňujúcimi návrhmi Poslaneckého klubu Európskej ľudovej strany (kresťanských demokratov) a Skupiny Aliancie liberálov a demokratov za Európu odmieta odsúdiť mzdovú defláciu. Vcelku však môže byť diskusia, ktorú otvoril pán Giegold, prínosom v období, keď neoliberálna dogma spochybnená krízou opäť vládne v Parlamente, Rade i Komisii.

Ramon Tremosa i Balcells, *v mene skupiny ALDE.* – (ES) Vážený pán predseda, v prvom rade by som chcel zablahoželať spravodajcom, a to pánovi Sciclunovi, ktorý sa dobre vyzná v oblasti centrálnych bánk, ako aj pánovi Giegoldovi. Viedli sme s nimi dlhú diskusiu a nakoniec sme sa dohodli na mnohých kompromisných pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhoch.

Dnes by som rád s vami hovoril o eure. Chcel by som vás všetkých upozorniť, že som v politike nováčikom. Pred deviatimi mesiacmi som ešte prednášal makroekonómiu na Barcelonskej univerzite. Počas jesene 2008 som z akademických dôvodov žil so svojou rodinou v Londýne. Bol som priamym svedkom prudkého poklesu hodnoty libry šterlingov o 30 % v priebehu niekoľkých týždňov. Všetci moji anglickí kolegovia

náhle schudobneli a libra sa ešte dodnes nezotavila. Vzhľadom na to, ako veľmi klesla hodnota libry, nechcem si ani len predstaviť, aká by bola hodnota pesety, keby sme ju stále mali vo svojich peňaženkách.

Tieto dva roky hroznej hospodárskej krízy ukázali, že euro je pre nás silnou zárukou stability. V skutočnosti je jedinou veľkou západnou menou, ktorá neochudobnila svojich používateľov.

Euro bolo bezpečným útočiskom pred obrovskými vlnami búrok v oblasti svetových financií. Tu som si požičal sugestívny obraz britského finančníka Davida Marsha. Tento uznávaný finančník, dlhoročný euroskeptik, vydal pred 12 mesiacmi knihu, v ktorej sa pochvalne vyjadruje o eure a hovorí o ňom ako o úspechu a budúcej svetovej mene.

Euro v súčasnosti nezaznamenáva krízu. Sú to fiškálne krízy v niektorých členských štátoch, ktoré spôsobujú ťažkosti tejto spoločnej mene. Euro je žiarivým príkladom menovej únie, ktorú skúmajú a obdivujú hospodárske elity v Číne, Indii, Brazílii a Rusku. Euro nepredstavuje riziko pre hospodárstva v oblasti Stredozemia. Euro je pre ich hospodárstva príležitosťou na trvalé začlenenie sa do rozumných, reformných a vyspelých praktík krajín strednej Európy.

Správa, o ktorej dnes diskutujeme, zahŕňa aj ostrú kritiku zasahovania štátu v prípade čínskej meny. Jej umelá devalvácia prispela k vytvoreniu obrovskej globálnej nerovnováhy, ktorá je jednou z príčin tejto krízy.

My v eurozóne nesmieme trestať krajiny s najväčším vývozom. Dejiny finančných kríz nám ukazujú, že keď sa dosiahne finančné ozdravenie, hospodárska obnova ide ruka v ruke s vývozom.

Je pravda, že Nemecko musí opäť začať zvyšovať spotrebu a ako hnací stroj európskeho hospodárskeho rastu lepšie fungovať. Jeho vývozná sila sa však za žiadnych okolností nesmie oslabiť. Som liberálny poslanec z Katalánska. Náš región, ktorý je zdrojom 28 % španielskeho vývozu, má tiež vysoký pomer vývozu k hrubému domácejmu produktu, a to takmer 30 %. Nemôžeme trestať tých najlepších.

A na záver, euro má vo svete veľkú prestíž, musí však vynaložiť viac úsilia v oblasti transparentnosti. Pán Trichet, doslovné zápisy z rozpráv Európskej centrálnej banky by sa mali zverejňovať rovnako, ako je to v prípade Spojených štátov, Japonska a Švédska.

Philippe Lamberts, v mene skupiny Verts/ALE. – Vážení pán predseda, keďže chcem, aby ma pán komisár Rehn zreteľne počul a správne pochopil, budem hovoriť po anglicky.

Rád by som sa z miesta, na ktorom sa v súčasnosti nachádzame, pozrel dopredu. Kde sa nachádzame? Máme obrovské a neudržateľné verejné deficity. Mimochodom, zelení nepodporujú tento druh deficitu.

Po druhé, nemôžeme prehliadať skutočnosť, že už máme obrovské a prehlbujúce sa sociálne nerovnosti. Máme 16 % Európanov pod hranicou chudoby a to nie je malé číslo. Máme 40 % nezamestnaných Španielov mladších ako 25 rokov. Ani toto nie je malé číslo. A mohol by som pokračovať.

Ďalej čelíme zmene klímy a nedostatku zdrojov. Všetko to znamená, že potrebujeme investície do infraštruktúry, vzdelávania, výskumu a inovácií a tak ďalej.

Sme preto presvedčení, že by sme naozaj mali zmeniť naše postupy.

Po februárovom samite Herman Van Rompuy uviedol, že musíme výrazne prehľbiť a zlepšiť koordináciu makroekonomickej politiky. Samozrejme. Čo to znamená? Znamená to, prirodzene, že pokiaľ ide o rozpočtové výdavky, potrebujeme lepšiu vzájomnú kontrolu a viac kontroly *ex ante*. Štyri percentá HDP Grécka idú na vojenské výdavky. Táto krajina má letectvo, ktoré sa vyrovná nemeckému letectvu Luftwaffe. Chcem tým povedať, ako je to možné? Je to taká malá krajina a vyzbrojujú sa až strach.

Ak sa však budeme pozeráť iba na stranu výdavkov, neuspějeme. Musíme sa pozrieť, a to veľmi dôkladne, na koordinovanie našich daňových príjmov. Čo teda musíme urobiť? Musíme zmeniť štruktúru daňových príjmov a posunúť sa od mzdových príjmov k iným formám príjmov vrátane kapitálových. Musíme zaistiť skutočné príspevky podnikov – skutočné, nie iba na papieri – a to znamená zavedenie spoločného konsolidovaného daňového základu pre podniky, zavedenia správ o príjmoch právnických osôb, ktoré by vypracovali jednotlivé krajiny, a tak ďalej.

Musíme zaviesť daň z finančných transakcií, musíme zaviesť uhlíkovú daň, a to jednak s cieľom zmeniť správanie, ako aj zaistiť príjmy. A to nemôžeme urobiť tak, že požiadame krajiny, aby koordinovali svoje politiky. Potrebujeme väčšiu integráciu. Ak to neurobíme, ukáže sa, že naše vlády sú neschopné zlaadiť potrebu vyvážiť rozpočty a pokryť sociálne i investičné potreby.

Verím teda, že Európa sa teraz nachádza v kritickom bode. Máme na výber medzi vyšším stupňom integrácie, teda nielen koordinácie, a úpadkom. Ponaučenie, ktoré som si vzal z Kodane, sa netýka iba skutočnosti, že sme nedosiahli dohodu v oblasti klímy. Týka sa aj toho, že Európa sa ukázala ako bezvýznamná, keď nekoná spoločne. Trávime príliš veľa času koordinovaním a príliš málo času spoločným konaním. To je náš príspevok do tejto rozpravy.

Kay Swinburne, *v mene skupiny ECR*. – Vážený pán predseda, keďže som z členského štátu, ktorý nie je členom eurozóny, nie som si istý, či v tejto rozprave bude mať môj názor u kolegov váhu. Mnohí by v súčasnosti povedali, že problém eurozóny by mali riešiť iba jej členovia.

Euro však nie je izolované. Je súčasťou svetového trhu a svetová finančná a hospodárska kríza ho ovplyvnila rovnako ako tých, ktorí sú mimo eurozóny. Spôsob, akým spravujeme štátne financie počas dobrých rokov, má dnes v plnej miere vplyv na našu schopnosť reagovať a ozdraviť sa. Ako už mnohí upozornili, je tu dôvod, prečo je deficit verejných financií v Nemecku úplne iný ako v Grécku. Hoci ich spoločná mena môže zjednocovať, prístupy k šetreniu a mňaniu sa výrazne líšia. Vstupom do menovej únie sa úplne odlišné kultúry a zvyky v oblasti fiškálnej politiky nezjednotili.

Perspektíva Spojeného kráľovstva má čo povedať o rozdieloch vo fiškálnej politike. Aj my sme nechali náš verejný sektor bujniť, mňali a mňali v priebehu dobrých rokov, požičiavali si viac a viac a vytvorili dlhy, ktoré sme si nechceli priznať, ani keď sa už zdalo, že dobré časy sú navždy za nami. Vytvorili sme kultúru, v ktorej sa údajne uznávaný ekonóm zo Spojeného kráľovstva ešte minulý týždeň postavil pred jeden z našich výborov a tvrdil, že vlády dokážu vyčarovať peniaze.

Peniaze na financovanie verejného sektora sa zázračne neobjavujú. Prichádzajú z daňových príjmov zo súkromného sektora. Nemecko si to uvedomuje. Jeho politiky z nedávnej minulosti sa zameriavajú na využívanie verejných financií a stimuly na podporu súkromného sektora. Z tohto dôvodu má teraz silné predpoklady na obnovu. Koniec koncov verejný sektor vykonal počas krízy svoju prácu. Pomohol bankám a zareagoval tam, kde súkromný sektor zlyhal. Teraz je rad na súkromnom sektore, aby naplnil pokladnice.

Nevýhoda úsporných opatrení, ktoré pripravia pracovných ľudí o miesta vo verejnom sektore, sa musí zmeniť na výhodu pre začínajúce spoločnosti. Pritom treba využiť podnikateľského ducha a znížiť počiatočné náklady spojené so založením podnikov s cieľom vytvoriť ziskový súkromný sektor, ktorý je potrebný na to, aby sa všetky naše krajiny dostali von zo súčasných problémov. Všetky krajiny, ktoré v priebehu niekoľkých posledných rokov uplatňovali neudržateľné hospodárske politiky – vrátane našej –, si musia uvedomiť, že zmena je dôležitá a nevyhnutná.

Jürgen Klute, *v mene skupiny GUE/NGL*. – (DE) Vážený pán predseda, dámy a páni, chcel by som využiť túto príležitosť a ešte raz sa pozrieť na situáciu v Grécku. Som totiž presvedčený, že kríza v Grécku nám poskytuje dôležité informácie o politickej situácii v eurozóne. Najprv mi však dovoľte poznámku k požiadavke nemeckej kancelárky pani Merkelovej, ktorá sa týka vylúčenia Grécka z eurozóny v prípade, že to bude nevyhnutné.

Naša skupina Konfederatívna skupina Európskej zjednotenej ľavice – Nordická zelená ľavica je presvedčená, že tento návrh je úplne absurdný. Na jednej strane hovoríme o spoločensťve so spoločným osudom. Ak to myslíme vážne, nemôžeme potom na druhej strane žiadať vylúčenie členského štátu počas prvej veľkej alebo miernej krízy, na ktorú sme narazili. To je absurdné! A čo je dôležitejšie, bolo by to priznanie zlyhania, ktoré by sa rovnalo pochlebovaniu finančnému sektoru.

Finančný sektor nehanebne dovolil, aby ho z krízy vykúpili daňoví poplatníci, ale od nás sa teraz žiada, aby sme Grécku tento druh pomoci odopreli. Dôchodcom a pracujúcim v Grécku, ale i v iných zasiahnutých krajinách – podľa médií bude Portugalsko ďalšou krajinou, ktorú čaká kontrola – sa bude len ťažko vysvetľovať, prečo sa teraz od nich žiada, aby zaplatili, keď už podporili banky zo svojich daní. Ísť touto cestou by znamenalo to isté, ako viesť projekt EÚ do záhuby.

Napriek všetkej odôvodnenej kritike Grécka – a grécki poslanci pochopia, že v ich krajine treba toho ešte veľa urobiť – zodpovednosť za túto krízu v žiadnom prípade nenesie len Grécko. Chcel by som zdôrazniť, že väčšina rozhodnutí týkajúcich sa finančnej politiky v eurozóne sa prenechala Európskej centrálnej banke. Euro nedokáže priniesť riešenie pre rôzne úrovne produktivity v jednotlivých členských štátoch. Najväčší vývozcovia ako Nemecko zrážajú grécku hospodársku politiku na kolená. Aj toto predstavuje krízu v politike hospodárstva a hospodárskej súťaže EÚ.

Žiadame preto zrušenie zákazu, ktorý sa týka finančnej pomoci pre členské štáty EÚ. Členské štáty eurozóny by mali sprístupniť pôžičky v eurách, Európska centrálna banka by mala odkupovať dlhy rovnako, ako to urobila centrálna banka v USA, a swapy na úverové zlyhanie by mali byť zakázané. Toto žiadame.

(Predseda prerušil rečníka.)

PRESEDÁ: PÁN SCHMITT

podpredseda

Nikolaos Salavrakos, v mene skupiny EFD. – (EL) Vážený pán predsedajúci, 25. marec je výročím vzniku Európy aj Grécka. 25. marca 1957 na základe Rímskej zmluvy vznikla Európska únia. Grécko vzniklo 25. marca 1821.

Európa a Grécko dnes, v deň svojho výročia, prechádzajú skúškou: Európa skúškou súdržnosti a Grécko skúškou svojho hospodárstva. Každý v tomto Parlamente vie, že 6 z 15 krajín v eurozóne má vysoký verejný dlh a finančný deficit. Každý v tomto Parlamente vie, že všetkých 30 krajín, ktoré patria do OECD, má dlh vyšší ako 100 % HDP a o 30 % vyšší ako v roku 2008. Dokonca aj Spojené štáty americké sa v tejto obrovskej hospodárskej kríze, v ktorej sa nachádzame, snažia svoje problémy riešiť predovšetkým emisiou obeživa.

Taktiež vieme, že Grécko zaviedlo prísne úsporné opatrenia až do vyčerpania svojich občanov. Veľa ľudí povie, že si to Grécko zaslúži a za svoje chyby by malo pykať. Áno, určitých ľudí treba zato brať na zodpovednosť. Nesmieme však zabúdať, že Grécko z iných európskych krajín, najmä z Nemecka, dováža výrobky v hodnote o 15 miliárd EUR vyššej, ako vyváža.

Chcel by som preto vedúcich predstaviteľov Európskej únie požiadať, aby nezabúdali na to, že riešenie špekulácií povedie k určitej geopolitickej situácii v širšom politickom rámci.

Predseda. – Ďakujem vám, pane. Váš čas vypršal. Chcel by som vás požiadať, aby ste dodržiavali rečnícky čas, ktorý vám bol vyhradený.

Werner Langen (PPE). – (DE) Vážený pán predsedajúci, chcel by som vzniesť procedurálnu námietku. Poslanci chcú o tejto záležitosti hlasovať neskôr a, ak nebudeme dodržiavať svoje rečnícke časy, budeme mať vážne problémy.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Vážený pán predsedajúci, pán Trichet, najskôr by som vám chcel zablahoželať k tomu, čo ste v uplynulých rokoch dosiahli. Zároveň si však musíte byť vedomý toho, že stovky miliónov ľudí sú momentálne v napätí, pretože majú obavy o euro, čo sme v tejto fáze vývoja neočakávali.

Po prvé, znepokojuje nás, čo sa bude ďalej diať so šesťmesačnými a ročnými operáciami prefinancovania, a či úspešne upustíte od tohto balíka mimoriadnych opatrení týkajúcich sa likvidity. Iba ľudia s masochistickými sklonmi v oblasti finančnej politiky by vám v tomto ohľade neželali veľa šťastia. Avšak inflácia je taktiež dôvodom na obavy a v tejto oblasti dosahujete slušný pokrok. Ako Rakúšan by som chcel varovať pred hanobením Nemecka, ku ktorému tu dochádza. Každý by si mal uvedomiť, že Nemecko bolo v minulosti významným zdrojom stability. Nemalo by byť teraz trestané zato, že v mnohých oblastiach dosiaholo lepšie výsledky ako iné krajiny. Solidaritu nemožno preukazovať ľuďom, ktorí sú zodpovední za zlé riadenie, plynutie a neprimerané administratívne opatrenia.

Burkhard Balz (PPE). – (DE) Vážený pán predsedajúci, ako tieňový spravodajca zo Skupiny Európskej ľudovej strany (kresťanských demokratov) pre výročnú správu ECB za rok 2008 som veľmi spokojný so správou, ktorá teraz leží pred nami. Vďaka úzkej a efektívnej spolupráci s pánom spravodajcom Sciclunom a predovšetkým s pánom Tremosom zo Skupiny Aliancie liberálov a demokratov za Európu verím, že sme vypracovali mimoriadne vyvážený výklad výročnej správy ECB za rok 2008. Pán Trichet a pán Rehn mali rovnaký názor.

Domnievam sa, že v roku 2008, ktorý bol prvým rokom krízy, ECB čelila zvlášť ťažkým úlohám. Vzhľadom na tieto náročné problémy ECB podľa môjho názoru pôsobila účinne a predovšetkým veľmi prezieravo. Správa pána Sciclunu je odrazom tohto prístupu. ECB sa však nenachádza v jednoduchej situácii a v blízkej budúcnosti sa to pravdepodobne nezmení. Na jednej strane sme od zdoľania krízy ešte veľmi ďaleko a na strane druhej predstavujú plánované regulačné opatrenia pre ECB nové úlohy a problémy. Je dôležité, aby ECB v nadchádzajúcich mesiacoch a rokoch naďalej zabezpečovala stabilitu eurozóny. ECB si musí ako tanker na otvorenom mori zachovať správny kurz.

Na druhej strane – pán Trichet, už som to spomenul pri predposlednej rozprave o menovej politike – vzhľadom na budúce začlenenie Európskej centrálnej banky do Európskeho výboru pre systémové riziká je nutné zachovať jej nezávislosť. Má to prvoradý význam, pretože vás ako prezidenta ECB a ďalších členov ECB sa bude táto oblasť významne týkať. Malo by ísť o dôležité kritérium pri budúcom posudzovaní ďalších opatrení centrálnej banky. Je nevyhnutné, aby sme na tento aspekt pamätali pri úvahách o ďalších správach v nadchádzajúcich rokoch.

Gianni Pittella (S&D). – (IT) Vážený pán predsedajúci, pán Trichet, pán komisár, dámy a páni, cisár je nahý. Závažnosť situácie bola presne popísaná. Teraz bude prospešné sústrediť sa na liečbu a prvým krokom tejto liečby môže byť iba európske hospodárske riadenie. Bez neho hospodársky systém nebude rásť a zadlženosť bude čoraz neudržateľnejšia.

Grécko je potrebné podporiť a pomôcť mu a je nutné zabrániť eventuálnemu dominovému efektu v prípade tých európskych krajín, ktorých hospodárstva sa vyznačujú slabou úrovňou konkurencieschopnosti a zvýšenou mierou zadlženosti. Skutočné európske riadenie musí zaručiť tri ciele: 1) politiku rastu, 2) finančné nástroje vhodné na udržanie tohto rastu a 3) politiku na zvládanie mimoriadnych situácií.

Dnes dopoludnia som počul toľko vystúpení, ktoré oslavovali pozitíva eura. V poriadku, očividne s nimi súhlasím, avšak prečo euro nepovažovať za menu, ktorá nás nielen ochráni pred infláciou, ale nám taktiež prostredníctvom nízkeho, bezúhonného a garantovaného dlhu zabezpečí väčšiu likviditu na začatie hlavného európskeho investičného programu pomocou vydávania eurodlhopisov? Pokiaľ ide o zvládanie mimoriadnych situácií, súhlasím s plánom na zriadenie Európskeho menového fondu, ktoré by bolo rozumným riešením.

Dámy a páni, na záver by som chcel povedať, a chcel by som to povedať jasne, že v tejto fáze nemá zmysel otáľať, bezcieľne sa nechať unášať situáciou, čakať, kým sa to celé neskončí. Európa postupujúca ako postava zbabelého Dona Abbondia nám nebude nič platná. Ak Európa nepreukáže odvahu dnes, kedy potom?

Sharon Bowles (ALDE). – Vážený pán predsedajúci, vo výbore sme s prezidentom ECB, predsedom Euroskupiny a kandidátom na viceprezidenta ECB zažili týždeň ťažkého kalibru. Všetci sa zhodneme na tom, že kľúčovou požiadavkou je silnejší dohľad nad členskými štátmi s presnými štatistikami, ktoré umožnia včasný zásah.

Práca v tejto oblasti sa začala, týka sa to aj auditorských právomocí pre Eurostat, a výbor netrpezlivo čaká, kým bude môcť pomáhať uplatňovaním svojej rozšírenej funkcie.

Existujú však ukazovatele mimo rámca Paktu stability a rastu, ktoré je taktiež potrebné dodržiavať. Možnosťou je rozsiahlejšia fiškálna koordinácia súvisiaca s makroekonomickou stabilitou. Avšak toto sa, samozrejme, už skúšalo. Spomeňte si na spor z roku 2001 okolo varovania Rady Ecofin adresovaného Írsku v čase fiškálneho prebytku. Takže ponaučenie poznáme: uplatňovať disciplínu v časoch prebytku je dokonca ťažšie ako strážiť deficit. A zlyhanie disciplíny sa presne ako v prípade finančných trhov končí krízou.

Pokiaľ ide o nerovnováhu medzi členskými štátmi, mali by sme sa sústrediť na stratu konkurencieschopnosti, ktorá ide neraz ruka v ruke s neschopnosťou podniknúť adekvátne kroky na jednotlivých trhoch a neschopnosťou riešiť štrukturálne reformy vrátane dôchodkov. Ani toto nemusí byť nevyhnutne zapríčinené deficitom.

A napokon, ako uviedol pán Scicluna, v priebehu krízy boli cenným nástrojom likvidné prostriedky od ECB, táto likvidita sa však nepreniesla do reálneho hospodárstva. Neraz bola iba preinvestovaná do aktív s vyšším úrokom. A trúfam si tvrdiť, že určitá časť sa dokonca opätovne dostala do ECB prostredníctvom repo obchodov. Niet pochyb o tom, že niektorí takéto činnosti dokonca považujú za hodné mimoriadnej odmeny. Takže sa pýtam: naozaj by sme mali vypočuť žiadosti takýchto bánk, pokiaľ ide o nový harmonogram vykonávania kapitálovej primeranosti?

Michail Tremopoulos (Verts/ALE). – (EL) Vážený pán predsedajúci, dovoľte mi začať tým, že ide o dôležitú správu, ktorá vystihla primeraný kompromis uprostred napätia v Európskom parlamente. Správa určuje prvky sociálnej súdržnosti, ktoré sa v podobných rozpravách v Európskom parlamente nevyskytujú. Taktiež by sme chceli, aby správa predznamenovala významný bod zlomu v politike Európskej únie ako celku.

Vzťahuje sa, samozrejme, na rok 2009, zatiaľ čo v roku 2010 sa odohrávajú významné udalosti, ktoré sa, prirodzene, týkajú našej krajiny, Grécka. Možno dôjsť k záveru, že okrem menovej únie potrebujeme aj hospodársku a politickú úniu, ako už mnohí povedali. V oblasti sociálnej súdržnosti by euro mal sprevádzať ukazovateľ minimálneho sociálneho zabezpečenia.

Je to zrejmé z rozličných tvrdení o Grécku, z ktorých sú mnohé nepresné. Môžem napríklad iba zdôrazniť skutočnosť, že produktivita v Grécku nebola oveľa nižšia ako priemer 27 členských štátov EÚ. Je to zrejmé zo štatistiky Eurostatu: v rokoch 2007 a 2008 bola produktivita približne 90-percentná.

Zvýšenie rozpočtového deficitu a verejného dlhu v Grécku za uplynulé dva alebo tri roky bolo spôsobené prepadom príjmov, znížením príjmov zo zahraničia, ako napríklad z cestovného ruchu a námornej dopravy, v dôsledku krízy a zvýšením verejných výdavkov. Samozrejme, dochádzalo k plytvaniu, avšak aj nábor pracovníkov do verejného sektora sa uskutočňuje rozličnými spôsobmi.

Toto všetko sa určite musí zmeniť, musíme však požadovať zavedenie tohto ukazovateľa sociálnej ochrany a neuspokojiť sa so všeobecnými výzvami nerobiť nič, čo by sa príliš dotklo nízkych príjmov. Je potrebné kontrolovať výdavky a zbrane, rovnako ako všetko, čo sa v priebehu uplynulých dvoch rokov výrazne zvýšilo, avšak predovšetkým príjmy, ktoré sa rovnako výrazne znížili. Nesmie dôjsť k prepadu príjmov veľkých častí obyvateľstva, ktoré je na pokraji chudoby.

Správa evidentne obsahuje otázky, ktoré sa týkajú aj samitu, ktorý tu dnes v Bruseli prebieha. Avšak Giegoldova správa musí signalizovať aj všeobecnejšiu zmenu a začlenenie týchto stanovísk do Paktu stability. Predovšetkým sa vôbec nemusíme uchýľovať k neprijateľnej politike Európskeho menového fondu, ktorá má odhliadnuť od všetkého ostatného nedostatku z hľadiska realizovateľnosti.

(potlesk)

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Vážený pán predsedajúci, pán Rehn a pán Trichet postupovali úplne správne, keď dnes hovorili o tejto situácii. Pozícia Grécka v eurozóne je veľmi nestabilná a, pokiaľ to dokážem posúdiť, odpoveďou je Medzinárodný menový fond (MMF). MMF je v týchto dňoch tou správnou organizáciou, ktorá môže Grékom pomôcť dostať sa z krízy. Ak tento postup nebude fungovať, potom budeme musieť konať rozhodne a gordický uzol preťať. Krajiny, ktoré nehrajú podľa pravidiel eurozóny, musia hru opustiť.

Vážený pán predsedajúci, skúsme sa z tejto situácie poučiť. Keď Grécko vstúpilo do eurozóny, bolo rovnako nevypočítateľné ako delfská veštiareň. Údaje, ktoré predložilo, boli nejasné a nespoľahlivé. Nie je správne, aby grécka vláda naďalej trvala na tom, aby riešenie poskytl ostatné štáty v eurozóne, pretože sú údajne čiastočne zodpovedné za súčasnú krízu v Grécku. Svet by bol postavený na hlavu. Nikto, kto predloží chybné údaje, nemôže ukazovať prstom a obviňovať niekoho iného. Dovoľte mi preto pánovi Trichetovi a pánovi Rehnovi položiť konkrétnu otázku: boli ste si vedomí skutočnosti, že údaje, ktoré Grécko predložilo pri vstupe do eurozóny, boli nepresné a neúplné? Ak nie, nemali ste o tom vedieť? Verím, že mi na túto otázku môžete dať úprimnú odpoveď.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Vážený pán predsedajúci, chcel by som začať tým, že svojim spoluobčanom zaželám všetko najlepšie k 25. marcu.

Dôsledkom kapitalistickej krízy je prudké zhoršovanie životnej úrovne pracujúcich. Kríza zároveň poskytla kapitálu príležitosť vystupňovať používanie politických rozhodnutí zameraných proti pracujúcim. V rámci teroru štátu voči pracujúcim začala plutokracia v snahe zvýšiť zisky kapitálu viesť skutočnú vojnu proti základným právam týkajúcim sa mzdy a proti základným sociálnym právam.

Základným pilierom prot ľudovej politiky, ktorú uplatňuje Európska únia a vlády členských štátov, je ECB. Ide o krutú politiku uplatňovanú výlučne na základe kritéria ziskovosti kapitálu. Kríza kapitalizmu poskytla živnú pôdu pre neustále výzvy na znižovanie miezd a urýchlenie kapitalistickej reštrukturalizácie zo strany ECB.

ECB pôsobí ako buržoázny pomocník plutokracie pri presúvaní bremena krízy na plecia pracujúcich. Do bánk a monopolných skupín presmerovala viac ako 1 bilión EUR. Dnes však žiada, aby za škody zaplatili a aby túto sumu splatili pracujúci.

Preto je potrebné zintenzívniť boj proti imperializmu, boj za vystúpenie z Európskej únie, boj za ľudovú vládu a ľudové hospodárstvo, boj za socializmus.

Godfrey Bloom (EFD). – Vážený pán predsedajúci, keď počúvam o úspechoch eura, mám pocit, akoby som žil v paralelnom vesmíre. Vráťme sa aspoň trochu na zem, dobre?

Nezamestnanosť, nezamestnanosť mladých ľudí na Pyrenejskom polostrove a v mnohých krajinách eurozóny je chronická. Roky sa nachádza na úrovni 30 – 40 %. Nemá to vonkoncom nič spoločné s krízou. Úplná

katastrofa. HDP na obyvateľa v USA závratne prevyšuje tento ukazovateľ Európskej únie. HDP krajín v oblasti Tichomoria závratne prevyšuje HDP v Únii.

Nie, eurozóna vôbec nebola úspešná. Už teraz zlyháva. Už teraz sa pred našimi očami rozpadá. Vezmite si iba niektoré základné hospodárske hľadiská. Neexistuje veriteľ, ktorý by predstavoval poslednú inštanciu, a preto dnes máme krízu v Grécku a kríza v Portugalskom je za rohom. Žiadny veriteľ neexistuje. V globálnom, v menovom riadení je to bezvýchodisková situácia bez ohľadu na to, či ide, alebo nejde o optimálnu menovú zónu.

Neexistuje koordinovaná fiškálna politika, preto je eurozóna odsúdená na neúspech a zlyháva aj v týchto okamihoch.

Dovoľte mi len všetkým v tomto Parlamente niečo pripomenúť. Existujú dva druhy ľudí: tvorcovia bohatstva, tí ľudia, ktorí aktívne pracujú v súkromnom sektore a bohatstvo vytvárajú, a tí ostatní, ktorí ho spotrebúvajú, teda politici a byrokrati, ktorých je príliš veľa, a týka sa to aj nás. Je nás nadmieru veľa. Sme problémom, ktorý zaťažuje jednotlivé hospodárstva, a pokiaľ tieto menové zóny nezačnú znižovať verejné výdavky, bude to horšie a horšie.

Corneliu Vadim Tudor (NI). – (RO) Hlavnou príčinou krízy je mafia. Uvediem niekoľko príkladov z našej krajiny, Rumunska. Verte mi, ako spisovateľ a historik, ktorý vydáva denník a týždenník, veľmi dobre viem, o čom hovorím.

Od roku 1990 bolo podvodným spôsobom sprivatizovaných 6 000 spoločností, ktorých hodnota bola vyčíslená na 700 miliárd EUR. Bohužiaľ, štát doteraz dostal iba 7 miliárd EUR, teda 1 % z tejto sumy. V mnohých prípadoch sa dokonca neuskutočnila privatizácia, ale presun aktív z vlastníctva rumunského štátu do vlastníctva iných štátov, inak povedané zoštátnenie. To už nie je trhové hospodárstvo, ale hospodárstvo, kde platí zákon džungle.

Táto situácia sa opakuje v niekoľkých balkánskych štátoch, kde sa miestna mafia spojila s cezhraničnou mafiou a vytvorili kartel organizovaného zločinu. Balkánsky polostrov rovnako ako pred 100 rokmi sedí na sude pušného prachu. Vlna sociálnych protestov sa môže z Grécka rýchlo rozšíriť do ďalších krajín v regióne.

Kým v 20. storočí sme hovorili o vývoze revolúcie, v 21. storočí môžeme hovoriť o vývoze bankrotu. Chudoba je najmocnejším volebným faktorom v histórii. Pozornosť musíme preniesť z boja proti korupcii, ktorý je akousi abstraktnou predstavou, na boj proti skorumpovaným.

Nálada obyvateľstva je čoraz pochmurnejšia a ak nedokážeme skoncovať s podvodmi v našich krajinách, vznešený projekt Európskej únie sa zrúti ako domček z karát.

Existuje však jedna nádej na záchranu: na takejto historickej križovatke sú potrebné radikálne riešenia. Mafia nemá byť pod kontrolou, ale pod zemou.

Werner Langen (PPE). – (DE) Vážený pán predsedajúci, najskôr by som chcel pánovi Jeanovi-Claudovi Trichetovi, prezidentovi Európskej centrálnej banky, srdečne poďakovať za mimoriadne úspešnú prácu počas uplynulých šiestich rokov. Chcel by som, samozrejme, poďakovať aj spravodajcom za predloženie správy, ktorá získala väčšinu vašej podpory. Pán Rehn, chcel by som vám pripomenúť, že pred vami stoja veľké úlohy. Verím, že Komisia má konečne odvahu preskúmať nedostatky Paktu stability a rastu v novom návrhu. Model hospodárskeho riadenia pod vedením ministrov financií nie je v tomto prípade možným riešením, pretože títo ministri v minulosti zlyhali. Potrebujeme systém s vyššou mierou automatizácie. Nepotrebujeme hospodárske riadenie pod kontrolou ministrov financií. Namiesto toho potrebujeme automatický systém, ktorý bude s podporou a pod vedením ECB a Komisie reagovať na prípady porušenia systému. To by mal byť výsledok samitu.

K tomu, čo pán Trichet povedal o eurozóne, by som mal dve pripomienky. Veľmi vítam skutočnosť, že ste sa zmienili o potrebe našej konkurencieschopnosti vo svete. Nejde len o konkurenciu medzi jednotlivými krajinami, ale aj o to, aby sme boli schopní spoločne konkurovať USA a Ázii.

Po druhé, vďaka krajinám s prebytkom sa EÚ do veľkej miery podarilo dosiahnuť vyváženú účtovnú bilanciu. Ak by to tak nebolo, ECB by musela zaviesť oveľa prísnejšie politiky.

Po tretie, v hospodárskej histórii neexistujú príklady, keď by krajiny pri klesajúcom počte obyvateľov vytvárali dlhodobý rast na vnútornom trhu. Musia vyvážať svoje tovary.

Pokiaľ ide o Nemecko, jeho začiatok v hospodárskej a menovej únii bol slabý, avšak Nemecko to dohnalo a teraz je pre mnohé iné krajiny vzorom. To nestačí, sami máme čo robiť s konsolidáciou rozpočtu. Je dôležité, aby sa na ľahkú váhu nebrala práca s tým spojená. Kto prišiel s myšlienkou potrestať tie krajiny, ktoré boli prevažne úspešné, a vylúčiť tie krajiny, ktoré si nesplnili povinnosti? To nie je skutočná európska politika. Chcel by som preto Komisii zaželať veľa odvahy a srdečne poďakovať ECB.

(potlesk)

Anni Podimata (S&D). – (EL) Vážený pán predsedajúci, dovoľte mi najskôr zablahoželať dvom spravodajcom k vynikajúcej práci, ktorú vykonali v mimoriadne kritickej chvíli.

Práca jedného z najrozhodujúcejších samitov by sa mala zakrátko začať a ešte stále prebieha veľa vášnivých diskusií o takzvanej gréckej otázke a o tom, či a do akej miery máme prijať európsky mechanizmus, ktorý bude v prípade potreby pôsobiť ako ukazovateľ ochrany hospodárstva potrebný pre stabilitu eurozóny ako celku.

Základnú zodpovednosť za túto situáciu nepochybne nesie Grécko a túto zodpovednosť plne prevzalo. Existujú však ďalšie – kolektívne – povinnosti. Spoločná mena priniesla veľa, má však aj vážne nedostatky. V priebehu 11 rokov HMÚ sme nechceli vidieť a priznať, že rozdiely v konkurencieschopnosti a výrazné nerovnosti a nerovnováha medzi hospodárstvami v eurozóne nie sú zlučiteľné so životaschopnosťou a stabilitou eurozóny.

Zreteľne to ukázali špekulatívne útoky, ktoré boli doteraz namierené predovšetkým proti Grécku – ktoré však iba nedávno viedli aj k zníženiu úverového ratingu Portugalska a ktoré už boli namierené aj proti iným krajinám, ako je Taliansko a Španielsko, a nikto nevie, aké budú ich následky.

Ak preto chceme ukázať, že situáciu dokážeme riešiť, mali by sme okamžite prikročiť k novému, zdokonalenému modelu hospodárskej spolupráce a hospodárskeho riadenia, ktorý, pán Langen, bude dodržiavať pravidlá Paktu stability a rastu, ktorý však bude zároveň schopný prejsť od finančnej koordinácie v užšom zmysle k hospodárskej koordinácii s dodatočnými platnými kritériami a bude schopný dosiahnuť ciele stratégie EÚ pre zamestnanosť a trvalo udržateľný rozvoj.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Vážený pán predsedajúci, pán komisár, pán Trichet, euro má desať rokov a z veľkej časti úspešne prechádzalo skúškami, i keď súčasné turbulencie sa ešte neskončili. Som si istý, že už dnes uvidíme prvý dôležitý krok k európskemu riešeniu, či už s Medzinárodným menovým fondom, alebo bez neho. Ako správne uviedol pán Trichet, máme spoločný osud. Eventuálny neúspech by bol, samozrejme, hrozbou vyhliadkou.

Keď nás postihli finančné ťažkosti, ECB bola baštou stability. Je vhodné zopakovať, že euro bolo počas finančnej krízy úspešné a predstavovalo pevný bod Európy vrátane krajín, ktoré do eurozóny nepatria.

Euro zabezpečilo stabilitu a podmienky pre vytvorenie miliónov nových pracovných príležitostí a na to sa teraz, keď všetci hovoria o kríze, nesmie zabúdať. Za problémy Grécka a ďalších krajín eurozóny nemožno viniť euro. Dôsledkom ľahkomyselného zvyšovania verejných výdavkov budú problémy bez ohľadu na menu. Naopak, hospodárska kríza by bola oveľa horšia, ak by sme nemali k dispozícii súčinnosť, ktorú vyžaduje euro. Museli by sme sa zaoberať špekuláciami a devalváciou z konkurenčných dôvodov, ktorá by sa týkala viac ako 20 vnútroštátnych mien.

Mnohí z nás to zažili a ja sám som bol vo švédskom finančnom výbore, ktorý rozhodoval o 500-percentnej úrokovej sadzbe. Kríza v Grécku prirodzeným spôsobom ukazuje, že je potrebné sprísniť pakt, aby sa rozpočtový deficit udržal na nízkej úrovni. Deficit je stále enormne vysoký. Potrebujeme lepší dohľad a koordináciu hospodárskej politiky na úrovni EÚ, inak povedané, finančnú koordináciu hodnú svojho mena.

Na záver by som chcel povedať niečo o špekuláciách. Niekedy, keď sú krajiny vystavené špekuláciám, ako bola naša krajina v deväťdesiatych rokoch, máme vlastne dobrú príležitosť na naplánovanie opatrení, ktoré podnikneme. Keď sme sa ocitli v ťažkej situácii, okrem iných aj v dôsledku krokov pána Georgea Sorosa, vedeli sme, čo môžeme očakávať, a tak sme podnikli potrebné opatrenia. Nad týmto sa budete musieť vy, ktorých krajiny v súčasnej dobe zažívajú problémy, zamyslieť.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Vážený pán predsedajúci, vyhnem sa vojenskému jazyku, ktorý použil predchádzajúci rečník. Takýto jazyk sa nehodí k bankovému štýlu. Som zástupcom asi jedinej politickej

skupiny v tomto Parlamente, ktorá väčšinu svojich členov získala z krajín mimo eurozóny. Iba dvaja členovia pochádzajú z krajín eurozóny. Moje hľadisko bude preto iné.

Vystúpenie pána Tricheta možno stručne vyjadriť číslom 36, pretože práve toľko poslancov Európskeho parlamentu ho počúvalo. Znamená to, že sme leniví? Nie – v skutočnosti to znamená, že poslanci EP naozaj neveria, že Európska centrálna banka môže byť riešením, prostriedkom nápravy krízy, ani že môže pôsobiť ako „záchranné koleso“. Pán Rehn povedal, že eurozóna je hodnotou sama osebe, a potom hovoril o kríze v Grécku. Je tu určité protirečenie. Grécko momentálne prechádza krízou, pretože do oázy stability vstúpilo príliš skoro. Takejto nedôslednosti by sme mali zabrániť.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Vážený pán predsedajúci, súhlasím s kolegami poslancami, ktorí uviedli, že kríza sa ešte neskončila. V mnohých krajinách je hospodárska situácia zjavne negatívna. Nezamestnanosť sa vo väčšine krajín zvyšuje. Opatrenia uskutočňované v snahe riešiť deficit krízu zhoršujú.

Pán Trichet a pán Rehn – a obraciam sa na vás inštitucionálne – vy ste príchod krízy nečakali? Náznaky existovali. Keď kríza vypukla, skrývali ste sa za prístup, že každý si má svoje problémy vyriešiť sám. Teraz tu monotónne opakujete výrazy „monitorovanie deficitu“ a „úsporné opatrenia v rámci Paktu stability“.

Podľa mňa problém Európskej únie a Grécka nie je problémom zdravých financií. Ste si vedomí toho, že v snahe pokryť pôžičky sú krajiny ako Grécko ľahkou korisťou pre špekulantov, avšak zároveň odhaľujú inštitucionálne a politické medzery v HMÚ.

A tak by som vám chcel povedať, že potrebná je zmena Paktu stability. Nekompromisné uplatňovanie Paktu stability, predovšetkým počas recesie, evidentne povedie k zvýšeniu a zhoršeniu regionálnych a sociálnych nerovností, zvýšeniu nezamestnanosti a zničí všetky vyhliadky na dosiahnutie rastu.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Vážený pán predsedajúci, situácia, v ktorej sa zaslúžene ocitli Grécko a eurozóna, je poľutovaniahodná. Finančná pomoc Grécku by mala pochádzať predovšetkým z Medzinárodného menového fondu (MMF). Samotný MMF vyhlásil, že má vynikajúce podmienky na to, aby pomohol Grécku. Úvahy o zriadení Európskeho menového fondu (EMF) sa zdajú byť v prvom rade politicky motivované, to znamená, majú slúžiť na to, aby si Európa zachovala tvár v prípade, že by sa Grécko obrátilo na MMF. Neponáhľajme sa však bez rozmyslu so zriadením nového orgánu ako prostriedku nápravy nedodržiavania existujúcich pravidiel. Existujú pochybnosti o tom, či je zriadenie EMF potrebné a vhodné. Na to, aby sa presadzovalo dodržiavanie pravidiel, je nutné aktívnejšie uplatňovať sankcie ustanovené Paktom stability a rastu. Ďalší krok je teraz skutočne na Rade. Eurostat musí dostať priestor na dôkladné preskúmanie údajov o rozpočtoch členských štátov eurozóny, a tým aj na monitorovanie dodržiavania Paktu stability a rastu.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Vážený pán predsedajúci, dámy a páni, správa má jeden závažný nedostatok: nemenuje tých, čo nesú zodpovednosť. Avšak kým sa neurčia zodpovední, nebudeme schopní skončiť s hospodárskou krízou v Európe. Povedzme to konečne na rovinu: krízu nespôsobili ľudia, ktorí žijú zo svojich miezd či plátov, ale banky, nadnárodné spoločnosti a poisťovne, ktoré „vyžmýkali“ európske spoločnosti.

Ak chce určitá nadnárodná spoločnosť v súčasnosti zriadiť svoju pobočku v Maďarsku, postup je nasledovný: zadarmo dostane pozemok od miestnej samosprávy, dostane daňovú úľavu a príspevky, zamestná ľudí za minimálnu mzdu a ani im nedovolí združovať sa v odboroch. Tieto podmienky viedli v Európe ku kríze pre uchádzačov o zamestnanie. Požadujeme, aby si nadnárodné spoločnosti, banky a poisťovne plnili svoje povinnosti a aby prevzali bremeno riešenia hospodárskej krízy v záujme jej ukončenia.

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Vážený pán predsedajúci, kríza, ktorou sa prebýjame, je najhoršou krízou za osem desaťročí a najväčšou krízou od začiatku projektu Spoločenstva.

Začala sa severoamerickou krízou rizikových hypoték a po bankrote banky Lehman Brothers sa teraz nachádza v tretej fáze potom, ako v Európe viedla k 4-percentnému poklesu HDP za rok 2009, 23 miliónom nezamestnaných a k prudkému zhoršeniu stavu verejných financií s dlhom vyšším ako 80 % HDP.

Európska centrálna banka zohrávala rozhodujúcu úlohu pri zachovávaní likvidity v systéme, pričom využívala nekonvenčné mechanizmy pri pôsobení proti úverovým obmedzeniam a úzko spolupracovala s hlavnými menovými orgánmi.

Teraz, keď sa očakáva mierna obnova a neexistuje inflačný tlak, ECB musí naďalej prispievať k opätovnému vytvoreniu dôvery a zabrániť ohrozeniu hospodárskej obnovy predčasným alebo neuvážaným ukončením mimoriadnych opatrení.

Kríza nám ukázala, že menové a hospodárske piliere – základ menovej politiky – vyžadujú posilnenie. Na zaručenie stability cien a hospodárstva vo všeobecnosti je potrebné „jedným okom“ sledovať vývoj cien hlavných foriem finančného majetku a vývoj súkromného dlhu.

V súčasnosti má nadmerný deficit dvadsať členských štátov. Skutočným zmyslom konsolidácie verejných financií – čo je úloha, ktorej sa nemožno vyhnúť a musí sa uskutočniť koordinovaným a inteligentným spôsobom – je obnova dopytu, podpora investícií a podpora reforiem, ktoré umožnia obnovu hospodárstva, zvýšia potenciál trvalo udržateľného rastu a povedú k vytvoreniu pracovných príležitostí. Rozsiahlejšia hospodárska únia môže veci zmeniť.

Je potrebné korigovať celosvetovú nerovnováhu. Európska únia je jedným z najvyváženejších regiónov. Ak sa neposilní konkurencieschopnosť a medzinárodná menová spolupráca, mohlo by dôjsť k jej ohrozeniu. Našu konkurencieschopnosť na celosvetovej úrovni zlepšíme iba vtedy, ak posilníme vnútornú hospodársku spoluprácu v oblasti konkurencieschopnosti a vyváženosti miezd tak, aby sa korigovala nerovnováha a rozdiely v rámci eurozóny.

Úsilie a odvaha Grécka si zaslúžia jednoznačnú a rozhodnú podporu. Ide o otázku spoločného záujmu a neistota ohrozuje všetkých Európanov. Subsidiarita a solidarita sú dve strany tej istej mince: európskej meny. Ako povedal pán Trichet po anglicky, po francúzsky a po nemecky, euro je viac ako len mena: je naším spoločným osudom.

Zopakoval som to v španielčine, ktorá je jedným z globálnych jazykov Európskej únie. Na záver túto vetu vyslovím v gréčtine, v jazyku, ktorý najlepšie vystihuje naše univerzálne poslanie: Το ευρώ είναι το κοινό μας μέλλον.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (GA) Vážený pán predsedajúci, hospodárska kríza mala negatívny vplyv na členské štáty v celej Európskej únii. Miera nezamestnanosti sa dramaticky zvýšila v celej únii a najviac tým trpia mladí ľudia. V dôsledku tejto krízy sa znížili verejné zdroje mnohých členských štátov. V snahe riešiť tento problém podnikla írsky vláda v rokoch 2008 a 2009 rozhodné kroky.

Deficit Írska nekontrolovane smeroval k hodnote 14 % HDP. Vládne opatrenia ustálili deficit za rok 2010 na hodnote 11,6 % HDP. Tieto opatrenia si získali uznanie na medzinárodných trhoch. Od posledného rozpočtu v decembri minulého roka sa náklady na írsky pôžičky vzhľadom na systém referenčných kritérií stabilizovali. Vlastne viem, že na tohtotýždňovom zasadnutí Výboru pre hospodárske a menové veci prezident ECB vyjadril uznanie a ocenil kroky írsky vlády. V oblasti fiškálnych úprav Írsko v mnohých smeroch predstihlo mnohé iné krajiny. Krajiny, ako sú Spojené kráľovstvo a USA, ktoré majú deficit vyšší ako 10 %, budú musieť prejsť výraznými zmenami, aby obnovili trvalú udržateľnosť svojich verejných financií.

Na záver si dovoľím uviesť, že Írsko je stále vhodným miestom na podnikanie, pretože základy írskyho hospodárstva fungujú a zachováme 12,5 %...

(Predsedajúci prerušil rečníka.)

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Vážený pán predsedajúci, rozširovanie krízy v eurozóne poukazuje na riziká, ktorým môžu čeliť hospodárske projekty, ktoré nie sú podložené hospodárskymi výpočtami, ale vychádzajú z ideologických predpokladov, a to najmä v prípade, ak integrácia zahŕňa hospodársku integráciu rozličných členských štátov s rozličnými hospodárskymi podmienkami.

Musíme sa pýtať, či niektoré štáty mali do eurozóny vstúpiť tak skoro, ako vstúpili. Projekt eura sa v určitom bode stal predovšetkým politickým, a nie hospodárskym projektom, zameraným na urýchlenie európskej integrácie. Za toto unáhlené konanie pravdepodobne veľa zaplatia európski daňoví poplatníci v mnohých krajinách. Bolo by dobré, ak by sme z tohto ponaučenia vyvodili niekoľko záverov do budúcnosti. Euro nie je odpoveďou na štrukturálne problémy jednotlivých hospodárstiev ani na nadmerné zadlženie, ani na nedostatok finančnej disciplíny. Za stav svojich financií sú zodpovedné členské štáty a tieto problémy by sa mali riešiť v krajinách, kde vzniknú.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL). – (FR) Vážený pán predsedajúci, dámy a páni, pri čítaní správ som bola trochu prevrpená a vystúpenia, ktoré som si dnes dopoludnia vypočula, iba posilnili môj dojem.

S malými výnimkami ide stále o rozpočtové obmedzenia, ktoré sa týkajú inflácie a Paktu stability a rastu, a to i napriek tomu, že 20 z 27 krajín už nespĺňa všetky kritériá.

Je pravda, že mnohí požadujú hospodárske riadenie. Chceme však politickú Európu, ktorá bude zabezpečovať kontrolu hospodárskych aj sociálnych rozhodnutí a ktorá bude schopná zasiahnuť v oblasti menových rozhodnutí.

Grécka kríza nám hovorí: kontrolu má v rukách Nemecko a vnucuje nám svoje požiadavky. V Spojených štátoch amerických zakročila centrálna banka priamo a štátny rozpočet financovala nákupom štátnych dlhopisov. V Európe Európska centrálna banka „priletela“ na pomoc bankám, avšak pokiaľ ide o Grécko a zo všeobecnejšieho hľadiska aj o krajiny PIGS, stále sú to tí istí, čo budú musieť platiť, inak povedané, zamestnanci, štátni zamestnanci a dôchodcovia, napriek tomu, že aj ich krajiny boli obeťmi finančných špekulácií.

Nepotrebujeme malé reformy, ale inú Európu, hospodársku a sociálnu Európu pre dobro väčšiny, nielen niekoľkých vyvolených.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Správa o výročnom hospodárení eurozóny za rok 2009 a verejných financiách podrobne analyzuje hospodárenie Európskej únie počas svetovej finančnej a hospodárskej krízy.

Pokles hospodárskej výkonnosti v jednotlivých krajinách Európskej únie viedol k výraznému zvyšovaniu nezamestnanosti a nárastu zadlženosti európskych krajín. Miera vplyvu krízy na jednotlivé krajiny bola rôzna a aj opatrenia, ktorými sa jednotlivé krajiny bránili v dôsledku krízy, sa navzájom líšili. Napriek snahe orgánov Európskej únie prijímať koordinované a solidárne opatrenia sa v niektorých krajinách ukázalo, že populistické vládnutie bez náležitej zodpovednosti za správu verejných financií vedie do záhuby.

Aj preto sa Európska únia ako celok v porovnaní s inými výraznými hospodárskymi centrami, ako sú Spojené Štáty, Čína, Japonsko, India, ťažšie vysporadúva s dosahom krízy. Ukázalo sa, že európske hospodárske prostredie ako celok je síce rôznorodé, rozsiahlo regulované, ale v porovnaní s konkurenčnými ekonomikami veľmi ťažkopádne. Preto sa musíme v nadchádzajúcom období popri úsilí o konsolidáciu verejných financií eurozóny snažiť aj o reštrukturalizáciu a výrazné zjednodušenie pravidiel vnútorného prostredia. Treba si uvedomiť, že iba produkčná sféra generuje prostriedky, z ktorých žije celá spoločnosť.

Enikő Győri (PPE). – (HU) Dámy a páni, Európska centrálna banka v priebehu svojej činnosti za rok 2008, keď si svetová hospodárska kríza v septembri 2008 razila cestu Európou, čelila bezprecedentným problémom. Keď kapitálové trhy prestali fungovať v dôsledku nedôvery a finančné inštitúcie si navzájom nepredlžovali úvery a nepredlžovali úvery ani podnikom, finančná kríza sa zmenila na krízu reálneho hospodárstva. ECB reagovala rýchlo a podľa môjho názoru primerane týmto finančným udalostiam. Avšak pri vyhodnocovaní opatrení na zmiernenie krízy nemôžeme prehliadnúť jednu poľutovaniahodnú skutočnosť, konkrétne diskrimináciu krajín, ktoré nie sú súčasťou eurozóny.

Som presvedčená, že keď ECB v čase vrcholiacej krízy v októbri 2008 neurčila rovnaké podmienky na čerpanie nástrojov likvidity, konala proti duchu Európskej únie. ECB dohodla menovú výmenu so švédskymi a dánskymi národnými bankami, aby pre bankové systémy týchto dvoch krajín zabezpečila náležitú likviditu v eurách. Naproti tomu bola v prípade maďarských a poľských centrálnych bánk ochotná to isté urobiť iba pri poskytnutí záruky.

Tento postup zo strany ECB, bohužiaľ, prispel k rastúcej neistote na trhoch, čo ešte viac zhoršilo situáciu týchto krajín. Pri navrhovaní nového finančného systému musíme teraz podniknúť opatrenia, ktoré zabezpečia, že v budúcnosti sa podobné nerovnosti odstránia. Nemôžeme preto zaviesť nariadenia, ktoré určité časti Únie znevýhodnia oproti iným častiam. Túto myšlienku by som chcela rozvinúť pri téme vytvorenia Európskeho výboru pre systémové riziká, na ktorom teraz všetci pracujeme. ECB bude v tejto oblasti zohrávať významnú úlohu. Predsedom tohto výboru bude prezident ECB a budeme musieť zabezpečiť, aby krajiny patriace do eurozóny – ako aj krajiny, ktoré do nej nepatria, ako sú stredoeurópske a východoeurópske štáty – mali v tejto novej organizácii rovnaké hlasovacie práva.

Existuje nebezpečenstvo, že ak svoje hlasy nepozdvihneme proti diskriminácii, ktorú sme už počas krízy zažili, nerovný prístup sa stane obvyklou metódou v nových orgánoch finančného dohľadu. Tomuto musíme za každú cenu zabrániť. Nesmieme dopustiť, aby bývalú politickú nejednotnosť vystriedalo hospodárske rozdelenie, a tak došlo k postupnému okresávaniu ideálu opätovného zjednotenia.

George Sabin Cutaș (S&D). – (RO) Nie je žiadnym prekvapením, že výnimočné opatrenia, ktoré má prijať Európska centrálna banka v čase krízy, sa objavujú ako ústredná téma jej výročnej správy.

Myslím si, že za týchto podmienok je vhodné, aby Európska centrálna banka plynulo zvyšovala likvidné prostriedky pre banky v eurozóne. Nesmieme však zabúdať, že aj členské štáty, ktoré nepatria do eurozóny, boli medzi štátmi, ktoré kríza tvrdo postihla a že Európska centrálna banka by mala zasiahnuť aj v tejto oblasti, vo forme opatrení na posilnenie likvidity.

Navyše, väčšina členských štátov Európskej únie sa vyznačuje zvyšovaním rozpočtového deficitu, verejného dlhu a miery nezamestnanosti ľudí mladších ako 25 rokov. Pakt stability a rastu prechádza krízou identity a stráca dôveryhodnosť, čo znemožňuje účinné uplatňovanie jeho zásad.

Myslím si, že je potrebné menej automatické a uniformné uplatňovanie paktu a potrebný je prístup, ktorý bude zohľadňovať situáciu jednotlivých členských štátov, pričom oveľa väčší dôraz sa bude klásť na dlhodobú udržateľnosť verejných financií a menší dôraz sa bude klásť na deficit verejných financií.

Hlavným účelom paktu bola prevencia. Pakt mal zabezpečovať mnohostranný dohľad nad rozpočtovým vývojom prostredníctvom systému včasného varovania. Z tohto dôvodu – plne v duchu správy pánu Sciclunu – mám pocit, že je absolútne nevyhnutné zriadiť Európsky výbor pre systémové riziká, ktorý splní cieľ poskytovania včasného varovania pred systémovými rizikami alebo nerovnováhou, ktorá ohrozuje finančné trhy.

Súčasná finančná kríza a jej nedávne prehlbenie vo všeobecnosti musia viesť k bezodkladnému vysvetleniu mechanizmov vzájomnej podpory, ktoré sú dostupné na úrovni EÚ, a súčasne k posilneniu nástrojov koordinácie medzi členskými štátmi v záujme podpory spoločného hospodárskeho riadenia. Jedným z hlavných ponaučení z tejto krízy je potreba väčšej fiškálnej zodpovednosti, a teda aj postupov hospodárskeho monitorovania na udržanie vyváženého rozpočtu.

Roberts Zile (ECR). – (LV) Ďakujem, pán predsedajúci a páni komisári, minulý rok v decembri v Štrasburgu pán Almunia, ktorý bol vtedajším komisárom pre hospodárske a menové veci, povedal, že ak nedôjde k výrazným zmenám, Estónsko v lete dostane pozvánku na vstup do eurozóny s platnosťou od roku 2011. Nuž, k významným udalostiam došlo, nielen pre Estónsko, ale aj pre eurozónu. Estónsko je prakticky jediným členským štátom EÚ, ktorý v súčasnosti spĺňa maastrichtské kritériá. Aký signál to vyšle Estónsku, ak nebude v súlade s pravidlami prijaté do eurozóny? Podľa mňa by to bol signál pre finančný svet, že nepriaznivý stav eurozóny je taký vážny, že eurozóna nedokáže prijať malú, ale fiškálne zodpovednú krajinu. Inými slovami, na „dverách“ klubu eurozóny bude nápis: „Tento klub je pre rekonštrukciu uzavretý.“ Aký signál to ale bude pre nové členské štáty, ako je naša krajina, Lotyšsko, ktorá podlieha programu MMF a má pevne stanovený výmenný kurz voči euru a ktorá znehodnocuje svoje hospodárstvo dvojciferným prepadom v HDP a mimoriadne vysokou nezamestnanosťou, len aby mohla zaviesť euro? Signál by bol nasledovný: prečo by sme mali robiť maximum, aby sme súkromný dlh splatili vysokým výmenným kurzom pre našu národnú menu, keď tento dlh pochádza z pôžičiek, ktoré banky EÚ poskytli v eurách a ktoré boli zabezpečené napríklad nehnuteľnosťami? Ďakujem.

David Casa (PPE). – Vážený pán predsedajúci, rok 2008 bol mimoriadne významný pre európske i svetové hospodárstvo. Pre tento rok bola typická vysoká miera neistoty, čo sa týka rozsahu krízy. Zdalo sa totiž, že sa len zhoršuje.

Vysoká miera neistoty sa týkala aj času, ktorý bude potrebný na obnovu európskych hospodárstiev, ako aj nástrojov, ktoré by sme na podnietenie takejto obnovy mali použiť.

Pre ECB to nebol ľahký rok, musela totiž zvládnuť mnoho problémov. Počas roku 2008 sa ECB spolu s ďalšími významnými centrálnymi bankami zaviazala ku koordinovanému prístupu s cieľom poskytnúť bankovému systému množstvo krátkodobej likvidity. Ukázalo sa, že tento prístup ECB je mimoriadne úspešný.

V tomto smere musím podporiť záver svojho kolegu, pokiaľ ide o výkonnosť ECB. Súhlasím s tým, že rok 2008 bol kľúčový a že zodpovedné osoby situáciu zvládli. Súhlasím tiež s určitými obavami pána spravodajcu v súvislosti s nedostatočným prenosom znižovania úrokových sadzieb z banky na spotrebiteľa a myslím si, že by sa na to bolo potrebné ďalej pozrieť. Vezmite to teda, prosím, na vedomie, pán Trichet.

Celkovo si myslím, že ide o veľmi dobre vyváženú správu a vynikajúcu prácu maltského kolegu Edwarda Sciclunu.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Vážený pán predsedajúci, pán predseda Juncker sem, žiaľ, nemohol prísť ako obvyčajne, lebo má iné povinnosti. Je mi to naozaj veľmi ľúto.

Máme tu dve veľmi dobré správy, vďaka ktorým môžeme v kritickej chvíli pre eurozónu diskutovať viac do hĺbky.

Správa pána Sciclunu nám poskytuje základ pre mnohé prvky rozpravy, najmä pokiaľ ide o podmienky menovania vášho nástupcu, pán Trichet. Menový dialóg je významným prvkom v súvislosti s demokraciou, ale aj čo sa týka samotného fungovania a prevádzky Európskej centrálnej banky.

Správa nášho priateľa pána Giegolda kladie otázky vám, pán Rehn. Ide o otázky, ktoré patria do vašej pôsobnosti, nie do pôsobnosti Európskej centrálnej banky.

Riziko, ktorému čelíme v súvislosti s fungovaním eurozóny, je likvidácia nášho sociálneho modelu. Keď váš predchodca pán Almunia predložil hodnotenie 10-ročného fungovania eurozóny, jeden faktor bol úplne očividný, a to rastúce rozdiely medzi členskými štátmi eurozóny. Taká je situácia. Samotní autori Zmluvy a autori Paktu stability a rastu to však podcenili. Musíme to vziať do úvahy.

Musíme to vziať do úvahy z dvoch dôvodov. Po prvé, aby sme pochopili, že hoci sú trvalo udržateľné verejné financie kľúčovým prvkom, nie sú postačujúce. Vzhľadom na vnútroštátne právomoci nemajú členské štáty prirodzenú chuť na sankcie. Ich koordinácia, ich spolupráca teda nie je dobrá. Tohto ducha musíme objaviť. Je to čarovný všeliek, ktorý potrebujeme.

Druhý pilier, ktorý nemožno prehliadať a bez ktorého sa nezaobídeme, je problematika daňovej harmonizácie. Ako viete, je mi ľúto, že v stratégii 2020 sa v tomto smere ani nespomína napredujúca práca na harmonizácii daňového základu pre zdaňovanie spoločností, v ktorej rozhodne musíme s odhodlaním pokračovať.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Vážený pán predsedajúci, v dôsledku finančnej krízy sa verejný dlh rýchlo zhoršil, hoci mnohé krajiny začínajú uzavierať kohútiky obnovy. Riešili sme akútnu hospodársku krízu a teraz sa musíme veľmi podrobne zamerať na vážnu dlhodobú nerovnováhu verejných financií.

Máme Pakt stability a rastu, no problém spočíva v tom, že členské štáty ho neplnili. Preto teraz musíme riešiť vysoké deficity verejných financií. Venovali sme pozornosť nesprávnym štatistickým údajom v prípade Grécka, no jadrom problému je nesprávne riadenie hospodárskej politiky.

My politici musíme prijímať veľmi ťažké rozhodnutia v časoch pomalého rastu, starnutia obyvateľstva a situácie v oblasti nezamestnanosti, ktorá sa zlepšuje len pomaly. Na problémy s verejnými financiami existuje len zopár liekov: zvýšiť daňové príjmy, posilniť hospodársky rast a znížiť výdavky.

Pri hľadaní liekov sú kľúčovými ukazovateľmi udržateľnosť verejných financií a deficit. Deficit udržateľnosti je odrazom toho, o koľko by sa mala zvýšiť sadzba dane alebo znížiť miera výdavkov, aby boli verejné financie dlhodobo udržateľné. Ak chceme dosiahnuť rovnováhu, musíme si aj naďalej uvedomovať, že splatný dlh sa zvýši o rozdiel medzi úrokovými sadzbami a rastom hrubého domáceho produktu a starnutie obyvateľstva zapríčiní, že sa v najbližších rokoch výrazne zvýšia náklady na dôchodky a starostlivosť. Aby sme posilnili príjmy verejných financií, je absolútne nevyhnutné dosiahnuť rast a zamestnanosť, zvýšiť produktivitu verejných služieb a uplatniť štrukturálne opatrenia, ktoré dokážu zaručiť napríklad trvalo udržateľné dôchodkové zabezpečenie.

Z dlhodobého hľadiska budú pre vyrovnané verejné financie dôležité zvýšenie miery pôrodnosti a preventívna zdravotná starostlivosť. Uprostred hospodárskej krízy sme vyzvali na lepšiu koordináciu verejných financií a ja by som sa chcela spýtať, ako ju chce pán komisár Rehn dosiahnuť. Som však presvedčená, že túto hospodársku krízu nemožno využiť ako únikovú cestu zadným vchodom, aby sme hospodárstva členských štátov dostali pod kontrolu. Musíme jednoducho dodržiavať prísnu rozpočtovú disciplínu vo verejných financiách.

Olle Ludvigsson (S&D). – (SV) Vážený pán predsedajúci, chcel by som zdôrazniť tri hlavné body správ, o ktorých diskutujeme.

Po prvé by sme rozpravu o verejných financiách nemali venovať len problematike úsporných opatrení. Musíme sa zamerať aj na to, čo sa dá urobiť, ak chceme stimulovať rast a bojovať proti nezamestnanosti. V mnohých krajinách je potrebné krátenie verejných výdavkov. Zároveň je však dôležité zvyšovať príjmy prostredníctvom pozitívneho rastu, keď zamestnáme viac ľudí a budeme platiť dane.

Po druhé oceňujem, že pán Scicluna sa vo svojej správe zaoberá problémom zvyšovania transparentnosti finančného sektora. V tomto smere je ešte potrebné veľa urobiť. Transparentnosť nie je len vynikajúcim spôsobom boja proti škodlivému rizikovému správaniu na finančnom trhu. Zvýšenie transparentnosti je

potrebné aj na zabezpečenie účinnosti dohľadu a dôvery verejnosti vo verejné finančné inštitúcie, ktoré sú mimoriadne dôležité.

ECB by mala v tejto oblasti udávať tón a okamžite prijať opatrenia na zvýšenie transparentnosti svojej práce. Dobrým prvým krokom by bolo zverejňovanie zápisníc zo zasadnutí rady ECB. Otvorenosť by tiež mala byť základnou zásadou pri zriadení Európskeho výboru pre systémové riziká (ESRB). Aby mali odporúčania výboru pre systémové riziká vplyv, základnou zásadou by malo byť ich zverejňovanie.

Po tretie ma teší, že pán Giegold vo svojej správe zdôrazňuje význam jasnej environmentálnej a klimatickej perspektívy i v čase krízy. Nesmieme dopustiť, aby finančná kríza spomalila prechod na ekologické hospodárstvo. Namiesto toho by sme mali podporovať hospodársku obnovu investovaním do obnoviteľných zdrojov energie, dopravných systémov šetrných k životnému prostrediu a rozvoja ekologickej technológie. Len takýmito investíciami môžeme vytvoriť rast, ktorý bude z dlhodobého hľadiska udržateľný.

Frank Engel (PPE). – (FR) Vážený pán predsedajúci, rok 2009 bol pre euro bezpochyby najťažším rokom od jeho zavedenia. Bol to však aj najužitočnejší rok. Bez eura by sa Európska únia ponorila do vojny konkurenčných devalvácií na pozadí krízy. V roku 2009 by menová nestabilita mohla oslabiť politickú spoľahlivosť Európskej únie.

Vďaka euru sme boli ušetrení od bolesti spojenej s neustálou nerovnováhou výmenných kurzov a menových politík. Ako dlho to však ešte potrvá? Dnes dúfame v lepšie riadenie európskej meny a modlíme sa za to, aby bolo reštriktívnejšie, viditeľnejšie a pohotovejšie.

Skutočnosť je taká, že pokusy krajín získať späť kontrolu nad základnými pravidlami eura vôbec neprispievajú k náležitému hospodárskemu a menovému riadeniu v Európe. Len solidarita môže potlačiť špekulatívne aktivity, ktorých obeťou je dnes Grécko a ktoré môžu kedykoľvek zasiahnuť ďalšie krajiny eurozóny.

Solidarita ide ruka v ruke s pevnosťou v emóciami nabitom kontexte trhov so štátnymi dlhopismi. Politické vykrúcanie sa v posledných týždňoch neškodilo len Grécku. Vážne otriaslo dôverou v euro. Neposkytnutie pomoci ohrozeným krajinám podkopáva menovú stabilitu celej eurozóny.

Dajme euru konečne nástroje, ktoré potrebuje nad rámec núdzových opatrení. Potrebujeme koordinovaný európsky trh s dlhopismi, aby sme sa vyhlí problémom s tým, že bude príliš veľa štátnych dlhopisov v priveľa krajinách splatných v rovnakom čase. Potrebujeme byť zastúpení mimo eurozóny na všetkých úrovniach a vo všetkých orgánoch vrátane medzinárodných finančných inštitúcií. Prečo predseda Euroskupiny nie je členom skupiny G20?

Mali by sme tiež prijať skutočnosť, že noví členovia chcú do eurozóny vstúpiť čo najrýchlejšie. Musíme ich privítať s nadšením, nie s malichernosťou. Ak sa nám podarí vylúčiť členov eurozóny, bude sa to rovnat vzdaniu sa ambície silnej Európy vo svete. Rozšírenie eurozóny musí ísť ruka v ruke s uplatňovaním nástrojov potrebných na skutočnú hospodársku úniu: koordinácie rozpočtovej politiky a harmonizácie hospodárskej a daňovej politiky. To je cena za trvalý úspech eura.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Vážený pán predsedajúci, kríza je ochorenie, ktoré sa obyčajne nekončí len vyzdravením, ale zároveň posilní a vytvorí obranné mechanizmy. Môže viesť i k takzvaným komplikáciám a dokonca aj k určitým druhom trvalých telesných následkov. Zamyslime sa nad tým, ako k tejto chorobe, ktorú nazývame kríza, došlo.

Choroba je vo väčšine prípadov dôsledkom mnohorakého zanedbávania tela alebo má vonkajšiu príčinu. Príčinou krízy boli aktivity, ktoré boli v protiklade s trhovými zásadami – teda špekulatívne aktivity. Samotný trh nie je schopný odmietnuť tieto faktory, pôsobiť proti nim ani ich obmedziť, ak chýba primeraný dohľad a monitorovanie napredovania procesov predovšetkým v situáciách, ktoré pre trh nie sú typické. Doposiaľ najmä štát a vnútroštátne inštitúcie monitorovali finančné trhy a vykonávali nad nimi dohľad. Globalizácia viedla k zriadeniu svetových finančných inštitúcií a svetového finančného trhu. Nezriadili sa však vhodné svetové, regionálne a v našom prípade európske inštitúcie, ktoré by vykonávali dohľad nad týmito trhmi a monitorovali by ich.

Trh sa neriadi hodnotami, ale najmä potrebou dosiahnuť zisk za každú cenu. Kríza sa nezačala v roku 2008 zrútením finančných trhov, ale v roku 2007 krízou potravinových trhov, ako aj oslabením energetického trhu, ktorý ovládajú politické nástroje. Situácia v Európskej únii je hriechom nedodržovania všeobecne stanovených a prijatých zásad Paktu stability a rastu.

Škoda, že Komisia bola pri svojich varovaniach príliš benevolentná. Niektorým členským štátom toho prešlo viac, lebo, napokon, nemali záujem o to, aby im nejaká Komisia alebo niekto iný dával rozumy. Niektoré členské štáty sa správali ako deti a utajovali svoje nezbedníctva. Takéto správanie nemôže byť základom Spoločenstva ani integrácie. Je dôležité priznať si chyby, ktorých sme sa dopustili, informovať o nich občanov, ospravedlniť sa im a požiadať ich o pochopenie a spoluprácu pri prekonávaní krízy.

Musíme prijať opatrenia na to, aby náklady na krízu neznášali tí najslabší a najchudobnejší. Solidarita Európskej únie nás núti podporiť krajiny, ktoré kríza postihla najviac. Ozdravenie nepríde zvonka, ak telo, respektíve štát, nezačne bojovať.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Vážený pán predsedajúci, dámy a páni, pán Trichet, chcel by som vám veľmi pekne poďakovať nielen za to, čo ste urobili za posledné roky, ale aj za prístup v posledných týždňoch. Konali ste kompetentne, nezávisle a dôsledne. Spolu so svojimi spolupracovníkmi ste mali v pohnutých časoch upokojujúci vplyv.

Pán Rehn, za niekoľko posledných dní ste urobili zopár veľmi povzbudivých vyhlásení. Mali by sme urobiť všetko, čo je v našich silách, aby sme pokračovali v ceste, na ktorú ste sa vydali.

Euro má aj v čase krízy stabilizačnú silu. Musíme skončiť s mýtom, že euro a Pakt stability a rastu sú príčinou problémov Grécka a ďalších krajín. Grécky premiér v tomto Parlamente minulý týždeň veľmi jasne uviedol, že na vine nie je euro. Naopak, je súčasťou riešenia. Bez eura nie je možná reforma. Bez eura nie je možné primerane obmedziť ciele, ktoré si sami stanovujeme. Euro nesmieme oslabiť, ak sa postihnuté krajiny domnievajú, že euro ich skôr chráni než oslabuje.

Rád by som tiež dodal, že Grécko neprosí o peniaze, hoci denná tlač často vzbudzuje tento dojem. Bolo by dobré, keby sa mnohí členovia Rady prestali sústreďovať na verejnú mienku na domacom politickom fronte, keď o tejto téme rozprávajú. Namiesto toho by mali spolu s nami hľadať spoločné európske riešenia. Grécku nemôžeme dávať dotácie. Krajina však žiada o podporu pri uskutočňovaní programu reforiem a úspor. Prezident Európskej centrálnej banky pán Trichet tiež veľmi jasne uviedol, čo je v rámci trojfázového plánu možné a kedy je možné prijímať opatrenia. Nikto nepovedal, že sa nedá nič urobiť.

Máme menovú úniu, no nemáme hospodársku úniu. Ak chceme dosiahnuť hospodársku úniu, potrebujeme politickú vôľu členských štátov viac než rady. Hospodárska únia zahŕňa koordináciu rozpočtovej politiky, harmonizáciu daní a koordináciu vzdelávacej, hospodárskej a sociálnej politiky. To žiadame od členských štátov a očakávame, že preukážu svoju angažovanosť v tomto smere. Musíme pokračovať v tejto ceste v záujme eura.

Danuta Jazłowiecka (PPE). – (PL) Vážený pán predsedajúci, minulý rok bol pre eurozónu mimoriadne pohnutý. Začal sa vstupom Slovenska do Euroskupiny a skončil sa obrovskými hospodárskymi a finančnými problémami v Grécku. Svet počas tohto obdobia zažil najväčšiu hospodársku krízu za mnoho rokov.

V súčasnosti prebiehajú diskusie o tom, ako sa vyrovnáť s novými úlohami, akým smerom by sa malo uberať svetové hospodárstvo a aká by mala byť politika Európskej únie. Uznesenie, o ktorom momentálne uvažujeme, je súčasťou týchto diskusií. Rada by som upozornila na jeden z ich aspektov.

Dámy a páni, hospodárska kríza, problémy v Grécku a tiež táto rozprava o pomoci pre Grécko ukazujú, že rozdelenie na novú a starú Európu je stále skutočnosťou. Predseda Európskej komisie José Manuel Barroso sa minulý piatok dotkol myšlienky vytvoriť mechanizmus podpory pre krajiny eurozóny, ktoré bojujú s finančnými problémami. Podľa predsedu Komisie by mali zásady a podmienky, ktorými by sa používanie tohto nástroja riadilo, stanoviť len členovia eurozóny.

Rada by som využila príležitosť a v rámci tejto rozpravy vyjadrila silnú podporu stanovisku komisára pre finančné plánovanie a rozpočet pána Lewandowského a profesora Jana Rostowského, poľského ministra financií. Chcela by som sa pridať k ich výzve a tiež k názoru mnohých kolegov poslancov, podľa ktorého by sa na opatreniach na posilnenie eurozóny a vytvorenie nástrojov pomoci pre jej členov mali už aktívne podieľať všetky členské štáty vrátane tých, ktoré nie sú členmi eurozóny. Poľsko, ktoré je jednou z krajín mimo eurozóny, čoskoro prijme spoločnú menu. Radi by sme už teraz niesli zodpovednosť za budúcu podobu Euroskupiny. Nevylučujme preto nové členské štáty z takejto dôležitej diskusie. Máme slogan o dvojrychlostnej Európe. Nerozdeľujme teraz Európu na Európu v eurozóne a Európu mimo eurozóny, pretože sme jedna Únia.

Na záver by som chcela z celého srdca podporiť všetky časti uznesenia, ktoré vyzývajú Európsku centrálnu banku, Európsku komisiu a členov Euroskupiny, aby podporili proces rozširovania eurozóny – rozširovania

na základe súčasných kritérií. Rada by som poďakovala aj prezidentovi Európskej centrálnej banky pánovi Trichetovi za dobrú prácu najmä tento rok, ktorý bol pre Európu taký ťažký.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Pánovi komisárovi, pánovi prezidentovi ECB a pánovi spravodajcovi som vďačný za otvorený a veľmi profesionálny prístup k tomuto problému, ktorý nás ťažko postihol. Je naozaj znepokojivé, že napriek všetkému nášmu úsiliu miera nezamestnanosti a úroveň štátnej zadlženosti neustále stúpajú takmer vo všetkých členských štátoch Európskej únie. Naša krajina Slovensko nie je výnimkou z pravidiel. Nezamestnanosť presiahla 13 %. Slovensko je poslednou krajinou, ktorá do eurozóny vstúpila 1. januára 2009. Pozitívne sa to odrazilo v hospodárskej, ako aj politickej a sociálnej oblasti. Prevažná väčšina obyvateľstva euro stále považuje za pozitívum. Myslíme si preto, že je dôležité zachovať silu a prestíž eura. Parlament musí podporiť úsilie Komisie a ECB, aby nevyšlo nazmar. V prvom rade je potrebné posunúť integráciu európskeho hospodárstva na vyššiu a udržateľnú úroveň. To je však strategická otázka, pri ktorej je nevyhnutná zanietená podpora Rady.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Únik zo zložitej hospodárskej a finančnej krízy nebol taký účinný, ako sme dúfali. Keď sa kríza začala, programy podpory bánk v členských štátoch neboli koordinované so spoločnými podmienkami stanovenými na európskej úrovni a niektoré banky použili na pokrytie strát dodatočné finančné prostriedky poskytnuté Európskou centrálnou bankou. Nebola koordinovaná ani podpora hospodárskej činnosti, najmä malých a stredných podnikov. Vplyv týchto opatrení je jasný: keď sa malým a stredným podnikom nepodarilo včas získať bankové úvery, došlo k ich hromadnému zatváraní. Pre krajiny eurozóny bolo jednoduchšie prekonať ťažkosti, pretože Európska centrálna banka im zabezpečovala prísun likvidity. Ak veríme v európsku solidaritu, ak pôsobíme na jednom otvorenom trhu s rovnakými pravidlami hospodárskej súťaže a hlavným cieľom je dostať sa z tejto zložitej situácie čo najskôr, myslím si, že Európska centrálna banka mala zabezpečiť a musí zabezpečiť prísun likvidity členským štátom, ktoré nie sú členmi eurozóny a kríza ich zvlášť silno zasiahla.

Andrew Henry William Brons (NI). – Vážený pán predsedajúci, pán spravodajca Scicluna uviedol, že ECB sa pokúšala rozširovať likviditu, no banky túto likviditu nepreniesli na svojich zákazníkov. Platí to mimo eurozóny i v nej.

Naša strana je rada, že Spojené kráľovstvo zostáva mimo eurozóny. Štátna mena musí odrážať podmienky a potreby svojho hospodárstva, nie priemerné potreby 27 rôznych hospodárstiev. Udržanie vlastnej meny je však len časť odpovede. Ústredný problém spočíva v tom, že tvorba a distribúcia úverov je v rukách súkromných spoločností – komerčných bánk. Platí to mimo eurozóny i v nej.

Funkciu tvorby úverov – ktorá je vlastne tvorbou peňazí – je potrebné zobrať z rúk súkromných spoločností. Vyššiu kúpnu silu, ak je potrebná na rozdelenie existujúceho alebo bezprostredného rastu alebo na financovanie veľkých infraštrukturálnych projektov, musí vytvoriť a minúť v obehú vláda. Nesmú ju vytvoriť a požičať do obehu banky.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Počas krízy sme si mohli všimnúť, že výkyvy vyvolané úrokovými sadzbami a výmennými kurzami narážali na jednotnú menu, ktorá náležite chránila eurozónu.

Jednotná mena nepriniesla riešenie každej vnútornej a vonkajšej nerovnováhy, ku ktorej došlo. Výhody vyplývajúce z toho, že vnútroštátne finančné inštitúcie mali prístup k likvidite Európskej centrálnej banky, a odstránenie rizika kolísania výmenných kurzov však spôsobili, že členské štáty, ktoré nepatria do eurozóny, v tom vidia väčší zmysel.

Je potrebné uvítať úsilie týchto štátov zamerané na prijatie jednotnej meny prostredníctvom zlepšenia hospodárstva a daňovej politiky. Vyzývam Komisiu a Európsku centrálnu banku, aby ďalej podporovali čo najrýchlejšie rozširovanie eurozóny, aby sa tak zvýšila ochrana pred účinkami hospodárskej a finančnej krízy.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Vážený pán predsedajúci, pán Trichet, chcela by som vám veľmi pekne poďakovať za tú časť správy, ktorá varuje pred prílišným poklesom miezd zameraným na zníženie deficitu, pretože nízke príjmy majú za následok pokles hospodárskeho rastu. Chcem vám poďakovať za tento odsek, lebo som presvedčená, že sa tým nielen spomalí hospodársky rast a zníži konkurencieschopnosť Európy, ale obmedzia sa aj možnosti európskych občanov hrať plnohodnotnú úlohu v spoločnosti.

Je podstatné, aby sme rozpočty pripravili v súlade s usmerneniami, no rovnako dôležité je, aby mali členské štáty manévrovací priestor v hospodárskom a sociálnom kontexte. Ak budeme mať Európu, kde sa už nebude investovať do vzdelávania, zdravotníctva a výskumu, budeme mať aj Európu, ktorá bude nestabilná a nebude

vedieť konkurovať zvyšku sveta. Skupiny, ktoré nie sú zodpovedné za krízu, nesmú teraz znášať jej náklady. Ak nebudeme investovať do ľudí, nebudeme mať v Európe budúcnosť. Preto žiadam, aby sa v budúcnosti zdôrazňovalo sociálne hľadisko.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Vážený pán predsedajúci, dámy a páni, momentálna hospodárska a finančná kríza, ktorá je aj štrukturálnou krízou, nás núti zaviesť dlhodobé kontroly a opatrné rozpočty. Globalizácia núti eurozónu hrať efektívnu úlohu vo vzťahu k finančnej politike. Nesmie to však byť na úkor bežných občanov. Rada by som všetkým pripomenula, že je potrebná zodpovednosť a obozretnosť.

Jean-Claude Trichet, *prezident Európskej centrálnej banky.* – (FR) Vážený pán predsedajúci, musím povedať, že v Parlamente vystupujem už šesť a pol roka a teraz som prvýkrát zaznamenal také množstvo prejavov, analýz, pripomienok a návrhov.

Veľmi na mňa zapôsobilo bohatstvo myšlienok, ktoré sme si práve vypočuli, ako aj rôznorodosť vyjadrených názorov.

Ak dovoľíte, pokúsim sa zhrnúť svoje hlavné myšlienky po vypočutí týchto poznámok, ktoré boli všetky zaujímavé a opodstatnené a ktorým bude Európska centrálna banka, samozrejme, prikladať veľký význam.

V prvom rade by som chcel povedať, že som si toho veľa vypočul o problémoch, ktorým ECB čelila, a o ocenení skutočnosti, že bola ECB schopná v reálnom čase reagovať za veľmi zložitých okolností. Dovoľte mi uviesť, že podľa mňa sme sa spolu s kolegami usilovali urobiť všetko, čo je v našich silách, vo veľmi výnimočných podmienkach. Boli najhoršie od druhej svetovej vojny a pravdepodobne by boli najhoršie od prvej svetovej vojny, keby sme neboli promptne konali.

S problémami zápasili všetci. Mnohí z vás uviedli, že ďalšie centrálné banky v Európe a vo zvyšku sveta mali problémy. Všetci sme teda museli niesť obrovskú zodpovednosť a úplne súhlasím s tými, ktorí uviedli, že sa nedá povedať, že ťažké časy sa skončili. Ťažké časy sa neskončili. Všetko ešte nejde opäť ako po starom. Musíme byť mimoriadne ostražití.

Hovorili ste aj o raste a pracovných miestach, čo je veľmi silné posolstvo zo strany Parlamentu. Úplne s tým súhlasím. Ak zabezpečíme stabilitu, ak budeme pri zabezpečovaní strednodobej a dlhodobej stability dôveryhodní, veríme, že prispejeme k trvalo udržateľnému rastu a trvalo udržateľnému vytváraniu pracovných miest. Viete však, že naším posolstvom sú štrukturálne reformy. Štrukturálne reformy sú úplne nevyhnutné na zvýšenie rastového potenciálu Európy a kapacity Európy v oblasti vytvárania pracovných miest.

Silným posolstvom z vašej strany, s ktorým v ECB úplne súhlasíme, je – a nechcem odpovedať namiesto pána komisára – riadenie európskej dvadsaťsedmičky. Riadenie 16 členov eurozóny je základom. Žiadame krajiny, aby boli nanajvýš zodpovedné bez ohľadu na to, či patria do 27-členného alebo 16-členného klubu, aby sa správali zodpovedne, aby dohliadali na kolegov. Nevyhnutne potrebujeme úplné vykonanie Paktu stability a rastu. Dohľad nad daňovou politikou je jadrom EMÚ. Musí zahŕňať aj dohľad nad štrukturálnymi reformami a uskutočňovaním štrukturálnych reforiem, ako aj dohľad nad vývojom nákladovej konkurencieschopnosti jednotlivých hospodárstiev, najmä členov eurozóny. Je to kľúčová otázka.

Nechcem viac hovoriť o Grécku a jednotlivých problémoch, o ktoré ide. Mal som už možnosť zodpovedať veľa otázok vo Výbore pre hospodárske a menové veci a v Parlamente. Dovoľte mi len uviesť, že Grécko má vzor a tým vzorom je Írsko. Írsko malo mimoriadne ťažký problém – povedal to tu jeden z poslancov – a veľmi vážne sa ho chopilo ex ante s mimoriadnym odhodlaním, profesionalitou a zdatnosťou, čo všetci ocenili. Chcem to zdôrazniť. Opakujem však: názor ECB na nové opatrenia prijaté gréckou vládou je taký, že sú presvedčivé a tiež odvážne, dodal by som.

Ešte slovo k dlhodobej situácii v eurozóne: v priebehu najbližších 10 alebo 20 rokov zabezpečíme stabilitu cien v súlade s definíciou, ktorú sme prijali pri zavedení eura. Môžete nám veriť. Vieme to dokázať. Nie je to teória. Sú to fakty a čísla.

(FR) A musím zdôrazniť toto: všetci členovia eurozóny vedia, že priemerná inflácia v eurozóne bude v strednodobom a dlhodobom horizonte nižšia než 2 % alebo sa k 2 % priblíži. Musia z toho vyvodiť dôsledky na vnútroštátnej úrovni. Majú výhody z toho, že patria do eurozóny. Nesmú sa situovať do vnútroštátneho kontextu, čo sa týka vnútroštátnej inflácie. Bolo by to totiž vzdialené našim zárukám, lebo to od nás žiadali, lebo sme verní svojej právomoci, lebo je to príspevok k prosperite a stabilite Európy.

Vážený pán predsedajúci, na záver mi dovoľte – zopár slovami, ak môžem – povedať niečo k problematike transparentnosti. Ako často hovorím poslancom EP, sme najtransparentnejší na svete, čo sa týka okamžitého

zverejňovania našich štúdií, úvodného vyhlásenia. Sme najtransparentnejší na svete, čo sa týka tlačovej konferencie, ktorá nasleduje okamžite po zasadnutí Rady guvernérov.

Jediná oblasť, kde toto rozhodnutie neplatí – a máme na to dobrý dôvod –, je tá, že nezverejňujeme mená osôb, ktoré hlasujú za tú či onú vec. Zastávame totiž názor, že naše posolstvo spočíva v tom, že nie sme súbor jednotlivcov. Sme kolégium. Rada guvernérov je dôležitý subjekt. Na Rade guvernérov záleží.

Už som uviedol, že všetko ešte nejde po starom a že musíme nevyhnutne uskutočniť veľmi hĺbkovú reformu finančných trhov, ak chceme zabezpečiť, že sa nezačne ďalšia kríza podobná tej, s ktorou sme sa museli vyrovnáť.

Posledný bod sa týka Poľska a Maďarska. Jedna pani poslankyňa EP spomenula Poľsko a Maďarsko, pričom uviedla, že ECB sa k nim nespráva tak, ako by sa mala. Myslím si, že pani poslankyňa EP nie je dobre informovaná. Navrhol by som jej, aby navštívila národné centrálné banky týchto dvoch krajín, kde jej dokážu, že ECB veľmi úzko spolupracuje s týmito dvoma centrálnymi bankami v prospech nás všetkých.

Olli Rehn, člen Komisie. – Vážený pán predsedajúci, v prvom rade by som chcel poslancom poďakovať za veľmi serióznú a významnú rozpravu. Veľmi pozorne som si vypočul vaše názory. Usudzujem z nich, že existuje silná a široká podpora účinného posilňovania hospodárskeho riadenia eurozóny a celej Európskej únie.

Z môjho pohľadu dnešná rozprava veľmi cenným a hodnotným spôsobom načrtla dnešnú a zajtrajšiu scénu pre Európsku radu. Vítam tiež možnosť čoskoro pokračovať v diskusiách o hospodárskom riadení vo Výbore pre hospodárske a menové veci, najradšej čo najskôr po Veľkej noci. Chcel by som sa s vami poradiť a čoskoro prísť s konkrétnymi návrhmi.

Existujú dve línie opatrení zameraných na posilnenie hospodárskeho riadenia, ktoré sú dôležité. V prvom rade bude jeho základným kameňom skutočne dôveryhodný a lepší preventívny daňový a rozpočtový dohľad, ktorý bude silnejší a prísnejší, bude sa týkať aj strednodobej rozpočtovej politiky a používať odporúčania a v prípade potreby i varovania pre členské štáty.

Druhý základný kameň bude spočívať v účinnejšom preventívnom, systematickejšom a prísnejšom dohľade nad makroekonomickou nerovnováhou a rozdielmi v konkurencieschopnosti jednotlivých členských štátov eurozóny a Európskej únie. V tomto smere sa budú používať aj záväzné politické odporúčania. Je to potrebné, ak chceme predísť hromadeniu nerovnováh. Je samozrejme, že najnaliehavejšia a najsúrnejšia potreba sa bezpochyby týka krajín s vysokým deficitom a nízkou konkurencieschopnosťou. Nejde tu len o Grécko, ale, samozrejme, v prvom rade o Grécko.

Rovnako je samozrejme, že to nemôže – a nebude – znamenať, že niekto oslabí vývoznú bilanciu krajín s prebytkom bežného účtu. Inými slovami, cieľom nie je, aby Bayern Mníchov hral horšie proti Olympicu Lyon, ale aby sa zlepšila vývozná konkurencieschopnosť, ak je to potrebné, ako aj domáci dopyt, ak je to potrebné a možné. Bayern Mníchov a Olympic Lyon tak budú hrať lepšie ako európske mužstvo, pretože ich útočná a obranná stratégia bude ešte silnejšia.

O tom je eurozóna – a v konečnom dôsledku aj celá Európska únia.

Edward Scicluna, spravodajca. – Vážený pán predsedajúci, na úvod zopár bodov. Rád by som využil túto príležitosť a poďakoval ECB za spoluprácu a ochotu odpovedať na rozličné moje otázky. Po druhé by som chcel poďakovať kolegom tieňovým spravodajcom za spoločnú tímovú prácu pri odsúhlasovaní pozmeňujúcich a doplnujúcich návrhoch k tejto správe, čím sa v tomto smere rozšírila zhoda.

Videli sme, že nedávna recesia sa ukazuje byť výzvou. Napätie v eurozóne však nie je nové, dobre ho poznáme. Vieme, že ešte nie sme optimálnou menovou zónou. Preto však musíme byť vynaliezaví. Musíme uplatňovať rozumné hospodárske zásady a politiky. Samozrejme, musia byť naformulované v súlade so zásadami európskej sociálnej súdržnosti.

Niektorí pozorovatelia uvádzajú, že ECB nemôže Grécku pomôcť, pretože to zakazuje ustanovenie o nezachraňovaní v článku 103 Zmluvy o EÚ. Jedna vec je však uskutočniť záchranu a iná, veľmi odlišná vec je poskytnúť dočasnú finančnú pomoc.

Vieme, že pred nami stojí niekoľko možností. Niektoré je možné zrealizovať v krátkodobom horizonte a ďalšie v strednodobom. Ako už zdôraznili kolegovia poslanci, ako Európania všetci obdivujeme euro

a všetci chceme, aby bolo úspešné. Jeho úspech dokážeme zabezpečiť. Dajme preto všetci – Parlament, Komisia, Rada a Európska centrálna banka – hlavy dohromady a nájdime úspešnú cestu vpred.

A napokon, musíme obnoviť dôveru verejnosti voči finančným inštitúciám prostredníctvom opatrení, ktoré zabezpečia zvýšenie transparentnosti, zlepšenie riadenia rizika a primeranú reguláciu. Musíme zabezpečiť, aby sa nezopakovala kríza takéhoto rozsahu.

Sven Giegold, *spravodajca*. – Vážení pán predsedajúci, po tejto rozprave by som chcel uviesť tri stručné poznámky.

Po prvé, ak sa pozriem na rozličné názory tu v Parlamente, vidím, že na otázku nerovnováhy nemáme rovnaký názor. Rozdiely sú pomerne jasné a myslím si, že musíme byť opatrní.

Obraciam sa predovšetkým na vás, pán Trichet a pán Rehn, a chcel by som vás požiadať, aby ste neprivierali jedno oko. Ústredný problém, ako sa v zásade zhodneme, totiž spočíva v tom, že náklady by mali rásť v súlade s cieľovou infláciou a produktivitou. V niektorých krajinách sa náklady zvýšili príliš a je dobré, že konáte.

Na druhej strane je niekoľko krajín, ktoré používajú daňovú politiku a opatrenia zamerané na tvorbu miezd na to, aby zabezpečili neprekročenie tohto prahu. Ak nebudete konať v prípade týchto krajín – a ja viem, že niektorí členovia Rady Ecofin s týmto prístupom nesúhlasia –, podpálime hospodárske základy eurozóny a to je veľmi nebezpečné. Naliehavo vás žiadam, aby ste neprivierali jedno oko, a kolegov poslancov žiadam o to isté.

Pozrime sa na Grécko a program stability, ktorý bol ocenený. Rád by som zdôraznil, že je tu závažný problém. Mám pritom na mysli to, čo som sa dozvedel počas svojej minulotýždňovej návštevy Grécka.

Väčšina obyvateľov Grécka zastáva názor, že za posledných 10 alebo 20 rokov mnoho ľudí veľmi zbohatlo za nespravodlivých okolností. Ak oceňujete úsilie Írska, nemôžete ho porovnávať so situáciou v Grécku. Obyvatelia Grécka si myslia, že by nemali trpieť pre veci, ktoré nespôsobili.

Naliehavo vás preto vyzývam, pán Rehn, aby ste na grécku vládu vyvinuli nátlak aj v tom smere, aby sa seriózne postavila k otázke v minulosti nahromadeného neoprávneného bohatstva. V opačnom prípade program nebude prijatý a stroskotá aj z hospodárskych dôvodov. Musíme zabezpečiť, aby bol program sociálne spravodlivý. Zatiaľ ešte sociálne spravodlivý nie je.

Predsedajúci. – Rozprava sa skončila.

Hlasovanie sa uskutoční vo štvrtok 25. marca 2010.

Písomné vyhlásenia (článok 149)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), *písomne*. – Zo súčasnej krízy v eurozóne si môžeme zobrať niekoľko ponaučení. Hospodárska kríza je tiež zodpovedná za problémy eurozóny, no ja si myslím, že ak chceme kríze predísť v budúcnosti, mali by sme riešiť aj štrukturálne nedostatky EMÚ. Ak má byť ECB schopná prijať účinné opatrenia na podporu zamestnanosti a rastu, musíme jej dať k dispozícii nevyhnutné nástroje. ECB nemá rovnaké nástroje ako Fed, preto nemôže mať aktívnu menovú politiku na podporu rastu. ECB je viazaná svojím hlavným cieľom, ktorým je zabezpečenie cenovej stability. To jej bráni v účinnom stimulovaní rastu. Myslím si tiež, že je potrebná lepšia koordinácia hospodárskej a daňovej politiky, aby sme predišli nešťastným situáciám, ako je tá v Grécku. Lepšia koordinácia podporí stabilitu eurozóny. Treba prísne dodržiavať PSR, ale podľa mňa by ho bolo potrebné revidovať. Mali by sa posilniť preventívne opatrenia. Represívne opatrenia nie sú účinné, pretože platením sankcií sa len prehľbujú rozpočtové deficity, čo bráni dodržiavaniu pravidiel. Na druhej strane by o sankciách nemala rozhodovať Rada, lebo členské štáty sa budú navzájom trestať vždy s neochotou.

Tunne Kelam (PPE), *písomne*. – Mali by sme začať dôležitou skutočnosťou: počas najťažšej hospodárskej krízy, akú Európa zažila, je euro kotvou stability a dôveryhodnosti. Bez fungujúcej eurozóny by sme krízu prekonávali omnoho pomalšie a nerovnomerne. Týka sa to aj tých členských štátov, ktoré ešte nevstúpili do eurozóny. Teraz je zvlášť dôležité uvedomiť si, že spoločná európska mena je spoločnou hodnotou, za ktorú nesie každý člen eurozóny individuálnu zodpovednosť. Panuje všeobecná zhoda, že hospodárska kríza bola logickým dôsledkom rozsiahlej krízy hodnôt.

Krajiny, ktoré vstúpili do eurozóny, by mali niesť väčšiu zodpovednosť za vyvážené výdavky a príjmy. Nemá zmysel prijať úlohu domnelých obetí finančných špekulácií či hospodárskej mafie. Takmer všetky európske hospodárstva zhrešili proti zásadám rozumnej a vyváženej daňovej politiky. Je potrebné vziať si z toho

ponaučenie: potrebujeme omnoho prísnejší dohľad a lepšiu koordináciu finančnej politiky vďaka zriadeniu Európskeho menového fondu. V prvom rade však každý jeden člen eurozóny musí obmedziť život na účet zajtrajška.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL), písomne. – (CS) Činnosť Európskej centrálnej banky je od jej založenia predmetom neustálej kritiky zo strany ľavice, a to nielen v EÚ. Prvou príčinou tejto opodstatnenej kritiky sú ciele banky. Keďže hlavným cieľom banky je zabezpečiť, aby inflácia neprekročila 2 % a rozpočtové deficity členských štátov EÚ nepresiahli 3 % HDP, všetko je, samozrejme, v poriadku v období rastu, keď nezamestnanosť „klesá sama od seba“, likvidita bánk je „zabezpečená sama od seba“ a ECB je schopná „tlačiť na vlády“ jednotlivých členských štátov, aby znižovali zadlženosť. Od chvíle vypuknutia hospodárskej krízy je to však úplne iný príbeh. Zle naformulovaný cieľ centrálnej finančnej inštitúcie spôsobí zásadné odchýlky od nevyhnutného cieľa. Správa, ktorá sa zaoberá hodnotením výročnej správy ECB a jej výkonu v súvislosti s riešením finančnej krízy, napriek tomu tvrdošijne nástojí na zle naformulovanom kľúčovom ciele. V správe sa tiež okrem iného uvádza, že je potrebné vzdať sa politiky stimulačných balíkov a zabezpečovania likvidity pre banky, ktoré bolo hlavným z takzvaných nekonvenčných opatrení na prekonanie krízy. Správa sa vôbec nezaujíma o kritický stav financií najmenej v piatich štátoch EÚ a zdá sa, že autori správy sú ľahostajní aj voči prudkému nárastu nezamestnanosti. Všetko to len potvrdzuje, aká je súčasná koncepcia Európskej centrálnej banky škodlivá. Správu preto treba zamietnuť.

Andreas Mölzer (NI), písomne. – (DE) Európska únia ako celok a eurozóna zvlášť sú v ťažkej situácii. Grécko je na pokraji bankrotu a Španielsko s Portugalskom majú tiež problémy. Keďže situácia je vážna, predkladajú sa neustále nové návrhy. Na jednej strane ľudia hovoria o tom, aby sme dali Európskemu menovému fondu široké právomoci na zásah. Na druhej strane komisár pre hospodársku a menovú politiku pán Rehn vyzýva, aby sa Brusel zúčastňoval na rozpočtovom plánovaní členských štátov. Európska únia chce zjavne využiť momentálnu krízu na to, aby členské štáty zbavila finančnej autonómie, ktorá patrí medzi posledné kľúčové oblasti štátnej zvrchovanosti, ktoré im ešte zostávajú. Ak však urobíme ďalší obrovský krok smerom k centralizovanému európskemu superštátu, nevyriešia sa tým jestvujúce problémy. Naopak, ešte sa zhoršia. Znepokojivú situáciu, v ktorej sa menová únia nachádza, a skutočnosť, že euro sa stalo vysoko rizikovou menou, spôsobili na jednej strane krajiny ako Nemecko, Holandsko a Rakúsko, ktoré sa na druhej strane spojili so štátmi, ako sú Grécko, Taliansko a Španielsko, keď úmyselne nedbali na rozdiely, ktoré medzi nimi existujú z hľadiska hospodárskeho rozvoja a etosu, na ktorom je založená ich finančná politika. Tieto historické rozdiely, ktoré sa netýkajú len hospodárstva, je potrebné zohľadniť namiesto toho, aby sme ďalej sprisňovali existujúce centralistické obmedzenia európskych národných štátov.

Franz Obermayr (NI), písomne. – (DE) V súvislosti s výročnou správou Európskej centrálnej banky by som chcel zdôrazniť rušivú zmenu finančnej politiky, ktorá mala za následok to, že sa vytlačilo príliš veľa dolárov bez toho, aby bolo čo len zďaleka možné pokryť ich hodnotu. Sprievodná súčasná alebo nadchádzajúca devalvácia dolára v Spojených štátoch v rámci programu menovej reformy by mala veľmi negatívny vplyv na európsky trh. Aby sme sa vyhli tomuto riziku, Európska centrálna banka a ďalšie európske inštitúcie by mali vážne uvažovať o tom, že by dolár stratil postavenie kľúčovej meny. Euro je omnoho silnejšie a slávni ekonómovia, napríklad nositeľ Nobelovej ceny Joseph Stiglitz, povedali, že vedúca úloha dolára bola príčinou mnohých finančných kríz. Európska únia by sa už nemala dobrovoľne vystavovať problémom americkej finančnej politiky.

Kristiina Ojula (ALDE), písomne. – (ET) Vážený pán predsedajúci, dlhová kríza v Grécku nastolila otázky týkajúce sa našej schopnosti zachovať stabilitu eurozóny. Som presvedčená, že sila jednotnej meny bude zaručená, ak bude každý jeden členský štát dodržiavať pravidlá, na ktorých sme sa dohodli. Ako už bolo uvedené, okrem Grécka môžu očakávať vážne finančné problémy i ďalšie členské štáty Európskej únie. Okrem stúpajúceho štátneho dlhu dosiahli niektoré členské štáty aj takmer nebezpečnú úroveň štátnych výdavkov, ktorá Európsku centrálnu banku znepokojovala už pred niekoľkými rokmi. Euro je kotva, ku ktorej sú priviazané hospodárstva členských štátov. Opatrenia členských štátov, ktoré euro oslabujú, sú neprijateľné. Považujem za nevyhnutné, aby každá krajina splnila podmienky stanovené pre eurozónu. Zároveň podporujem kolektívny prístup k hľadaniu riešení vrátane zhromaždenia balíka pomoci pre Grécko, sprísnenia nariadení týkajúcich sa jednotnej meny a vykonávania prísnejšieho dohľadu. Myšlienka možného vytvorenia Európskeho menového fondu, ktorá sa objavila v dôsledku gréckej krízy, predstavuje prístup, ktorý by mohol zabrániť potenciálnym problémom. Nesmieme však zabúdať na zámorské faktory pôsobiace na globalizovanom investičnom trhu, ktoré eurozónu nevyhnutne ovplyvňujú. Je preto jasné, že na úrovni jednotlivých štátov by sme sa odtiaľ mali viac sústreďovať na vytváranie právnych predpisov, ktoré by mohli euro chrániť pred vplyvom nebezpečných faktorov, či už pochádzajú z vnútra Európskej únie alebo zvonka.

4. Druhý európsky samit o Rómoch (predložené návrhy uznesení): pozri zápisnicu

PREDSEDÁ: PÁN VIDAL-QUADRAS

podpredseda

* * *

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Vážený pán predsedajúci, v rozsudku z 19. marca Súdny dvor Európskej únie nedávno uviedol, že väčšina nášho Parlamentu porušila jasné zásady právneho štátu, keď odmietla obhajovať moju imunitu na základe článku 10 medzinárodného protokolu, ako žiadali moji zahraniční kolegovia pod vedením pána Romagnoliho.

Požiadali o to, keď som sa stal obeťou násilného politického, profesionálneho a právneho prenasledovania za zločin, ktorý spočíval v tom, že som povedal novinárom, ktorí so mnou robili rozhovor o revizionizme a dejinách druhej svetovej vojny, že o týchto otázkach by mali diskutovať historici. Uvádza sa to v odseku 108 rozsudku.

Súd uvádza, citujem: „Keďže cieľom protokolu je priznávať práva poslancom Európskeho parlamentu, vyplýva z neho, že Parlament tým, že nerozhodol na základe článku 10, porušil dostatočne závažným spôsobom zásady právneho štátu.“

Je pravda, že súd nesúhlasí s mojou žiadosťou o náhradu škody, lebo si myslí, že francúzsky odvolací súd a jeho 11 sudcovia uznali moju úplnú a jednoznačnú nevinu. Myslí si preto, že sa už nemôžem odvolávať na predsudky. Faktom zostáva, že nášmu Parlamentu nariaďuje zaplatiť dve tretiny súdnych poplatkov. Toto rozhodnutie teda ostro odmieta záškodnícke taktiky, ktoré ma obrali o parlamentnú imunitu.

Spravodajca sa pod tlakom uchýlil k surovému procedurálnemu triku. Toto rozhodnutie predstavuje precedens, ktorý budú môcť v budúcnosti využiť členovia nacionalistickej pravice Európskeho parlamentu, ktorí v oblasti slobody prejavu čelia neustálym útokom.

5. Schválenie zápisnice z predchádzajúceho rokovania: pozri zápisnicu

6. Hlasovanie

Predsedajúci. – Teraz pristúpime k hlasovaniu.

(Informácie o výsledku a ostatných podrobnostiach hlasovania: pozri zápisnicu.)

6.1. Zoznam tretích krajín alebo ich častí a podmienky týkajúce sa zdravia zvierat a zdravotnej bezpečnosti a veterinárneho osvedčovania v súvislosti s dovozom určitých živých zvierat a ich čerstvého mäsa do Spoločenstva (A7-0018/2010, Jo Leinen)

6.2. Mobilizácia Európskeho fondu na prispôsobenie sa globalizácii: Litva/Výroba nábytku (A7-0047/2010, Barbara Matera)

6.3. Mobilizácia Európskeho fondu na prispôsobenie sa globalizácii: Litva/Výroba odevov (A7-0048/2010, Barbara Matera)

6.4. Správa o výročnom vyhlásení o eurozóne za rok 2009 a verejných financiách (A7-0031/2010, Sven Giegold)

6.5. Vymenovanie viceprezidenta Európskej centrálnej banky (A7-0059/2010, Sharon Bowles)

6.6. Vymenovanie člena Dvora audítorov – Milan Martin Cvikl (SL) (A7-0046/2010, Inés Ayala Sender)

6.7. Vymenovanie členky Dvora audítorov – Rasa Budbergyte (LT) (A7-0039/2010, Inés Ayala Sender)

6.8. Vymenovanie členky Dvora audítorov – Kersti Kaljulaid (EE) (A7-0045/2010, Inés Ayala Sender)

6.9. Vymenovanie člena Dvora audítorov – Igors Ludboržs (LV) (A7-0040/2010, Inés Ayala Sender)

6.10. Vymenovanie člena Dvora audítorov – Szabolcs Fazakas (HU) (A7-0038/2010, Inés Ayala Sender)

6.11. Vymenovanie člena Dvora audítorov – Ladislav Balko (SK) (A7-0037/2010, Inés Ayala Sender)

6.12. Vymenovanie člena Dvora audítorov – Louis Galea (MT) (A7-0042/2010, Inés Ayala Sender)

6.13. Vymenovanie člena Dvora audítorov – Augustyn Kubik (PL) (A7-0041/2010, Inés Ayala Sender)

6.14. Vymenovanie člena Dvora audítorov – Jan Kinšt (CZ) (A7-0044/2010, Inés Ayala Sender)

6.15. Vymenovanie člena Dvora audítorov – Eoin O'Shea (IE) (A7-0043/2010, Inés Ayala Sender)

6.16. Odporúčanie Rade k 65. zasadnutiu Valného zhromaždenia Organizácie Spojených národov (A7-0049/2010, Alexander Graf Lambsdorff)

6.17. Druhý európsky samit o Rómoch

– Pred začiatkom hlasovania:

Jean Lambert, v mene skupiny Verts/ALE. – Vážený pán predsedajúci, chcela by som predniesť ústny pozmeňujúci a doplňujúci návrh, ktorý by tvoril odsek 7a (nový). Uvádza sa na hlasovacom zozname a podľa mojich informácií má podporu politických skupín, ktoré podpísali toto uznesenie. Vyplýva z odseku 7.

Znenie nového odseku 7a by teda bolo nasledovné: „preto opäť žiada Komisiu, aby vytvorila komplexnú európsku stratégiu pre začlenenie Rómov ako nástroj v boji proti sociálnemu vylúčeniu a diskriminácii Rómov v Európe.“

(Parlament prijal ústny pozmeňujúci a doplňujúci návrh.)

– Pred hlasovaním o pozmeňujúcom a doplňujúcom návrhu 1:

Cornelia Ernst, v mene skupiny GUE/NGL. – (DE) Veľmi pekne ďakujem, pán predsedajúci. Máme dva pozmeňujúce a doplňujúce návrhy, z ktorých jeden mení a dopĺňa pozmeňujúci a doplňujúci návrh. Chcela by som predniesť obidva. Chceli by sme odstrániť slová „Radu a“. Konečné znenie pozmeňujúceho a doplňujúceho návrhu, o ktorom momentálne diskutujeme, by teda bolo nasledovné:

„vyzýva členské štáty, aby sa zdržali nútenej repatriácie menších, ak budú po nútenom návrate čeliť hrozbe, že sa stanú bezdomovcami a že budú diskriminovaní v oblasti vzdelávania, sociálnej ochrany a zamestnania.“

(Ústny pozmeňujúci a doplňujúci návrh nebol prijatý.)

– Pred hlasovaním o odseku 18:

Hannes Swoboda, v mene skupiny S&D. – (DE) Vážený pán predsedajúci, my sme tiež zamietli predchádzajúci pozmeňujúci a doplňujúci návrh, lebo bol formulovaný príliš rezolútne. Problém však spočíva v tom, že po repatriácii Rómov z niektorých krajín sa títo vracajú do nevhodných podmienok, ktoré im neumožňujú žiť slobodne, bezpečne a dôstojne.

Naša formulácia je okrem iného trpezivejšia, pretože sme videli, ako sa v niektorých krajinách liberalizácia vízového režimu zneužíva na žiadosti o azyl bez splnenia podmienok. Náš text by znel:

do krajín západného Balkánu, „kde by mohli čeliť hrozbe, že sa stanú bezdomovcami a že budú diskriminovaní v oblasti vzdelávania, sociálnej ochrany a zamestnania.“

(DE) Dúfam, že poslanci, ktorí pôvodne odmietli predchádzajúci pozmeňujúci a doplňujúci návrh, budú teraz môcť hlasovať za túto trpezivejšiu formuláciu a prijať ju.

(Parlament prijal ústny pozmeňujúci a doplňujúci návrh.)

6.18. Kódex schengenských hraníc, pokiaľ ide o dozor nad vonkajšími námornými hranicami

– Pred prijatím návrhu uznesenia:

Michael Cashman (S&D). – Vážený pán predsedajúci, chcel by som len, aby Parlament vedel, že pôvodným spravodajcom vo veci rozhodnutia o agentúre FRONTEX som bol ja, a odporúčam, aby sme ho prijali, lebo na riešenie otázky zásahu a záchrany na mori, a to najmä v južnom Stredomorí, sú potrebné mimoriadne opatrenia.

Výbor ma nepodporil, preto som z tejto správy odstránil svoje meno a Parlamentu odporúčam, aby zamietol uznesenie, ktoré má teraz pred sebou. Na to, aby mohlo byť toto uznesenie prijaté, je potrebná absolútna väčšina, teda 369 hlasov, no ja Parlamentu odporúčam, aby uznesenie, o ktorom sa chystáme hlasovať, zamietol.

Cecilia Malmström, členka Komisie. – Vážený pán predsedajúci, poslanci majú posúdiť návrh rozhodnutia, ktorý dopĺňa Kódex schengenských hraníc, pokiaľ ide o dozor nad vonkajšími hranicami v súvislosti s námornými operáciami agentúry FRONTEX.

Toto rozhodnutie je nutné a pomôže členským štátom a agentúre FRONTEX účinnejšie riadiť naše vonkajšie námorné hranice. Ako viete, počet plavidiel sa čoskoro zvýši, ako býva v Stredomorí v tomto období roka pravidlom.

Návrh obsahuje niekoľko veľmi dôležitých zásad a objasnení pravidiel, ktoré musí pohraničná stráž uplatňovať pri kontrole námorných hraníc, ako napríklad zákaz núteného vrátenia jednotlivca do krajiny a povinnosť venovať osobitnú starostlivosť zraniteľným ľuďom a maloletým osobám bez sprievodu.

Objasňuje tiež, akú pomoc je potrebné poskytnúť osobám, ktoré sa ocitnú v nebezpečenstve na mori, a kde je potrebné vyložiť zachránené osoby.

Mnohí poslanci tohto Parlamentu žiadali tieto zásady a pravidlá už roky a teraz ich konečne máme na dosah. Zmeny, ktoré navrhujeme, tiež znížia riziko straty na životoch v Stredomorí, a to vďaka zefektívneniu operácií na námorných hraniciach.

Návrh rozhodnutia je výsledkom veľmi ťažkých a dlhých diskusií s členskými štátmi a s odborníkmi, napríklad z úradu vysokého komisára OSN pre utečencov a z Medzinárodnej organizácie pre migráciu.

Naším inštitúciám poskytneme lepší rámec pre vykonávanie náležitého monitorovania týchto operácií v prípadoch, kde boli použité značné európske finančné prostriedky.

Čo sa týka právnych aspektov návrhu, Komisia si ako právny základ vybrala článok 12 Kódexu schengenských hraníc, pretože jeho pravidlá sa týkajú pohraničných kontrolných hliadok počas operácií agentúry FRONTEX a nie pohraničnej kontroly, ako sa namietla v právnom stanovisku Parlamentu.

Na žiadosť poslancov tohto Parlamentu Komisia preskúmala alternatívne technické riešenia, vďaka ktorým by sa v prvom rade nemusela znovu otvárať diskusia o podstate tejto záležitosti a ktoré by v druhom rade umožnili určiť jasné pravidlá, ktoré by boli prijaté včas na to, aby sa mohli uplatniť pri operáciách agentúry FRONTEX počas tohto leta. Takúto alternatívu sa nám, žiaľ, nepodarilo nájsť, preto váženým poslancom odporúčam, aby tieto nové, dlho očakávané pravidlá nezamietli.

Predseda júci. – O tomto teraz nemôžeme začať rozpravu, pán Busuttil. Máte slovo, no nemôžeme o tom viesť rozpravu.

Simon Busuttil (PPE). – Vážený pán predseda júci, máme dvoch rečníkov, ktorí Parlamentu odporúčali zamietnuť toto uznesenie, no ani jedného, ktorý by podporil schválenie tohto uznesenia. Myslím si preto, že by bolo spravodlivé, keby mal možnosť prehovoriť niekto, kto dokáže podporiť toto uznesenie a vyzvať poslancov, aby ho podporili.

Ak mi dáte minútu, poviem, že dôvod, pre ktorý Výbor pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci tieto pravidlá odmietol a následne predložil toto uznesenie, je veľmi jednoduchý. Naše právne služby nás upozornili – nie raz, ale dvakrát –, že Komisia pri predkladaní týchto pravidiel prekročila svoje právomoci. Z tohto dôvodu sme ich zamietli. My tieto pravidlá jednoznačne chceme – ja sám pochádzam z krajiny, ktorá chce tieto pravidlá –, no nechceme, aby Európska komisia prekračovala svoje právomoci. Z tohto dôvodu by sme mali toto uznesenie podporiť.

Michael Cashman (S&D). – Chcem len objasniť, že ak budete hlasovať proti, podporíte opatrenie, ktoré umožňuje zaistenie na mori. Ak budete hlasovať za, nepodporíte ho. Len aby to bolo jasné.

Predseda júci. – Teraz pristúpime k hlasovaniu.

6.19. Priority pre rozpočet na rok 2011 – Oddiel III – Komisia (A7-0033/2010, Sidonia Elžbieta Jędrzejewska)

7. Oficiálne privítanie

Predseda júci. – Vážené dámy, vážení páni, s veľkým potešením vám oznamujem, že v rámci našich medziparlamentných stretnutí nás navštívila delegácia tuniského parlamentu na čele s pánom Salahom Tabarkim, predsedom Výboru pre politické veci, ľudské práva a zahraničné veci z tuniskej snemovne reprezentantov.

Srdečne pána Tabarkiho a členov jeho delegácie vítame. Rád by som zdôraznil význam, ktorý pripisujeme tomuto stretnutiu, ktoré je prvé v priebehu piatich rokov.

Parlament s veľkým záujmom sleduje vývoj politickej a hospodárskej situácie v Tunisku, keďže Európska únia je najdôležitejším obchodným partnerom tejto krajiny. Vzťahy, ktoré nadviažete s delegáciou Európskeho parlamentu pre vzťahy s krajinami Maghrebu, vám poskytnú primeraný inštitučný rámec pre dialóg o veciach spoločného záujmu v súvislosti s rozvojom demokracie a zásad právneho štátu.

Prajeme vám preto príjemnú a plodnú návštevu.

8. Hlasovanie (pokračovanie)

8.1. Rozpočtové usmernenia: 2011 – ďalšie oddiely (A7-0036/2010, Helga Trüpel)

8.2. Politika kvality poľnohospodárskych výrobkov: akú stratégiu zvoliť? (A7-0029/2010, Giancarlo Scottà)

8.3. Následky celosvetovej finančnej a hospodárskej krízy na rozvojové krajiny a rozvojovú spoluprácu (A7-0034/2010, Enrique Guerrero Salom)

– Pred začiatkom hlasovania:

Enrique Guerrero Salom, spravodajca. – (ES) Vážený pán predsedajúci, chcel by som poďakovať všetkým tým, ktorí sa podieľali na príprave tejto správy.

Chcem len zdôrazniť, že keď sa dostaneme k odseku 31, je tam ústny pozmeňujúci a doplňujúci návrh. Ako bolo dohodnuté, teraz prečítam druhú časť anglickej verzie:

„považuje preto za vhodné preskúmať dôvody na uzavretie dohody s veriteľskými krajinami, na základe ktorej by sa pre najchudobnejšie krajiny zaviedlo dočasné moratórium alebo zrušenie dlhov, čo by im umožnilo zaviesť proticyklickú fiškálnu politiku na zmiernenie závažných následkov krízy; navrhuje vyvinúť úsilie na uľahčenie opatrení pre transparentné urovnávanie dlhov arbitrážou.“

Predseda júci. – Pán Guerrero, ak sme nedostali mylné informácie, tento ústny pozmeňujúci a doplňujúci návrh sa v každom prípade týka odseku 34 a nie odseku 31.

(Pán Guerrero naznačil, že sa to skutočne týka druhej časti odseku 34.)

Teraz je to celkom jasné.

Hlasovanie sa uskutočnilo.

(Parlament prijal ústny pozmeňujúci a doplňujúci návrh.)

– Pred hlasovaním o odseku 22:

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Vážený pán predsedajúci, upozorňujeme vás na ústny pozmeňujúci a doplňujúci návrh, ktorý sa týka odseku 22. Chcem zdôrazniť, že odsek 22 sa týka celosvetového riadenia a najmä zloženia skupiny G20, ktorá mimoriadne vo svojich radoch nemá žiadnych zástupcov z najmenej rozvinutých krajín.

Ústny pozmeňujúci a doplňujúci návrh sa snaží túto medzeru preklenúť a znenie, ktoré Európskemu parlamentu navrhujem, túto potrebu napĺňa.

(Parlament prijal ústny pozmeňujúci a doplňujúci návrh.)

– Pred hlasovaním o odseku 34:

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Vážený pán predsedajúci, pred chvíľou ste nás vyzvali k potlesku pre tuniskú delegáciu. Mohli by ste tuniskú delegáciu požiadať, aby zabezpečila prepustenie Taoufika Bena Brika, ktoré si žiada celý Parlament?

– Po záverečnom hlasovaní:

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Vážený pán predsedajúci, chcel by som vzniesť procedurálnu námietku. Veľmi ma teší výsledok hlasovania. Toto však bola v zásade správa z vlastnej iniciatívy a v takomto prípade bol dohodnutý iný postup. Teraz nám bolo umožnené individuálne hlasovanie o správe z vlastnej iniciatívy. Je potrebné, aby sme to vyriešili, inak sa bude v budúcnosti pri všetkých správach z vlastnej iniciatívy používať individuálne hlasovanie. Mohli by ste o objasnenie tejto otázky požiadať Výbor pre ústavné veci? Inak výklad útvarov Parlamentu zničí celú podstatu tejto reformy.

Predseda júci. – Pán Swoboda, takýto postup je možný. V súlade s postupom, ktorý si vyžiadali samotné skupiny, je možné žiadať o hlasovanie po častiach. V každom prípade je možné prepracovať všetko. V budúcnosti môže dôjsť k prepracovaniu, no nateraz je to tak, ako to je.

8.4. Výročná správa ECB za rok 2008 (A7-0010/2010, Edward Scicluna)

9. Pozície Rady v prvom čítaní: pozri zápisnicu

10. Zaslanie textov prijatých počas rokovania: pozri zápisnicu

11. Vysvetlenia hlasovania

Druhý európsky samit o Rómoch (RC-B7-0222/2010)

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Prijatý návrh uznesenia Európskeho parlamentu o II. európskom samite o Rómoch otvára novú cestu pre riešenie problémov rómskej populácie v Európskej únii.

Ukázalo sa, že individuálne pokusy jednotlivých krajín vyriešiť začlenenie Rómov do spoločnosti nevedli k uspokojivým výsledkom. Príčiny tejto skutočnosti sú rôzne. Preto vítam snahu Európskej únie vstúpiť do riešenia problému Rómov a organizovaným spôsobom zlepšiť integráciu tejto komunity do spoločnosti.

Nicole Sinclaire (NI). – Vážený pán predsedajúci, i keď odsudzujem diskrimináciu akejkoľvek skupiny v spoločnosti z akýchkoľvek dôvodov, nemôžem podporiť toto uznesenie. Hoci sa toto uznesenie snaží presunúť zodpovednosť za boj proti diskriminácii do kontextu EÚ, podľa môjho názoru sú postoje a prístupy členských štátov také rozmanité, že by bolo lepšie, keby sa záujmami menšinových skupín zaoberali členské štáty, a to najmä tie, ktoré sa nestotožňujú s ideálom tolerance a rovnosti, ktorý my Briti považujeme za samozrejmy.

Uvedomujem si, že napríklad jeden taliansky poslanec EP, člen skupiny Európa slobody a demokracie (EFD), bol stíhaný za účasť na zásahu civilnej stráže, pri ktorom podpálil majetok istého prisťahovalca. To je neprijateľné. Nesprávajte, prosím, britských občanov s takýmto správaním narážkami na to, že menšinové skupiny obyvateľstva v našej krajine potrebujú rovnakú úroveň ochrany ako tí úbohí ľudia, ktorých som spomenula pred chvíľou.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Vážený pán predsedajúci, faktom je, že ak niekto popiera problém a ak niekto popiera pravdu, určite nebude schopný vyriešiť tento problém. To je fakt. Mali by sme si uvedomiť, že s našim uznesením o Rómoch v Európe, ktoré je plné politicky korektných neznmyslov, nebudeme schopní navrhnúť ani ponúknuť žiadne riešenie, pretože to, čo robíme, je popieranie problému. Predovšetkým by sme si mali uvedomiť, že skutočne čelíme vážnym problémom s veľkým počtom Rómov, ktorí sa nachádzajú úplne mimo našej spoločnosti a ktorí sú veľmi často zodpovední za veľmi vážne malé aj veľké zločiny. Mnohé hodnoty a normy, ktoré uznávajú rómske spoločenstvá, alebo ich nedostatok, sú v absolútnom rozpore s hodnotami a normami, ktoré by sa mali rešpektovať v našich európskych krajinách. To, čo hovorím, možno znie trochu zaujato, ale uznesenie, ktoré sme práve prijali, je oveľa zaujatejšie z opačného pohľadu. V každom prípade sa domnievam, že každý členský štát by mal mať právo sám za seba rozhodnúť, ako riešiť tento veľmi vážny problém.

Philip Claey's (NI). – (NL) Vážený pán predsedajúci, táto správa je mimoriadne politicky korektná, skutočne je to ten druh správy, na ktorý tento Parlament podľa všetkého získal patent. Hospodárske a sociálne znevýhodnenie Rómov sa opäť pripísalo takzvanej neznášanlivosti a diskriminácii. Ak iba stanovíme nové kvóty a obmedzujúce právne predpisy a ak opäť otvoríme kohútik, z ktorého potečú peniaze, všetko bude v poriadku.

Skúsenosť z Holandska jasne ukázala, že väčšina ľudí z rómskych spoločenstiev sa očividne odmieta prispôbiť a integrovať, a to bez ohľadu na naše úsilie. Nie je to naša vina, ale vina samotného rómskeho spoločenstva, že zastúpenie Rómov v štatistikách trestnej činnosti je neúmerné. Ich hodnoty a normy sú v absolútnom rozpore s našimi. Odmietať tiež akékoľvek úsilie Európy zasahovať do tohto problému a chcel by som zopakovať, že každý členský štát má právo vykázať zo svojho územia ľudí, ktorí sa systematicky odmietajú prispôbiť a ktorí sa uchylujú k trestnej činnosti.

Správa: Sidonia Elżbieta Jędrzejewska (A7-0033/2010).

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Hlasovala som za uznesenie o prioritách pre rozpočet na rok 2011 z mnohých dôvodov, ale najmä pre pozornosť venovanú problému nezamestnanosti mladých ľudí. Súčasná hospodárska a sociálna situácia v mnohých krajinách Európskej únie si vyžaduje osobitný prístup k zväčšujúcej sa priepasti medzi mladými ľuďmi a trhom práce, hoci sa uznáva, že investície do mladých ľudí a do vzdelávania sú investíciou do budúcnosti. Skúsenosť dokazuje, že počas spomalenia hospodárstva mladí ľudia skôr ostanú vo vzdelávacom systéme alebo začnú študovať, ako si začnú hľadať prácu. Podobné tendencie možno dnes pozorovať v našich krajinách. Preto by som chcela povedať, že plánované opatrenia, aktívnejší trh práce a súdržnosť vzdelávacieho systému sú veľmi dôležité. Rozvoj podnikateľských schopností a špeciálne programy sú veľmi potrebné, keď hovoríme o programe Erasmus

– prvé zamestnanie alebo o iných opatreniach. Veľmi dúfam, že Európska únia má dostatočnú politickú vôľu nielen na prijatie veľmi dôležitých dokumentov, ale aj na ich uplatňovanie.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Vážený pán predsedajúci, hlasoval som proti tejto správe v prvom rade preto, že absolútne nesúhlasím s prioritami, ktoré tento Parlament navrhol Komisii, vrátane zosúladenia imigračnej politiky. Viem, čo to znamená: zosúladenie imigračných politik všetkých členských štátov sa presadzuje ako jednoznačná priorita. Nesúhlasím s tým.

Proti tejto správe som však hlasoval predovšetkým preto, lebo už veľmi jasne dala najavo, že tento Parlament nie je za zoštíhľovanie európskej byrokracie, ktoré je veľmi potrebné. Opak je pravdou. Mali by sme dôkladne prehodnotiť zrušenie všetkých možných inštitúcií a agentúr, ktoré sa stali nadbytočnými alebo ktoré prakticky vždy boli nadbytočné. Tento Parlament však žiada ešte viac, takzvané decentralizované agentúry. Opakujem, že podľa môjho názoru ich máme už teraz príliš veľa. Niektoré z nich by sa mali zrušiť, kým začneme vytvárať nové. Mám na mysli Výbor regiónov, Agentúru pre základné práva a Európsky inštitút pre rodovú rovnosť. Koľko to všetko stojí našich daňovníkov a načo to všetko, preboha, je?

Správa: Helga Trüpel (A7-0036/2010)

Vito Bonsignore (PPE). – (IT) Vážený pán predsedajúci, dámy a páni, v mimoriadnych časoch, aké práve prežívame, musíme prijímať mimoriadne opatrenia.

Budúcoročný rozpočet nesmie byť vypracovaný tak, ako keby dnešné časy boli obyčajné. Nanešťastie, hospodárska kríza sa ešte neskončila a nemôžeme ju ignorovať. Naša skupina a ja sme dnes hlasovali za rozpočtové priority, ale v blízkej budúcnosti musíme prejavíť politickú zodpovednosť a uskutočniť dôležitejšie rozhodnutia.

Musíme zohľadniť reformu rozpočtu Európskej únie s cieľom dostať Európu do formy, aby riadila hospodársku politiku rozhodnejším spôsobom. Plne fungujúci vnútorný trh, viac prostriedkov na výskum a infraštruktúru, viac investícií do bezpečnosti a rodín – to musia byť ďalšie ciele, inak riskujeme čoraz konzervatívnejšie opatrenia členských štátov.

Na záver, musíme byť európskejší a menej nacionalistickí a musíme vniesť do hry skutočnú európsku politiku.

Daniel Hannan (ECR). – (ES) Vážený pán predsedajúci, dovoľte mi povedať, že ma teší opäť vás vidieť predsedáť.

Ako raz poznamenal Mark Twain, keď je vaším nástrojom kladivo, každý problém sa začína podobáť na klinec.

Európska únia je veľmi dobrá v míňaní peňazí – v míňaní peňazí iných ľudí. Tuším to bol Milton Friedman, kto povedal, že na svete sú dva druhy peňazí: sú tvoje peniaze a sú moje peniaze. Na tie druhé si dávame oveľa lepší pozor ako na tie prvé. To vysvetľuje súčasné dianie v Európe.

Všetky členské štáty sa snažia znižovať rozpočet. V Grécku sa navrhuje zníženie výdavkov verejného sektora približne o 10 %, v Írsku o viac ako 7 %, Nemecko sa chystá zvýšiť vek odchodu do dôchodku, Španielsko – vaša krajina – chce ušetriť 2 % HDP, ale náš rozpočet tu v Európskej únii sa ďalej nezadržiateľne zvyšuje. Prečo? Keďže v Európskej únii neexistuje žiadna spojitosť medzi zdanením, zastúpením a výdavkami, neexistuje ani vonkajší tlak zo strany daňovníkov.

Práve nadmerné míňanie dostalo svet do týchto ťažkostí – nadmerné míňanie jednotlivcov, nadmerné míňanie spoločností a nadmerné míňanie vlád. Predstavte si, aký stimulačný účinok by malo, keby sme tieto bilióny dali radšej naspäť ľuďom v podobe zníženia daní namiesto ich míňania a ďalšieho zvyšovania nášho dlhu.

Správa: Giancarlo Scottà (A7-0029/2010)

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Európske poľnohospodárske výrobky spĺňajú najvyššie štandardy kvality vo svete, čo by malo, prirodzene, viesť k ich vyššej konkurencieschopnosti na medzinárodných trhoch.

Občania Európskej únie a nároční spotrebitelia preto musia byť dôsledne informovaní o ich prednostiach. Predovšetkým treba vyzdvihovať, že európske výrobky nielen spĺňajú prísne hygienické, bezpečnostné a veterinárne normy, ale aj zohľadňujú princípy trvalo udržateľného rozvoja, predchádzania klimatickým zmenám a rešpektujú biodiverzitu a ochranu zvierat. Preto plne podporujem aj zavedenie európskeho loga kvality pre výrobky pochádzajúce len z Únie. Logo oficiálne uzná úsilie európskych poľnohospodárov

a poskytnie ochranu duševného vlastníctva na medzinárodnej úrovni. Som presvedčený, že touto cestou sa pomôže mnohým vidieckym oblastiam, ktoré nemajú inú možnosť rozvoja.

Aby bola dosiahnutá vysoká kvalita agropotravinárskych výrobkov prostredníctvom Únie, Únia musí ponúknuť finančnú podporu na modernizáciu poľnohospodárskych podnikov a rozvoj mikropodnikov, predovšetkým na vidieku.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Hlasovala som za tento dokument, keďže sa domnievam, že ekologické a čisté poľnohospodárstvo je našou budúcnosťou a musíme ho podporovať. Musíme tiež podporovať záujem ľudí o ekologické hospodárstvo a ekologické výroby nielen na úrovni EÚ, ale aj v členských štátoch. Na druhej strane, keďže chceme zabezpečiť a podporiť ekologické poľnohospodárstvo, nesmieme sa ponáhľať s legalizáciou geneticky modifikovaných organizmov. Niektoré krajiny, ktoré prísne obmedzili pestovanie geneticky modifikovaných organizmov v okolí ekologických hospodárstiev, nám dali veľmi dobrý príklad. Mali by existovať jasné hranice. Spotrebiteľia musia mať tiež k dispozícii všetky informácie a výsledky vedeckého výskumu v súvislosti s geneticky modifikovanými organizmami a vplyvom geneticky modifikovaného krmiva na životné prostredie a na ľudské zdravie bez toho, aby sa im čokoľvek zatajilo. Iba tak vytvoríme skutočný spoločný trh s ekologickými výrobkami, čo je veľmi dôležité pre životy nás všetkých.

Alfredo Antoniazzi (PPE). – (IT) Vážený pán predsedajúci, dámy a páni, v prvom rade by som sa chcel poďakovať pánovi Scottovi za jeho prácu na tejto správe.

Považujem ochranu a posilňovanie politiky kvality našej poľnohospodárskej výroby za prioritu Európskej únie, ktorá zahŕňa a je úzko prepojená s viacerými inými základnými témami na európskej úrovni, ako je napríklad väčšia ochrana spotrebiteľa, podpora malých a stredných podnikov (MSP), ochrana kultúrneho a tradičného dedičstva mnohých európskych regiónov a konkurencieschopnosť európskych potravinárskych výrobkov na celosvetovej úrovni.

Z týchto dôvodov som hlasoval za túto správu.

Jan Březina (PPE). – (CS) Oceňujem skutočnosť, že správa o politike kvality poľnohospodárskych výrobkov nadväzuje na doterajšie kroky na posilňovanie politiky kvality. Predovšetkým považujem za prospešné rozvíjať systém zemepisných označení a označení pôvodu a zároveň zachovať náročné kritériá na získanie ochrany. Súhlasím so zachovaním nástroja zaručených tradičných špecialít, pričom by sa mali zjednodušiť pravidlá registrácie. Vzhľadom na to, že ide o nižší štandard ochrany bez potreby preukázať špecifické zemepisné vlastnosti výrobku, nevidím dôvod na to, aby vybavovanie žiadostí prebiehalo rovnako dlho ako pri zemepisných označeniach a označeniach pôvodu.

Slabé miesto súčasnej praxe vidím v právomoci Komisie na základe voľného uváženia zamietnuť žiadosti, ktoré považuje za neúplné. Často sa to deje náhodne a svojvoľne, bez znalosti zvláštnych vlastností výrobku a zemepisnej oblasti. Treba tiež vytvoriť opatrenia proti obchádzaniu konečných termínov registračného procesu tým, že Komisia prichádza stále s ďalšími pripomienkami a doplňujúcimi otázkami.

Diane Dodds (NI). – Vážený pán predsedajúci, aj ja by som sa chcela poďakovať pánovi Scottovi za jeho prácu na tejto dôležitej správe.

Chcem spomenúť konkrétne pozmeňujúci a doplňujúci návrh 4, ktorý žiada, aby spotrebiteľ mal k dispozícii maximálne množstvo informácií. Podporuje aj zavedenie komplexných a záväzných právnych predpisov na označovanie „miesta poľnohospodárskej výroby“.

Hoci sú to chvályhodné ciele, domnievam sa, že tento pozmeňujúci a doplňujúci návrh je príliš restriktívny a možno by bolo lepšie, keby informácie boli dobrovoľné.

V Severnom Írsku sa veľmi spoliehame na možnosť vyvážať výrobky do zvyšku Spojeného kráľovstva a do ostatných európskych krajín. Tento pozmeňujúci a doplňujúci návrh môže ovplyvniť možnosť Severného Írska predávať výrobky na určitých trhoch, kde v súčasnosti nie sú žiadne ťažkosti. Považujem za dôležité, aby nové označovanie nevytváralo prekážky, ktoré by bránili obchodovaniu medzi jednotlivými členskými štátmi.

Hoci pozmeňujúci a doplňujúci návrh 4 predstavuje určité ťažkosti, uznávam dôležitosť práce na tejto správe a uznávam, že je dôležité vyrábať sledovateľné, vysoko kvalitné a bezpečné výrobky.

Vito Bonsignore (PPE). – (IT) Vážený pán predsedajúci, dámy a páni, týmto hlasovaním sme si zabezpečili prostriedok na ochranu spotrebiteľov a na dodanie riadnej hodnoty poľnohospodárskym výrobkom. Tento cieľ sme sa už dlho usilovali dosiahnuť.

Od dnešného dňa sa musí jasne uvádzať pôvod na označení mäsových výrobkov, mliečnych výrobkov, ovocia a zeleniny, hydiny a iných spracovaných výrobkov s jednou zložkou. Pokiaľ ide o zvieratá, musí sa uvádzať miesto pôvodu iba ako jedna definovaná lokalita v jednej krajine, kde sa zvieratá narodili, chovali a zabili.

Tento zásah umožňuje poskytnúť riadne uznávanie poľnohospodárskym výrobcom a spracovávateľom poľnohospodárskych výrobkov. Ukázali sme, že Európsky parlament má iba jeden cieľ, pokiaľ ide o jeho činnosť súvisiacu s agropotravinárskymi výrobkami, a to zaručiť kvalitu a dostupnosť informácií pre spotrebiteľov.

Vykonali sme dobrú prácu. Blahoželám poslancom, ktorí pracovali na tomto dokumente.

Syed Kamall (ECR). – Vážený pán predsedajúci, v princípe nemám žiadny problém s myšlienkou log na označenie kvality. Stretávame sa s logami na označenie kvality v mnohých oblastiach nášho života. Pokiaľ sa nepoužívajú ako zámienka na obmedzenie ponuky pre spotrebiteľa.

Ak potraviny nespĺňajú určité obmedzenia veľkosti alebo estetické obmedzenia, nemali by sme ich vyhadzovať, vyhadzovať na smetisko, čo sa deje s 30 % európskych poľnohospodárskych výrobkov, ktoré sa často vyhodia, pretože nespĺňajú prísne európske normy.

Nemali by sme naše štandardy kvality používať ani ako zámienku na zákaz dovozu od poľnohospodárov v rozvojových krajinách, ktorí preto trpia chudobou, a potom vyťahovať peniaze z vreciek našich daňovníkov a dávať ich skorumpovaným vládam, keď poľnohospodári upadnú do chudoby.

Určite by sme namiesto označenia kvality a podobných gest mali radšej dôverovať trhu, mali by sme dôverovať spotrebiteľom a mali by sme dôverovať ľuďom.

Správa: Enrique Guerrero Salom (A7-0034/2010)

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Hlasoval som proti tejto správe, pretože ako veľakrát v iných správach, aj v tomto iniciatívnom reporte opäť Európa dáva a vnucuje ľuďom v rozvojových krajinách svoj koncept takzvaných reprodukčných a sexuálnych práv.

Treba navždy vyjasniť, že tento koncept v sebe zahŕňa podľa definície Svetovej zdravotníckej organizácie aj potrat ako metódu plánovania rodičovstva. Ľudský život je posvätný od počatia až po prirodzenú smrť, preto som nemohol podporiť túto správu. Na druhej strane sú tam aj niektoré dobré myšlienky, ktoré, samozrejme, môžu pomôcť ľuďom v rozvojových krajinách, a preto možno povedať, že, keďže stovky miliónov ľudí v rozvojových krajinách musia čeliť dôsledku zdraženia základných produktov a potravín, tak čelia existenčným problémom. Za alarmujúce považujem odhady medzinárodných finančných inštitúcií, že k viac ako miliarde ľudí už žijúcich pribudne približne ďalších sto miliónov a že v subsaharskej Afrike vzrastie detská úmrtnosť o 30 tisíc až 50 tisíc.

Joe Higgins (GUE/NGL). – (GA) Vážený pán predsedajúci, hlasoval som za správu o následkoch finančnej a hospodárskej krízy pre chudobné krajiny sveta. Hoci správa neumožňuje dostatočne rozhodnú reakciu na problémy chudobných krajín, zároveň môžeme súhlasiť s mnohými vecami, ktoré obsahuje.

Chudobní ľudia a chudobné krajiny najviac trpia následkami hospodárskej krízy. Mali by sme poskytnúť všetku možnú pomoc, čo sa týka verejných investícií, najmä v týchto krajinách. Treba však povedať aj to, že obchodné zmluvy medzi Európskou úniou a chudobnými krajinami nie sú pre ne skutočne výhodné. Najväčší úžitok z týchto zmlúv majú veľké európske spoločnosti. Drobní výrobcovia, drobní poľnohospodári a pracujúci ľudia z nich nemajú žiadny úžitok, preto musíme zmeniť spôsob spolupráce s týmito krajinami.

Diane Dodds (NI). – Vážený pán predsedajúci, hlasovala som proti odseku 7 tejto správy a znepokojilo ma, že Parlament opäť zneužíva správu tohto druhu na to, aby nepriamo zaviedol právo na potrat, a tiež súvislosť medzi sexuálnym a reprodukčným zdravím a verejným zdravím v rozvojových krajinách.

Nie je na nás, aby sme rozhodovali o tom, či prístup k potratu je právom alebo nie. Túto otázku majú riešiť vlády prostredníctvom vnútroštátnych právnych predpisov. Ja a veľká väčšina mojich voličov v Severnom Írsku pevne veríme v právo nenarodeného dieťaťa na život.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Vážený pán predsedajúci, ako Parlament by sme mali najprv dvakrát zvážiť a až potom predkladať návrhy. Mali by sme predkladať návrhy politik, ktoré vyriešia problémy, nie ktoré ich zhoršia. Pokiaľ ide o rozvojovú pomoc, existuje veľa serióznych štúdií, ktoré skutočne preukázali, že poskytovanie rozvojovej pomoci príliš automatickým spôsobom vždy spôsobuje oneskorenie hospodárskych reforiem, a teda oneskorenie príležitostí na hospodársky rast v rozvojových krajinách. Napriek tomu my v Parlamente stále berieme ako východiskový bod krédo alebo takzvanú axiómu, že predovšetkým poskytovanie čoraz väčšej rozvojovej pomoci pomôže africkým krajinám postaviť sa na nohy. Napriek obrovským injekciám rozvojovej pomoci počas mnohých desaťročí, bohužiaľ, neexistuje žiadny jednoznačný dôkaz o tom, že väčšina afrických krajín nie je dnes v oveľa horšej pozícii ako krátko po dekolonizácii. Toľko moja prvá pripomienka.

Druhá bude veľmi krátka. Je, samozrejme, pravda, ako uvádza správa, že rozvojové krajiny ďalej oslabuje únik mozgov, ale prečo stále trváme na „modrej karte“, ktorá ešte viac zhoršuje tento problém?

Anna Záborská (PPE). – (SK) Nepochopím, prečo reprodukčné zdravie bolo znovu začlenené aj do správy o následkoch celosvetovej finančnej a hospodárskej krízy pre rozvojové krajiny a rozvojovú spoluprácu.

Organizácie reprodukčného zdravia podporujú potraty ako jeden zo spôsobov kontroly pôrodnosti. Tento priemysel je financovaný na európskej úrovni aj z daní občanov, ktorí potrat odmietajú a ktorí sa angažujú za ochranu života. Už desaťročia medzinárodné inštitúcie dávajú do svojich stanovísk kontrolu pôrodnosti ako spôsob boja proti chudobe, ale rozvojové krajiny stále žijú v extrémnej chudobe. Myslím si, že Európska únia mŕňa zbytočne finančné prostriedky na kontrolu pôrodnosti, ktorá chudobu nerieši. Ctím si život a rešpektujem princíp subsidiarity aj vo vzťahoch k rozvojovým krajinám. Je to dôvod, prečo som hlasovala proti paragrafu 7 aj proti celej správe.

Daniel Hannan (ECR). – Vážený pán predsedajúci, dalo sa očakávať, možno až nevyhnutne, že Európska únia využije finančnú krízu v Grécku, aby presadila svoje dobre premyslené plány na zosúladenie fiškálnej politiky.

Boli sme svedkami opakovaných žiadostí o Európsku agentúru pre dlhy, o Európsky menový fond, o celoeurópske zdanenie, aby sme nemuseli žiadať voličov jednotlivých štátov o pomoc.

Pán Van Rompuy a ostatní komisári ako poctiví federalisti úplne súhlasia s názorom britských skeptikov, že menová únia nemôže existovať bez fiškálnej a hospodárskej únie.

Myslím si, že to bol John Maynard Keynes, kto napísal: „Kto riadi menu, riadi krajinu.“ Sľubujem, že je to jediný raz, keď súhlasím s pánom Keynesom.

V skutočnosti mám pre vás ešte väčšiu a lepšiu autoritu, ako bol John Maynard Keynes. Prečítajte si evanjelium podľa Matúša, kapitolu 22. Som si istý, že na to nezabudnete. Nášho Pána sa pýtajú, či je správne platiť dane Rímu. Hovorí: „Čo ma pokúšate, pokrytci! Ukážte mi daňový peniaz.“ Oni mu podali denár. A [Ježiš] sa ich spýtal: „Či je tento obraz a nápis?“ Odpovedali mu: „Cisárov.“ Tu im [Ježiš] povedal: „Dávajte teda, čo je cisárovo, cisárovi, a čo je Božie, Bohu.“

Netvrdím, že náš Pán bol na jednej či druhej strane v diskusii o eure. Podstatné je, že ak hľadáme najvyšší symbol dočasnej authority, absolútny znak suverenity, je to minca. A tak sme videli, že euro vedie k spoločnej hospodárskej vláde. Vďaka Bohu, že sme mali dostatok prezieravosti a ponechali si libru.

Predsedajúci. – Ďakujem vám, pán Hannan, za požehnanie dnešného zasadnutia.

Syed Kamall (ECR). – Vážený pán predsedajúci, keď čítate túto správu, nájdete veľa starých, ošúchaných fráz o tom, ako rozvojové krajiny trpia následkami hospodárskej krízy. Samozrejme, že sú ľudia, ktorí trpia následkami hospodárskej krízy v týchto krajinách, ale dosť často to nemusia byť práve tí ľudia, ktorým chceme pomáhať. Často sú to vlády, ktoré trápí, že ich rozvojová pomoc sa kráti, pretože keď dostávajú menej peňazí, je ťažšie udržať pri moci skorumpované a neefektívne vlády. Keď som bol v Afrike minulý rok a rozprával som sa s mnohými stredopravými politikmi, sťažovali sa mi, že rozvojová pomoc v skutočnosti pomáha udržať skorumpované vlády pri moci a komplikuje zlepšovanie hospodárskeho a politického riadenia v týchto krajinách.

Pozrime sa však na niektoré z našich návrhov. Hovoríme o väčších investíciách do rozvojových krajín, s čím by každý súhlasil, máme však v Parlamente návrh smernice o správcoch alternatívnych investičných fondov, ktorá zníži investície do rozvojových krajín. Hovoríme o pomoci poľnohospodárom z rozvojových krajín,

pokračujeme však, dokonca aj pri dnešnom rozpočte, v hlasovaní za viac prostriedkov pre spoločnú poľnohospodársku politiku, ktorá tak veľmi ohrozuje živobytie poľnohospodárov v rozvojových krajinách.

Začnime naozaj riešiť skutočné príčiny problémov v týchto krajinách – zlé riadenie a protekcionizmus v EÚ.

Martin Kastler (PPE). – (DE) Vážený pán predseda, dámy a páni, hlasoval som proti tejto správe z dvoch dôvodov. Po prvé, znepokojuje ma, že Európa čoraz viac uplatňuje prístup k rozvojovej politike založený na celoplošnej nediferencovanej podpore a že čoraz viac uznesení a žiadostí podporuje tento prístup. Po druhé, hlasoval som proti tejto správe, pretože sa domnievam, že je zlé snažiť sa vnucovať rozvojovým a rozvíjajúcim sa krajinám politiku plánovania rodiny vo forme istého druhu kultúrneho imperializmu. Potrat nie je riešenie a ľutujem skutočnosť, že niektorí poslanci Európskeho parlamentu eufemisticky hovoria o „reprodukčnej medicíne“, keď myslia potrat. To nezmení skutočnosť, že potrat znamená zabitie nenarodeného dieťaťa. Preto som hlasoval proti tejto správe a dúfam, že v budúcnosti nebudeme používať rovnako eufemistické vyjadrenia v každom uznesení a správe z vlastnej iniciatívy s cieľom opísať aspekty kultúrneho imperializmu.

Nirj Deva (ECR). – Vážený pán predseda, hlasoval som proti tejto správe, pretože je to smiešna správa. Je to nepodstatná správa, keďže všetky aktíva sú na burzách cenných papierov v New Yorku, Londýne, Tokiu, Frankfurtu atď. Takto získate kapitál v hodnote približne 6 biliónov USD. Ak predáte všetok majetok, ktorý je mimo zákonného rámca, ako sú nelegálne majetky v slumoch, ktoré nie sú súčasťou právneho systému v rozvojových krajinách, dostanete 7 biliónov USD. V rozvojových krajinách je veľa kapitálu, ktorý je mimo právnych štruktúr týchto krajín, či už sú to slumy alebo milióny podnikov, ktoré vidíte popri cestách a ktoré nie sú súčasťou oficiálneho hospodárstva.

Po druhé, ak sa opýtate, koľko peňazí každoročne odchádza z rozvojových krajín prostredníctvom svetových finančných systémov, odpoveď je 800 miliárd USD. Prečo sa nesnažíme udržať tento kapitál v týchto krajinách, čím by sa stali bohatšími?

Nie, čo sme urobili pred chvíľou? Hlasovali sme za Tobinovu daň, ktorá zničí už teraz oslabené finančné inštitúcie na Západe a dá peniaze hŕstke ľudí, ktorí ich pravdepodobne ukradnú.

Seán Kelly (PPE). – Vážený pán predseda, podobne ako predchádzajúci rečníci, aj ja mám námietku proti začleneniu odseku 7. Dostali sme slobodu hlasovania od našej skupiny, ale naša delegácia sa rozhodla hlasovať proti, pretože – ako uviedli iní rečníci – hovoriť o právach na reprodukčné zdravie znamená inými slovami hovoriť o potrate. Ak to bolo zámerom, malo by sa to povedať jasne a nie v rámci plánu na riešenie následkov hospodárskej krízy. Podobne ako ostatní rečníci, aj my sme proti tomu namietali a hlasovali sme proti tejto časti.

Správa: Edward Scicluna (A7-0010/2010)

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Vážený pán predseda, my z Dánskej ľudovej strany sme hlasovali proti tejto správe. Naozaj však považujem za potrebné vyjadriť vďačnosť za viacero postrehov, ktoré obsahuje táto správa. Mám na mysli najmä odsek 27, ktorý veľmi otvorene uvádza, že euro by malo úplne prirodzene viesť k užšej koordinácii európskych hospodárskych politík v rámci eurozóny. Som, samozrejme, absolútne proti tomuto vyjadreniu, ale chcel by som prejsť vďačnosť za jednoznačnosť a otvorenosť, ktorú pán spravodajca preukázal vo vzťahu k euro. Euro je teda projekt vytvorený s cieľom dosiahnuť oveľa väčšiu hospodársku jednotu v Európe. Inými slovami, finančná politika, politika trhu práce, štrukturálna politika – všetky hospodárske oblasti, všetko, čo má čokoľvek do činenia s hospodárstvom – sa musia zjednotiť. Toto momentálne vidíme v prípade Grécka, keď ekonómovia z Frankfurtu hovoria Grékom, aký druh hospodárskej politiky by mali presadzovať. To isté nás o niekoľko mesiacov čaká v prípade Španielska a Talianska a na zozname sú mnohé ďalšie krajiny. Týmto spôsobom správa ukazuje tak jasne, ako sa len dá, prečo Dánsko – a najmä naša strana, Dánska ľudová strana – nechce vstúpiť do eurozóny. Chceme sami rozhodovať o tom, akú hospodársku politiku budeme presadzovať. O tomto by mali rozhodovať dánski voliči a nie ekonómovia z Frankfurtu.

Písomné vysvetlenia hlasovania

Správa: Jo Leinen (A7-0018/2010)

Andrew Henry William Brons (NI), písomne. – Schválili sme návrh, že existujúce pravidlá súvisiace s dovozom živých zvierat, mäsa a mäsových výrobkov budú účinné až do nahradenia opatreniami podľa nového regulačného rámca. Hoci by sme mali uprednostniť, aby takéto právne predpisy boli zákonmi

jednotlivých členských štátov, a nie právne predpisy európskeho superštátu, musia existovať právne predpisy, ktoré sa zaoberajú týmito otázkami. Správa však obsahuje aj zoznam tretích krajín alebo ich častí, z ktorých majú členské štáty povoliť dovoz hovädzieho dobytku, ošípaných a čerstvého mäsa. To bude vyžadovať, aby sa Spojenému kráľovstvu uložila právna povinnosť umožniť dovoz z týchto krajín. To bude znamenať konkurenciu pre našich poľnohospodárov a ďalšie narušenie suverenity. V dôsledku tohto spojenia dobrých a zlých návrhov sme sa rozhodli zdržať hlasovania.

Diogo Feio (PPE), písomne. – (PT) V článku 3 ods. 1 smernice Rady 72/462/EHS z 12. decembra 1972 o problémoch zdravotnej a veterinárnej kontroly pri dovoze hovädzieho dobytku, oviec, kôz a ošípaných, čerstvého mäsa alebo mäsových výrobkov z tretích krajín je ustanovené, že Rada prijíma na návrh Komisie zoznam tretích krajín, z ktorých majú členské štáty povoliť dovoz hovädzieho dobytku, ošípaných a čerstvého mäsa. Hoci bola táto smernica zrušená, postup sa stále vykonáva a vyššie spomenutý zoznam sa v priebehu rokov upravoval. Komisia teraz navrhuje vytvoriť nariadenie, ktorým sa kodifikujú všetky príslušné úpravy vykonané v priebehu rokov a ktoré sa má často upravovať, čo znamená, že sa bude nepretržite aktualizovať.

Domnievam sa, že tento postup zavádza jednoznačnosť a transparentnosť nielen pre členské štáty, kde došlo k úpravám, ale aj pre tretie krajiny, ktoré vyvážajú tieto výrobky do EÚ.

José Manuel Fernandes (PPE), písomne. – (PT) Vítam prijatie tejto správy o problémoch zdravotnej a veterinárnej kontroly pri dovoze hovädzieho dobytku, oviec, kôz a ošípaných a čerstvého mäsa alebo mäsových výrobkov z tretích krajín. Táto správa je založená na smernici Rady 72/462/EHS z 12. decembra 1972, na základe ktorej Rada schválila zoznam tretích krajín, z ktorých majú členské štáty schváliť dovoz hovädzieho dobytku, ošípaných a čerstvého mäsa. Hoci bola táto smernica zrušená, postup sa stále vykonáva a vyššie spomenutý zoznam sa v priebehu rokov upravoval. Komisia teraz navrhuje vytvoriť nariadenie, ktorým sa kodifikujú všetky príslušné úpravy vykonané v priebehu rokov a ktoré sa má často upravovať, čo znamená, že sa bude nepretržite aktualizovať.

Domnievam sa, že tento postup nielen posilňuje potravinovú bezpečnosť EÚ, ale aj zavádza väčšiu jednoznačnosť pre členské štáty a tretie krajiny, ktoré vyvážajú mäsové výrobky do EÚ.

Nuno Melo (PPE), písomne. – (PT) Potravinová bezpečnosť európskej verejnosti je kľúčovou otázkou, ktorá musí zaujímať nás všetkých. Stanovenie kritérií zdravotnej bezpečnosti pre dovoz určitých živých zvierat a ich čerstvého mäsa z tretích krajín musí byť veľmi prísne a takéto výrobky sa musia systematicky monitorovať, aby sme vedeli zistiť, či sa tieto kritériá plnia.

Je preto potrebné vypracovať zoznam tretích krajín, ktoré spĺňajú kritériá zdravia zvierat, zdravotnej bezpečnosti a veterinárneho osvedčovania, ktoré im umožňujú vyvážať živé zvieratá (hovädzí dobytok, ovce, kozy a ošípané) a ich čerstvé mäso do krajín EÚ.

Andreas Mölzer (NI), písomne. – (DE) V neľútostnej cenovej vojne, ktorá momentálne zúri, spoločnosti používajú poburujúce spôsoby na zlepšenie svojich marží. Dovezené mäso sa predáva ako domáci výrobok, často sa predáva pokazené mäso a potom je tu prípad nepravého šunku. Teraz sa musia výrobky, ktoré sú imitáciami, jasne označovať. Povinné označovanie krmív s obsahom geneticky modifikovaných organizmov však nepodporila väčšina poslancov napriek skutočnosti, že európski občania majú veľmi kritický postoj ku genetickým modifikáciám. Je dôležité zaviesť ustanovenia v súvislosti so zdravím zvierat a hygienou. Nepodarilo sa však vyriešiť otázku genetických modifikácií v nariadeniach o dovoze, preto som sa zdržal hlasovania.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), písomne. – Hlasoval som za správu v konečnom hlasovaní o tomto uznesení. Treba povedať, že sa konalo neformálne zasadnutie Rady a Komisie, z ktorého jasne vyplynulo, že Parlament by mohol súhlasiť s postupom. Návrh správy, ktorý predložil Jo Leinen, nahrádza návrh Komisie a pozmeňujúce a doplňujúce návrhy boli predložené vo Výbore pre životné prostredie, verejné zdravie a bezpečnosť potravín. Rada už súhlasila s tým, že schváli stanovisko Parlamentu, teda možno predpokladať dohodu v prvom čítaní. My zelení súhlasíme s týmto postupom.

Róza Gräfin Von Thun Und Hohenstein (PPE), písomne. – (PL) Zmeny zákona, ktorých cieľom je zlepšiť životné podmienky zvierat, sú potrebné a veľmi ma teší, že Európska komisia teraz nezamýšľa vykonávať tieto zmeny bez účasti Európskeho parlamentu. Preto som podporila správu pána Leinena o návrhu rozhodnutia Európskeho parlamentu a Rady, ktorým sa zrušuje rozhodnutie Rady 79/542/EHS, ktorým sa zavádza zoznam tretích krajín alebo ich častí a ktorým sa ustanovujú podmienky týkajúce sa zdravia zvierat a zdravotnej bezpečnosti a veterinárneho osvedčovania v súvislosti s dovozom určitých živých zvierat a ich čerstvého mäsa do Spoločenstva.

Hoci nie som členkou Výboru pre životné prostredie, verejné zdravie a bezpečnosť potravín, budem sa naďalej angažovať na zmene a doplnení právnych predpisov, a to najmä vtedy, ak ich cieľom je radikálne zlepšenie v preprave koní. Je na to veľa dôvodov, ale v zásade ma kresťanská morálka núti usilovať sa nielen o zlepšovanie existencie ľudí, ale aj zvierat a nášho životného prostredia. Európska únia môže v tejto oblasti veľa dosiahnuť.

Správa: Barbara Matera (A7-0047/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), písomne. – (LT) Podporil som obidve správy o mobilizácii prostriedkov Európskeho fondu na prispôsobenie sa globalizácii (EGF) pre nezamestnaných pracovníkov v Litve. Hospodárska a finančná kríza v Litve postihla veľa rôznych odvetví a veľa ľudí ostalo bez práce a bez zdroja obživy. Pravidlá EGF o pridelení prostriedkov sa zjednodušili a zohľadnili celkovú situáciu na trhu práce a zvyšujúci sa počet nezamestnaných. Litva preto musí využiť všetky možnosti na získanie požadovaných prostriedkov, aby čo najviac pomohla nezamestnaným ľuďom. Takisto je veľmi dôležité, aby sme zabezpečili efektívne využitie týchto prostriedkov a aby boli skutočne prínosné pre ľudí v Litve.

Regina Bastos (PPE), písomne. – (PT) Európsky fond na prispôsobenie sa globalizácii (EGF) vznikol v roku 2006 s cieľom poskytovať dodatočnú podporu pracovníkom, ktorí pociťujú dôsledky veľkých štrukturálnych zmien v usporiadaní svetového obchodu, a pomôcť im pri ich opätovnom začleňovaní do trhu práce. Od 1. mája 2009 bol rozsah pôsobnosti EGF rozšírený, aby bola zahrnutá podpora pracovníkov prepustených priamo v dôsledku hospodárskej a finančnej krízy.

V tomto prípade, keď čelíme vážnej hospodárskej a finančnej kríze, je jedným z hlavných dôsledkov zvýšenie nezamestnanosti. EÚ musí využiť všetky prostriedky, ktoré má k dispozícii, na reakciu na dôsledky krízy, a to najmä v súvislosti s podporou tých, ktorí čelia každodennej realite nezamestnanosti.

Z týchto dôvodov som hlasovala za návrh o mobilizácii EGF na pomoc Litve s cieľom podporiť prepustených pracovníkov v 49 podnikoch pôsobiach v odvetví výroby nábytku.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), písomne. – (LT) Hlasovala som za túto správu, keďže finančná podpora z Európskeho fondu na prispôsobenie sa globalizácii (EGF) bude pridelená nezamestnaným pracovníkom podnikov pôsobiach v odvetví výroby nábytku, pretože po znížení vývozu v odvetví výroby nábytku bolo prepustených mnoho pracovníkov. Podpora EÚ bude vyčlenená na pomoc pracovníkom pri rekvalifikácii, hľadaní nových pracovných miest alebo založení vlastných podnikov. Teší ma, že Európska komisia schválila žiadosť Litvy o finančnú pomoc EÚ, pretože počas recesie je veľmi málo príležitostí pre pracovníkov prepustených z podnikov v odvetví výroby nábytku vrátiť sa na trh práce a masové prepúšťanie v 49 podnikoch má veľmi negatívny vplyv na hospodársku situáciu v krajine. Chcela by som vyzvať inštitúcie EÚ, aby zabezpečili bezproblémové a rýchle prijatie rozhodnutí pri zohľadňovaní záležitostí súvisiacich s poskytnutím finančnej podpory, pretože oneskorenie týchto rozhodnutí môže iba zhoršiť už teraz ťažkú situáciu pracovníkov. Chcela by som zdôrazniť, že finančná pomoc EÚ pomôže pracovníkom, ktorí pocítili dôsledky veľkých štrukturálnych zmien v hospodárstve a obchode, opäť sa integrovať do trhu práce.

Diogo Feio (PPE), písomne. – (PT) Podobne ako v litovskom odvetví stavebníctva, ktorým sme sa zaoberali predtým, odvetvie výroby nábytku taktiež pocítilo následky globalizácie, keďže teraz musí konkurovať výrobkom neférovej konkurencie, ktorej výroba je na inej úrovni. Keďže podmienky na uplatnenie a mobilizáciu Európskeho fondu na prispôsobenie sa globalizácii boli splnené, domnievam sa, že táto mobilizácia bude nápomocná.

João Ferreira (GUE/NGL), písomne. – (PT) Iba dva týždne po tom, ako Parlament schválil mobilizáciu Európskeho fondu na prispôsobenie sa globalizácii ako reakciu na prepúšťanie v Litve a v Nemecku, opäť schvaľujeme jeho mobilizáciu, tentoraz ako reakciu na prepúšťanie v 49 podnikoch v litovskom odvetví výroby nábytku. Ako sme povedali vtedy, už prešiel určitý čas, odkedy počet prepustených pracovníkov výrazne prevyšil pôvodné odhady Komisie v súvislosti s počtom pracovníkov, ktorí by mali mať úžitok z toho fondu.

Chceli by sme vám pripomenúť, že toto priemyselné odvetvie utrpelo vážne ťažkosti aj v Portugalsku, a to najmä v oblastiach, kde malo mimoriadne silné zastúpenie, ako napríklad Paredes a Paços de Ferreira. Aj tam to viedlo k prepúšťaniu, ktoré zhoršilo sociálnu situáciu v regióne.

S každou novou žiadosťou o pomoc je čoraz jasnejšie, že ešte potrebnéjšie ako zmierňujúce opatrenia – ktoré sú určite nevyhnutné – sú naliehavé opatrenia na ochranu výrobných odvetví a pracovných miest, predovšetkým tých, ktoré sú najcitlivejšie na krízu, a tých, ktoré sú zamerané na využívanie potenciálu

jednotlivých krajín na rozvoj, na podporu verejných projektov a na podporu mikropodnikov, malých a stredných podnikov a družstevného sektora...

(Vysvetlenie hlasovania skrátené v súlade s článkom 170 rokovacieho poriadku.)

Správa: Barbara Matera (A7-0048/2010)

Regina Bastos (PPE), písomne. – (PT) Európsky fond na prispôsobenie sa globalizácii (EGF) vznikol v roku 2006 s cieľom poskytovať dodatočnú podporu pracovníkom, ktorí pociťujú dôsledky veľkých štrukturálnych zmien v usporiadaní svetového obchodu, a pomôcť im pri ich opätovnom začleňovaní do trhu práce. Od 1. mája 2009 bol rozsah pôsobnosti EGF rozšírený, aby bola zahrnutá podpora pracovníkov prepustených priamo v dôsledku hospodárskej a finančnej krízy.

V tomto prípade, keď čelíme vážnej hospodárskej a finančnej kríze, je jedným z hlavných dôsledkov zvýšenie nezamestnanosti. EÚ musí využiť všetky prostriedky, ktoré má k dispozícii, na reakciu na dôsledky krízy, a to najmä v súvislosti s podporou tých, ktorí čelia každodennej realite nezamestnanosti.

Z týchto dôvodov som hlasovala za tento návrh o mobilizácii EGF na pomoc Litve s cieľom podporiť prepustených pracovníkov v 45 podnikoch pôsobiach v odvetví výroby odevov.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), písomne. – (LT) Teší ma, že dnes sa hlasovalo o poskytnutí finančnej podpory pre litovské odvetvie výroby odevov, keďže toto odvetvie mimoriadne ťažko zasiahla recesia. Chcela by som upriamiť pozornosť na skutočnosť, že v odvetví výroby odevov pracujú väčšinou ženy a pre prepúšťanie v dôsledku krízy počas roka nasledujúceho po júli 2009 sa zdvojnásobil počet nezamestnaných žien v Litve. Hlasovala som za túto správu, pretože finančná podpora z Európskeho fondu na prispôsobenie sa globalizácii (EGF) sa použije na opatrenia na stimuláciu zamestnanosti s cieľom čo najskôr zamestnať prepustených pracovníkov, na výdavky na štúdium a rekvalifikáciu, ako aj prídavky na deti vo veku do osem rokov a na starostlivosť o zdravotne postihnutých rodinných príslušníkov. Finančná podpora je teda veľmi potrebná v odvetví výroby odevov, keďže pre dramatický pokles dopytu po odevoch v Litve a v oblasti vývozu došlo k výraznému poklesu objemu výroby odevov. Chcela by som tiež zdôrazniť, že prepustenie týchto pracovníkov nemá iba negatívny vplyv na krajinu a miestne hospodárstvo, ale nepriaznivo ovplyvňuje aj životy týchto pracovníkov.

Diogo Feio (PPE), písomne. – (PT) Litovské odvetvie výroby odevov sa pripája k odvetviu stavebníctva a k odvetviu výroby nábytku v tejto krajine v súvislosti so stratami v dôsledku globalizácie a s prepustením veľkého počtu pracovníkov. Veľká väčšina hlasujúcich za opatrenie v príslušnom parlamentnom výbore potvrdzuje, že toto opatrenie je očividne rozumné. Na základe toho nevidím žiadny dôvod hlasovať proti mobilizácii fondu v tomto prípade.

João Ferreira (GUE/NGL), písomne. – (PT) Iba dva týždne po tom, ako Parlament schválil mobilizáciu Európskeho fondu na prispôsobenie sa globalizácii ako reakciu na prepúšťanie v Litve a v Nemecku, opäť schvaľujeme jeho mobilizáciu, tentoraz ako reakciu na prepúšťanie v 45 podnikoch v litovskom odvetví výroby odevov. Stojí za zmienku, že tento priemysel prechádza vážnou krízou aj v Portugalsku, kde pociťuje následky liberalizácie svetového obchodu mimoriadne intenzívne bez toho, aby sa uskutočnili akékoľvek kroky potrebné na ochranu.

Každá nová žiadosť o mobilizáciu tohto fondu čoraz viac dokazuje naliehavosť opatrení, ktoré sme obhajovali: nezamestnanosť treba riešiť účinne a musia sa vytvárať a podporovať pracovné miesta s právami založenými na rozvoji hospodárskej činnosti, stimulácii verejnej zamestnanosti, bezpečnosti pracovných miest a skrátení pracovného času bez zníženia plátov. Sú potrebné aj opatrenia proti presídľovaniu spoločností do zahraničia počnúc verejnými dotáciami – najmä dotáciami Spoločenstva – pod podmienkou splnenia povinností, ako je napríklad ochrana pracovných miest a miestny rozvoj a opatrenia na jednoznačné skoncovanie s neoliberalnými politikami, ktoré spôsobujú hospodársku a sociálnu katastrofu v krajinách Európskej únie pred našimi očami.

Nuno Melo (PPE), písomne. – (PT) EÚ je priestorom solidarity a Európsky fond na prispôsobenie sa globalizácii (EGF) sa zrodil na tento účel. Táto podpora je nevyhnutná na pomoc nezamestnaným a obetiam presídľovania podnikov, ku ktorému dochádza v súvislosti s globalizáciou.

Čoraz väčší počet spoločností premiestňuje svoje závody a využíva nižšie náklady na pracovnú silu v mnohých krajinách, najmä v Číne a Indii, na úkor krajín, ktoré dodržiavajú práva pracovníkov. EGF má pomáhať pracovníkom, ktorí sa stali obeťmi premiestňovania spoločností, a aby to bolo možné dosiahnuť, je

nevyhnutné, aby títo pracovníci mali prístup k novým pracovným miestam v budúcnosti. EGF už v minulosti využili iné krajiny EÚ, najmä Portugalsko a Španielsko, preto by sme teraz mali poskytnúť pomoc Litve.

Správy: Barbara Matera (A7-0047/2010 a A7-0048/2010)

Laima Liucija Andrikiienė (PPE), *písomne*. – Hlasovala som za obidve správy pani Barbary Materovej o finančnej podpore prepusteným pracovníkom v Litve z Európskeho fondu na prispôsobenie sa globalizácii. Chcela by som sa tiež poďakovať tým kolegom, ktorí hlasovali za ako kvalifikovaná väčšina, pričom tri pätiny odovzdaných hlasov boli potrebné na prijatie správ.

Obidve správy o situácii v odvetví výroby nábytku a v odvetví výroby odevov predstavujú jeden z najakútnejších prípadov nezamestnanosti v Litve. Sumy nie sú veľké pre EÚ, ale zmiernia ťažkosti, ktoré pociťujú litovskí pracovníci.

Je to prípad prepustených pracovníkov, ktorí pracovali v 49 podnikoch v odvetví výroby nábytku a ktorí dostanú 662 088 EUR z Európskeho fondu na prispôsobenie sa globalizácii, ako aj pracovníkov, ktorí pracovali v 45 podnikoch v odvetví výroby odevov a ktorí dostanú sumu vo výške 523 481 EUR.

Hoci to môže byť iba špička ľadovca problému s nezamestnanosťou v Litve, finančná podpora pomôže tým, ktorí ju najviac potrebujú.

Andrew Henry William Brons (NI), *písomne*. – Nie sme za to, aby Európska únia bola zodpovedná za pomoc prepusteným pracovníkom (ani za čokoľvek iné). Boli by sme proti prideleniu finančných prostriedkov do Európskeho fondu na prispôsobenie sa globalizácii rovnako, ako by sme boli proti prideleniu finančných prostriedkov do všetkých ostatných fondov EÚ. Domnievame sa, že členské štáty by mali pomôcť svojim prepusteným pracovníkom. Európsky fond na prispôsobenie sa globalizácii však už má pridelené finančné prostriedky a tieto finančné prostriedky sú od členských štátov. Keby sa navrhovalo, že finančné prostriedky z EGF sa majú prideliť prepusteným pracovníkom v Británii, hlasovali by sme za ich pridelenie a boli by sme kritizovaní, keby sme tak neurobili. Musíme preto hlasovať za primerané použitie fondu pre ostatné členské štáty. Napriek tomu zamýšľame zabezpečiť, aby v budúcnosti finančné prostriedky mohli byť pridelené aj britským prepusteným pracovníkom, a ak zistíme, že na to nie sú oprávnení, v budúcnosti budeme vždy hlasovať proti mobilizácii fondu.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *písomne*. – (FR) Práve myšlienka na litovských pracovníkov obetovaných na oltári globalizácie ma núti zdržať sa hlasovania. Keďže sa do tejto situácie dostali v dôsledku neolibérálnych politík, ktoré hlása Európska únia, mali by sme sa cítiť oprávnení hlasovať proti smiešne malým sumám, ktoré im chce dať európska elita. Aj to málo však môže zmierniť ich bolesť. Logika Európskeho fondu na prispôsobenie sa globalizácii je napriek tomu stále neprijateľná. V kráľovstve eurokratov sa dá čisté svedomie kúpiť za lacný peniaz.

Správa: Sven Giegold (A7-0031/2010)

Alfredo Antoniazzi (PPE), *písomne*. – (IT) Vážení pán predsedajúci, dámy a páni, správa pána Giegolda uvádza niekoľko zaujímavých bodov týkajúcich sa súčasnej hospodárskej krízy, ktorá je najhoršou krízou od začiatku procesu európskej integrácie.

Rád by som zdôraznil, že v otázke, ktorú som nedávno predložil Komisii, som upozornil na problém týkajúci sa rozsahu pôsobnosti Paktu stability a rastu, ktorý možno v určitých výnimočných prípadoch prekročiť, napríklad ak ide o realizáciu projektov v oblasti verejnej výstavby a sociálneho bývania. Takéto práce sú vlastne určené na sociálne účely a sú reakciou na núdzový stav v oblasti bývania, ktorý vzniká najmä vo veľkých mestách, a preto by možno bolo vhodné riešiť tento druh problémov mimoriadnymi opatreniami.

Považujem preto za vhodné, aby Komisia prijala veľmi jasné stanovisko, aby mohla vydávať smernice týkajúce sa členských štátov v súvislosti s obmedzeniami na strane rozpočtu a výdavkov, ktoré miestnym samosprávam ukládajú parametre Paktu stability a rastu, keďže najmä veľké samosprávy potrebujú rozsiahle investície do infraštruktúry.

Sophie Auconie (PPE), *písomne*. – (FR) Hlasovala som za správu o výročnom vyhlásení Európskej komisie o eurozóne a verejných financiách. Z tejto správy, ktorá obsahuje množstvo analýz a návrhov, pripomínam predovšetkým požiadavku týkajúcu sa posilneného riadenia európskeho hospodárstva a najmä lepšej koordinácie rozpočtových politík. Rast a solidarita: to sú dve kľúčové slová, ktorými sa musí riadiť naša európska hospodárska stratégia. Rast preto, lebo bez rastu nedokážeme riešiť sociálne problémy. Solidarita preto, lebo predstavuje *raison d'être* európskej integrácie a jej budúcnosť.

Liam Aylward a Pat the Cope Gallagher (ALDE), písomne. – (GA) Členovia strany Fianna Fáil v Európskom parlamente Pat the Cope Gallagher a Liam Aylward sú zásadne proti tomu, čo sa v tejto správe navrhuje v súvislosti so zavedením spoločného konsolidovaného daňového základu pre podniky (v angličtine CCCTB).

Spoločný konsolidovaný daňový základ pre podniky v Európe by nezlepšil konkurencieschopnosť Európskej únie ani fungovanie jednotného trhu a okrem toho by mohol byť na prekážku malým otvoreným hospodárstvám, akým je Írsko. Otázka zdaňovania patrí do právomoci jednotlivých členských štátov a írská vláda je oprávnená použiť právo veta vo vzťahu k akýmkoľvek opatreniam v daňovej oblasti vrátane spoločného konsolidovaného daňového základu pre podniky. Toto právo je zakotvené v zmluvách vrátane Lisabonskej zmluvy.

Zigmantas Balčytis (S&D), písomne. – (LT) Podporil som túto správu, pretože si myslím, že podrobne zdôrazňuje problémy eurozóny a verejných financií. V členských štátoch Európskej únie naďalej klesá zamestnanosť a podľa predpovedí to bude pokračovať. Chaotické štrukturálne reformy niektorých členských štátov, ktoré sa vykonávajú bez konkrétneho plánu, ohrozujú stabilitu celej EÚ. Malé a stredné podniky prechádzajú mimoriadne zložitým obdobím, keďže ani členské štáty, ani Európska centrálna banka nedokázali skontrolovať a zabezpečiť, aby finančné prostriedky pridelené bankám boli vyčlenené na hlavný cieľ – poskytovanie prednostných úverov malým podnikom. Veľmi dôležitá je aj podpora rozvoja eurozóny a prijatie primeraných opatrení na vytvorenie vhodných podmienok pre členské štáty, ktorých cieľom je stať sa členmi eurozóny.

Elena Băsescu (PPE), písomne. – (RO) Hlasovala som za výročné vyhlásenie o eurozóne za rok 2009 a verejných financiách. Podporujem návrh uvedený v správe, ktorým sa Euroskupina vyzýva, aby zjednodušila vstup do eurozóny tým členským štátom, ktoré do nej chcú vstúpiť a ktoré spĺňajú stanovené podmienky. Domnievam sa, že je nevyhnutné zlepšiť reguláciu a kontrolu finančných trhov a tiež obmedziť vonkajšie a vnútorné schodky s cieľom uľahčiť úspešný rozvoj hospodárskej a menovej únie. Osobitnú pozornosť musíme okrem toho venovať problémom spojeným s fiškálnou disciplínou. Budúca stratégia EÚ 2020 musí zväziť politiky na tvorbu pracovných miest a podporu trvalo udržateľného rozvoja, aby sme mohli predchádzať vzniku nových hospodárskych kríz. Členské štáty a Európska komisia musia zároveň spolupracovať na odstránení fiškálnej nerovnováhy. Konsolidácia verejných financií je nevyhnutným predpokladom zabezpečenia trvalo udržateľného hospodárskeho rastu. Po nadobudnutí platnosti Lisabonskej zmluvy bude Európska komisia zohrávať väčšiu úlohu pri sledovaní hospodárskeho rozvoja členských štátov. V súlade s článkom 121 bude môcť Európska komisia napomenúť krajiny, ktoré nedodržiavajú všeobecné usmernenia týkajúce sa hospodárskych politík.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), písomne. – (LT) Hlasovala som za túto správu, keďže Európsky parlament upozornil Komisiu na skutočnosť, že kým sa rozvinuté štáty postupne vymaňujú zo svetovej krízy, situácia v rozvojových krajinách sa len zhoršuje. Európska centrálna banka (ECB), Európska komisia a členské štáty eurozóny preto musia podporovať proces integrácie v oblasti hospodárskej a menovej politiky v Európskej únii a podporovať rozširovanie eurozóny. Súhlasím s výzvou adresovanou Európskej centrálnej banke, aby podporila úsilie členských štátov mimo eurozóny o zavedenie eura, najmä v prípadoch, keď členské štáty preukážu schopnosť dodržiavať spoľahlivú a stabilnú fiškálnu disciplínu. Chcela by som zdôrazniť, že ak sa máme v budúcnosti vyhnúť finančným krízam, musíme vyzvať Euroskupinu, Radu a ECB, aby lepšie koordinovali svoje opatrenia v oblasti politiky výmenných kurzov. Napriek kríze sa preto v posune k spoločnému medzinárodnému zastúpeniu eurozóny dosiahol len malý pokrok. Najväčšie obavy vyvoláva skutočnosť, že napriek všetkému úsiliu, ktoré sa vynakladá na stabilizáciu oblasti menovej a fiškálnej politiky, zamestnanosť v EÚ naďalej klesá a nezamestnanosť a sociálna izolácia sú na vzostupe.

Nessa Childers (S&D), písomne. – Hlasovala som za správu pána Giegolda, pretože v súvislosti s viacerými otázkami, ktoré táto správa predkladá, je potrebná ďalšia podrobná diskusia. Treba zabezpečiť, aby rôzne režimy dane z príjmu právnických osôb neumožňovali podnikom vyhýbať sa povinnosti podporovať spoločnosť podielom zo svojho zisku prostredníctvom spravodlivého režimu dane z príjmu právnických osôb. Osobitnú pozornosť však treba venovať negatívnemu dosahu, ktorý by mohol mať spoločný konsolidovaný daňový základ pre podniky na malé krajiny, napríklad Írsko, ktorých úroveň prosperity a zamestnanosti do veľkej miery závisí od ich schopnosti prilákať zahraničné investície. Írská strana práce nepodporuje zavedenie spoločného konsolidovaného daňového základu pre podniky.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), písomne. – (EL) Zdržal som sa hlasovania o tejto konkrétnej správe. Musíme vidieť, že recesia neustupuje, keďže hospodárska situácia takmer vo všetkých členských štátoch je zjavne negatívna a nezamestnanosť rastie. Konkrétnym problémom nie je otázka „zdravých“ financií. Krajiny ako Grécko čelia problémom týkajúcim sa pôžičiek verejného sektora vzhľadom na špekulatívne útoky trhov

a inštitucionálne a politické problémy hospodárskej a menovej únie. Krízu týkajúcu sa verejného dlhu, ktorá je všeobecným javom v celej EÚ, spôsobili okrem iného rozsiahle daňové úniky, na čo Komisia zabúda. Verejný dlh okrem toho zvýšili aj podporné balíky národných vlád určené bankám, čo v odpovedi na moju otázku o tejto veci pripustilo aj španielske predsedníctvo. Tak či tak, trvanie na Pakte stability je najmä v období recesie katastrofou. Zhoršuje sociálne nerovnosti a vedie k obmedzeniu verejných investícií, zvyšuje nezamestnanosť a ohrozuje vyhliadky krajín na rast. Pakt stability, ktorý obmedzuje rast a je antisociálny, sa preto musí zmeniť a na uplatňovanie hospodárskej a sociálnej politiky sa musí vytvoriť iný rámec založený na pracovných a sociálnych potrebách a trvalo udržateľnom životaschopnom raste.

Proinsias De Rossa (S&D), písomne. – V čase vážnej hospodárskej a sociálnej krízy musíme zvýšiť úsilie na koordináciu makroekonomických stratégií a stratégií štrukturálnych reforiem jednotlivých štátov s cieľom riešiť nerovnováhu, ktorá bráni tvorbe pracovných miest. Stotožňujem sa s obavami týkajúcimi sa nerovnováhy v rámci eurozóny vrátane špekulácií v odvetví stavebníctva, ktorého excesy prispievajú k asymetrickým šokom, a vyzývam Komisiu, aby preskúmala možné mechanizmy na zlepšenie riadenia hospodárstva eurozóny a obmedzenie šírenia tejto nerovnováhy. Potreba prísnejšej regulácie a kontroly finančnej krízy je naliehavá ako vždy. Každá európska diskusia o spoločnom konsolidovanom daňovom základe pre podniky musí prihliadať na potreby okrajových geografických regiónov EÚ, akým je napríklad Írsko, a na ich schopnosť prilákať priame zahraničné investície. Spoločný konsolidovaný daňový základ pre podniky sa netýka spoločnej sadzby dane. Zdaňovanie firiem patrí výlučne do zodpovednosti jednotlivých členských štátov. Zámerom spoločného konsolidovaného daňového základu pre podniky je ustanoviť spoločný právny základ pre výpočet zisku spoločností so sídlom najmenej v dvoch členských štátoch s cieľom znížiť ich byrokratické zaťaženie pri dodržiavaní daňových zákonov štátov, v ktorých pôsobia.

Diogo Feio (PPE), písomne. – (PT) Finančná, hospodárska a sociálna kríza spôsobuje členským štátom Európskej únie veľké ťažkosti, ktoré sa prejavujú vážnym stavom ich verejných financií. Úroveň zadlženia väčšiny krajín je neprimerane vysoká, na dosiahnutie vyváženejšej situácie sú preto naliehavo potrebné opatrenia, ktoré prispievajú k stabilite a rastu.

Na účinné využívanie verejných finančných prostriedkov a najmä na vytvorenie základu pre politiky, ktoré podporia hospodársky rast a následný sociálny blahobyt, je nevyhnutné znížiť verejný dlh a prehodnotiť priority členských štátov. Prehodnotenie daňovej politiky je nevyhnutné na zavedenie vhodných hospodárskych stimulov, pretože prekonanie súčasných ťažkostí a príprava na budúcnosť budú možné len so silným hospodárstvom.

Marian Harkin (ALDE), písomne. – Nepodporujem odsek 29, pretože žiada zavedenie spoločného konsolidovaného daňového základu pre podniky. O spoločnom konsolidovanom daňovom základe pre podniky sme sa dozvedeli okrem iného to, že bude účinnejší a že veci zjednoduší. Keďže zatiaľ je to tak, že firmy by sa mohli rozhodnúť, či ho budú využívať alebo nie, mali by sme nakoniec 28 daňových základov namiesto súčasných 27, čo sotva možno nazvať zjednodušením. Podľa súčasného návrhu by spoločný konsolidovaný daňový základ pre podniky znamenal prerozdelenie európskych ziskov v rámci EÚ, takže krajina ako napríklad Írsko, ktoré množstvo svojich výrobkov vyváža, by bola potrestaná, pretože zisky by, samozrejme, vznikali na mieste predaja. To je trochu čudné, keďže jedným zo základov EÚ je voľný pohyb tovaru. Ak by sa preto použil spoločný konsolidovaný daňový základ pre podniky, viedlo by to k trestaniu vyvážajúcich krajín. Jeho zavedenie by poškodilo schopnosť Európy prilákať priame zahraničné investície, pretože pravidlá ako také by sa neuplatňovali na členský štát, v ktorom by boli tieto investície umiestnené, ale odkazovali by na nejaký komplikovaný vzorec, ktorý by bolo možné vypočítať až spätne, čo by poškodilo našu schopnosť prilákať priame zahraničné investície.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), písomne. – (FR) Budem hlasovať proti tejto správe, ktorá slepo presadzuje neoliberalnú logiku zodpovednú za hospodársku, sociálnu a environmentálnu krízu, ktorej dôsledkami všetci trpíme. Predložený dokument nie je len mimoriadne dogmatický, ale vyjadruje aj pohrdanie národmi, najmä gréckym národom. Ako môže Parlament hlasovať za text, ktorý je taký hanebný, že spochybňuje vstup Grécka do eurozóny vzhľadom na rozpočtový deficit vytvorený na základe politík, ktoré podporuje? Táto Európa je očividne len ďalším nepriateľom ľudu.

Nuno Melo (PPE), písomne. – (PT) Hospodárska kríza, ktorá postihla EÚ a ktorú ešte stále pomerne silne pociťujeme, odhalila určité medzery v menovej politike Spoločenstva a vo verejných financiách niektorých členských štátov. Musíme sa poučiť z chýb, aby sme sa im v budúcnosti mohli vyhnúť.

EÚ sa musí zlepšiť vo viacerých oblastiach, najmä pokiaľ ide o menovú politiku, lepšiu koordináciu a spoluprácu v oblasti hospodárskej politiky a sledovanie verejných financií členských štátov. Musí tiež

vynaložiť úsilie na riešenie energetickej závislosti a na vytvorenie väčšieho počtu nových pracovných miest v odvetviach, ktoré sú moderné a udržateľné z hľadiska životného prostredia.

Georgios Papanikolaou (PPE), písomne. – (EL) Hlasoval som za návrh uznesenia, ktorý primerane a naliehavo predkladá Rade problém očakávaného poklesu zamestnanosti v Európskej únii, ktorý sa týka najmä Grécka, a zároveň zdôrazňuje, že na dosiahnutie obnovy je potrebné prijať mimoriadne opatrenia na európskej úrovni. Odseky 12 až 18, ktoré sa týkajú lepšej koordinácie spolupráce v oblasti hospodárskej politiky, zdôrazňujú nerovnováhu v rámci eurozóny spôsobenú nedostatočnou súdržnosťou hospodárskych a najmä obchodných politík členských štátov v čase recesie. Domnievam sa tiež, že oficiálne odporúčanie Európskeho parlamentu Komisii týkajúce sa vydávania eurobondov a zaujatia spoločného prístupu k problémom v rámci eurozóny (odsek 26) je osobitne dôležité vzhľadom na politiku, ktorú sa Európska únia rozhodne vykonávať v najbližšej budúcnosti.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), písomne. – Sledoval som stanovisko nášho spravodajcu pána Giegolda k tejto téme a hlasoval som za jeho správu. Cieľom výročného vyhlásenia Komisie o eurozóne je podnietiť širokú diskusiu o hospodárskych politikách eurozóny. Toto vyhlásenie predstavuje konkrétne názory Komisie na problémy, ktorým musí čeliť hospodárstvo eurozóny, a zároveň predkladá jej analýzu primeranej reakcie zo strany hospodárskych politík.

Czesław Adam Siekierski (PPE), písomne. – (PL) Vo svojom prejave som hovoril o situácii v eurozóne a verejných financiách v roku 2009. Rozhodnutie, ktoré som vyjadril svojím hlasovaním, má širšie súvislosti.

Podľa predpovedí ekonómov bol pre členské štáty zasiahnuté krízou rok 2009 najťažší. HDP Únie sa znížil o 4 %, priemyselná výroba o 20 %, nezamestnanosť stúpila na 23 miliónov atď. Náklady na boj proti kríze viedli k drastickému zhoršeniu stavu verejných financií. Niektoré krajiny však dokonca aj pred recesiou vykazovali vysokú úroveň verejného dlhu, ktorý bol v rozpore s Paktom stability a rastu.

Pre eurozónu sa finančná kríza ukázala byť najväčším problémom v jej histórii. Kríza nemilosrdne odhalila slabiny systému spoločnej meny. Najväčšou z nich je nepochybne existencia obrovských rozdielov medzi krajinami eurozóny vzhľadom na stabilitu ich verejných financií a výšku dlhu. Zrazu bolo jasné, že Pakt stability a rastu, ktorý mal byť v zásade zárukou plnenia konvergenčných kritérií, ignorovali vnútroštátne orgány aj orgány EÚ. Nedostatočná disciplína a chýbajúci systém primeraných pokút preto viedli ku kríze spoločnej meny. Mnohí politici, ktorí nie sú naklonení európskej hospodárskej integrácii, už oznámili kolaps eurozóny a šíria katastrofickú víziu pre celý proces integrácie.

Myslím si však, že tieto názory sú neopodstatnené a vo svojej povahe špekulatívne, pretože eurozóna má teraz príležitosť na dôkladnú reformu, ktorá zlepší mechanizmy dohľadu a zabezpečí väčšiu koordináciu. Len musíme ten proces uskutočniť racionálne.

Správa: Sharon Bowles (A7-0059/2010)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), písomne. – (RO) Menovanie vynikajúceho odborníka pána Vítor Constância za viceprezidenta Európskej centrálnej banky (ECB) zvýši hodnotu hospodárskych a finančných politík, ktoré táto inštitúcia presadzuje. Vítor Constancio sa ujíma pozície viceprezidenta ECB v čase, ktorý je pre eurozónu zložitý. Jeho názory na to, ako musí Európska únia reagovať na grécku krízu, však zdôrazňujú, že má víziu a vie, ako ochrániť európsku menu. Pán Constancio má pôsobivý životopis. Skutočnosť, že je guvernérom Portugalskej centrálnej banky (Banco de Portugal), potvrdzuje jeho odborný kredit. To mi pripomína nedávny prípad politického menovania viceprezidenta Národnej banky Rumunska, ktorý je všetkým iným, len nie vzorovým odborníkom ako pán Constancio. Národná banka Rumunska má, našťastie, aj veľké množstvo odborníkov a jej konanie počas súčasnej hospodárskej krízy je bezchybné. Národné banky by však mali byť tým posledným miestom, kde sa menovanie uskutočňuje na základe politických a nie odborných kritérií. Pán Constancio absolvoval náročné vypočutie vo Výbore Európskeho parlamentu pre hospodárske a menové veci. Ani raz však nezaváhal, sústavne vyjadroval logické názory a preukázal, že jeho vízia budúcnosti eurozóny je zdravá.

João Ferreira (GUE/NGL), písomne. – (PT) Počas svojho pôsobenia vo funkcii guvernéra Portugalskej centrálnej banky pán Vítor Constancio dôsledne dodržiaval usmernenia, ktoré členským štátom Európskej únie ukladá Európska centrálna banka. Tieto usmernenia hlboko poškodzujú národné záujmy a zvrchovanosť a predstavujú útok na práva pracujúcich a ľudu Portugalska.

Je dobre známe, že sústavne žiadal úpravu miezd v krajine, v ktorej sú nízke mzdy a v ktorej existuje otrasná sociálna nerovnosť. Tá je tiež výsledkom nespravodlivého rozdeľovania príjmov, ktoré trestá pracujúcich

v záujme kapitálu. Je tiež dobre známe, že zlyhal vo funkciách dohľadu nad bankovým systémom, ktoré mu boli pridelené.

Tak ako vždy, aj naďalej budeme pevne a dôrazne proti argumentom za iracionálne kritériá Paktu stability a za usmernenia devízovej politiky a ďalšie makroekonomické usmernenia, ako aj proti znižovaniu hodnoty výroby a práce, pri ktorých zohrával Vítor Constâncio ústrednú úlohu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písomne. – (PT) Toto hlasovanie o odporúčaní Rady o menovaní Vítora Constância za viceprezidenta Európskej centrálnej banky pre nás nie je žiadnym prekvapením. Jeho pôsobenie vo funkcii guvernéra Portugalskej centrálnej banky bolo vždy v súlade s liberálnymi usmerneniami ECB.

Politiky, ktoré Európska centrálna banka sleduje a zavádza v členských štátoch Európskej únie a ktoré hlboko poškodzujú národné záujmy a zvrchovanosť a predstavujú útok na práva pracujúcich a obyvateľov Portugalska, sú v zásade presne také isté, aké doktor Constâncio presadzoval a ešte stále presadzuje ako guvernér Portugalskej centrálnej banky. Proti týmto politikám budeme bojovať bez ohľadu na to, kto sa bude podieľať na ich riadení.

Preto sme hlasovali proti tejto správe, pretože odpovede, ktoré prináša, potvrdzujú starú známu líniu ECB. Táto línia obhajuje iracionálne kritériá Paktu stability a devízovej politiky, ako aj ďalšie makroekonomické usmernenia, a zároveň sústavne znehodnocuje úlohu výroby a práce.

Astrid Lulling (PPE), písomne. – (FR) Menovanie pána Vítora Constância za budúceho viceprezidenta Európskej centrálnej banky som odmietla podporiť na základe dôkladnej informovanosti o faktoch. Nespochybnujem ho ako osobu, nespochybnujem ani jeho spôsobilosti, ktoré, a to môžem dodať, preukazuje s určitou dávkou talentu. Tak veľmi by sme mu chceli veriť.

Ibaže sú tu tisícky Portugalcov zruinovaných v dôsledku jeho nerozvážnosti a nedostatočnej prezieravosti, ktoré sú živým dôkazom jeho katastrofálneho pôsobenia na čele Portugalskej centrálnej banky. Tri také významné udalosti sú na jedného človeka priveľa.

Ako sa môže niekto, kto zlyhal vo vlastnej krajine, teraz uchádzať o riadenie dohľadu v Európe? Vyslovila som provokatívnu poznámku, že je to akoby sme dávali šúľky dynamitu podpaľačovi.

Tieto slová sa v Portugalsku stretli s veľkou odozvou. Tak ako ja, ani Portugalci nedokážu pochopiť, ako môže byť niekto, kto takto zlyhal, povýšený na najvyššiu úroveň.

Vo všeobecnosti je mi ľúto, že Európsky parlament sa nevydal cestou senátu USA a nenavrhne nominácie, ktoré sú rozhodujúce pre budúcnosť Európskej únie.

Nuno Melo (PPE), písomne. – (PT) V roku 2008 som strávil niekoľko mesiacov ako člen vyšetrovacieho výboru portugalského parlamentu. Tento výbor odhalil a zdokumentoval závažné zlyhanie dohľadu, ktoré v roku 2008 viedlo k znárodneniu jednej banky. Ďalším dôsledkom, ktorý stále pociťujeme, je, že stovky zákazníkov ďalšej banky nemôžu manipulovať so svojimi peniazmi, ktoré investovali (pričom v mnohých prípadoch išlo o ich životné úspory). Hovorím o bankách *Banco Português de Negócios* a *Banco Privado Português*.

V tom čase som opakovane a verejne kritizoval spôsob, akým doktor Constâncio vykonával svoje úlohy v oblasti dohľadu na čele Portugalskej centrálnej banky. Skutočnosť, že je Portugalec, a moja lojalita voči Poslaneckému klubu Európskej ľudovej strany (kresťanských demokratov) mi bránia hlasovať proti. Moje svedomie ani moja intelektuálna poctivosť mi však nedovolia hlasovať za menovanie, v dôsledku ktorého bude v Európskej centrálnej banke zodpovedný za dohľad.

Správa: Inés Ayala Sender (A7-0039/2010)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), písomne. – (LT) Podporila som vymenovanie pani Rasy Budbergytėovej za členku Európskeho dvora audítorov. Jej vymenovanie je veľmi priaznivo vnímané v Litve aj v Európe, pretože má rozsiahle pracovné skúsenosti a v Litve zaviedla nezávislý kontrolný systém vysokej kvality. Vo Výbore pre kontrolu rozpočtu bolo vymenovanie pani Budbergytėovej hodnotené veľmi vysoko a získalo podporu takmer všetkých jeho členov. Ide o kompetentnú odborníčku s profesionálnymi skúsenosťami a osobnými vlastnosťami, ktoré jej umožnia riadne vykonávať všetky úlohy člena Európskeho dvora audítorov. Pani Budbergytėová sa okrem toho verejne zaviazala, že bude svoju činnosť vykonávať nezávisle a na základe audítorských štandardov s prihliadnutím na etické požiadavky. Prisľúbila, že ak bude do tejto funkcie vymenovaná, bude svoju činnosť vykonávať v súlade s dvoma zásadami. Prvou zásadou je dôsledné dodržiavanie medzinárodných audítorských štandardov a audítorských postupov zavedených Európskym

dvorom audítorov. Druhou zásadou je produktívna práca pri vykonávaní osobných úloh, úloh na úrovni skupiny/komory a úloh člena kolégia Európskeho dvora audítorov. Plánuje tiež posilniť medziinštitucionálnu spoluprácu Európskeho dvora audítorov s Európskym parlamentom a najmä Výborom pre kontrolu rozpočtu. Som presvedčená, že táto audítorka preukázala svoju spôsobilosť a profesionalitu v oblasti auditu. Som si istá, že jej bezchybná práca bude mimoriadnym prínosom pre celú Európsku úniu.

Správa: Inés Ayala Sender (A7-0038/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), písomne. – (LT) Vymenovanie pána Fazakasa za člena Európskeho dvora audítorov vyvolalo vo Výbore pre kontrolu rozpočtu živú a kontroverznú diskusiu. Hoci návrh na jeho vymenovanie bol známy od novembra, len niekoľko dní pred jeho vypočutím vo výbore sa rozšírila informácia o možnej spolupráci pána Fazakasa s tajnou štátnou políciou. Som ohrozený tým, že otázka spôsobilosti pána Fazakasa sa objavuje až teraz, keď sa Maďarsko pripravuje na voľby, kým počas piatich rokov, keď bol pán Fazakas poslancom Európskeho parlamentu, predsedom Výboru pre kontrolu rozpočtu a kvestorom, otázka jeho spôsobilosti a schopnosti vykonávať svoje úlohy nebola nastolená. Som presvedčený, že Európsky parlament nie je miestom pre pokútne politické hry, podporujem preto vymenovanie pána Fazakasa. Domnievam sa, že zainteresované strany mali od novembra do vypočutia dosť času na to, aby predložili dostatočne podložené informácie o okolnostiach, ktoré by mohli mať vplyv na vymenovanie pána Fazakasa za člena Európskeho dvora audítorov, a zabezpečili ich dôkladné posúdenie v Parlamente, čo sa však nestalo.

Nuno Melo (PPE), písomne. – (PT) Námietky každého, kto si neželá toto vymenovanie, sú pochopiteľné. Keby sme sa však prísne držali tohto kritéria, do funkcie by sa pre svoju militantnú oddanosť komunistickej alebo komunizmom inšpirovanej krajnej ľavici a pre skutky, ktoré si zaslúžia ešte väčšie odsúdenie, nemohli dostať ani mnohí ďalší ľudia – a tých je po celej Európe dosť. Moje zdržanie sa hlasovania je preto odôvodnené.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), písomne. – Hlasoval som proti pánovi Fazakasovi, pretože vo svojom oficiálnom životopise zamlčal skutočnosť, že v čase komunistickej diktatúry bol od roku 1976 až do pádu režimu v roku 1989 tajným agentom maďarskej tajnej štátnej polície. Podľa oficiálnych dokumentov z historického archívu maďarskej štátnej bezpečnosti naverbovala v roku 1976 štátna bezpečnosť – komunistická tajná polícia – pána Fazakasa na kontrašpionážnu činnosť „na základe vlastenectva“ (čiže vstúpil do služby dobrovoľne).

Ślawomir Witold Nítras (PPE), písomne. – (PL) V súvislosti s dnešným hlasovaním o vymenovaní kandidátov na členov Európskeho dvora audítorov by som chcel vyjadriť podporu rozhodnutiu, ktoré sme prijali vo vzťahu k spornému kandidátovi pánovi Fazakasovi.

Podľa oficiálnych dokumentov pán Fazakas ako príslušník maďarskej tajnej služby dlhé roky podporoval komunistickú diktatúru v Maďarsku. Všeobecne známe skutočnosti vrhajú na jeho životopis tmavý tieň a mali sa zohľadniť už skôr. EÚ vždy obhajovala demokraciu, slobodu prejavu a slobodu svedomia, pričom socialistický režim, nielen v Maďarsku, ale aj v mnohých ďalších krajinách takzvaného Východného bloku, tieto slobody celé desaťročia porušoval. Je pravda, že časy sa zmenili a dnes sa všetci môžeme tešiť rozsiahlym slobodám, ale musíme pamätať aj na tých, ktorí tieto slobody obmedzovali.

Traian Ungureanu (PPE), písomne. – Hlasovanie za pána Fazakasa je sklamaním. Nastoluje vážny precedens. Hlasoval som so skupinou PPE proti vymenovaniu pána Fazakasa za člena Dvora audítorov. Nebolo to obyčajné hlasovanie. Pán Fazakas je podozrivý z toho, že je bývalým spolupracovníkom komunistických tajných služieb. Dokument v tomto zmysle bol uverejnený v maďarskej tlači. Vypočuli sme si množstvo názorov, ktoré boli proti akémukoľvek „trestu“ pre pána Fazakasa. Žiadali, aby sa neoživovala minulosť. To nie je správne. Minulosť nie je mŕtva. Životy desiatok miliónov Východoeurópanov sú stále poznačené hrôzami komunizmu. Ak je minulosť mŕtva, život podľa noriem a hodnôt nemá zmysel. Bol by to recept na politiku s obmedzenou zodpovednosťou. Verejná funkcia by stratila dôstojnosť. O verejnú funkciu by sa mohol uchádzať ktokoľvek, bez ohľadu na to, aký by bol skorumpovaný alebo nemorálny. Ak ešte stále existujú politici, ktorí nie sú informovaní o pôsobení komunizmu vo východnej Európe, nie sú spôsobilí na kvalifikované stanovisko. Pôvodcovia komunistickej potupy by nemali byť súčasťou demokratického poriadku, ktorý sa pokúšali potlačiť. Pán Fazakas zatajil svoju minulosť a klamal, keď dostal otázku v tomto smere. Tento nedostatok čestnosti by sa nemal odmeňovať.

Správa: Inés Ayala Sender (A7-0041/2010)

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), písomne. – (PL) Počas tohto plenárneho zasadnutia sme hlasovali o správe o vymenovaní pána Augustyna Bronisława Kubika za člena Dvora audítorov.

Pán Kubík je v súčasnosti zástupcom štátneho tajomníka na ministerstve regionálneho rozvoja. V minulosti zastával funkcie poradcu predsedu Najvyššieho kontrolného úradu a vedúceho inšpektora pre vnútorný audit na ministerstve financií. Pán Kubík veľmi dobre obstál vo vypočutí pred Európskym parlamentom a jeho kandidátúra nevyvolala žiadne pochybnosti. Má primerané odborné skúsenosti pre členstvo v Dvore audítorov a bude správnym človekom na správnom mieste. Vzhľadom na to som sa rozhodol jeho kandidatúru podporiť.

Správy: Inés Ayala Sender (A7-0037, 0039, 0040, 0041, 0042, 0043, 0044, 0045 a 0046/2010)

Nuno Melo (PPE), písomne. – (PT) Dvor audítorov je inštitúcia, ktorá kontroluje príjmy a výdavky Európskej únie s cieľom preveriť ich zákonnosť a zároveň preveruje správne finančné hospodárenie. Funguje úplne nezávisle. V tomto duchu sa vymenovanie osôb, z ktorých je Dvor audítorov zložený, musí riadiť kritériami spôsobilosti a nezávislosti.

Z iniciatívy Rady tak bolo pre Dvor audítorov navrhnutých viacero osôb z rôznych krajín EÚ. Všetci predložili svoje životopisy, odpovedali na písomný dotazník a absolvovali vypočutia vo Výbore pre kontrolu rozpočtu. Väčšina z nich sa obhájila dostatočne na to, aby odôvodnili svoje vymenovanie za členov Dvora audítorov, kde budú svoje úlohy vykonávať spôsobilo a nezávisle.

Správa: Alexander Graf Lambsdorff (A7-0049/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), písomne. – Plne podporujem tieto odporúčania. Domnievam sa, že posilnená vonkajšia úloha EÚ by sa mala využiť na rozšírenie dialógu s rozhodujúcimi partnermi a na vybudovanie silnejšej EÚ. EÚ a jej členské štáty sú významnými prispievateľmi do rozpočtu OSN. Na zabezpečenie súdržného a účinného zastúpenia hodnôt a záujmov Únie v systéme OSN je potrebné, aby EÚ vystupovala jednotlivo. EÚ by mala aktívne podporovať proces reformy systému OSN a najmä reformu Bezpečnostnej rady. Domnievam sa, že cieľom Európskej únie by malo zostať kreslo pre EÚ v rozšírenej Bezpečnostnej rade.

Anna Maria Corazza Bildt, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark a Anna Ibrisagic (PPE), písomne. – (SV) Správa s návrhom odporúčania Európskeho parlamentu Rade k 65. zasadnutiu Valného zhromaždenia OSN (A7-0049/2010) bola dnes 25. marca 2010 prijatá bez hlasovania Európskeho parlamentu. Týmto by sme chceli vyhlásiť, že nepodporujeme znenie správy, podľa ktorej treba Radu naliehavo požiadať, aby navrhla inovačné mechanizmy financovania, ako je medzinárodná daň z finančných transakcií.

Proinsias De Rossa (S&D), písomne. – Bol som za odporúčanie Rade k 65. zasadnutiu Valného zhromaždenia OSN, ktoré žiada posilnenie viditeľnosti EÚ v Organizácii Spojených národov. Európska únia musí podporovať a presadzovať reformu globálneho riadenia, najmä pokiaľ ide o Bezpečnostnú radu, ktorej zloženie neodráža realitu 21. storočia. Potrebne je vyvíjať úsilie na získanie kresla pre EÚ v rozšírenej Bezpečnostnej rade. Ak má Európska únia podporovať mnohostranný prístup k celosvetovým problémom, musia jej členské štáty na úrovni OSN konať súdržne a dôsledne, najmä vzhľadom na nadchádzajúce konferencie o preskúmaní rozvojových cieľov tisícročia a Zmluvy o nešírení jadrových zbraní, ako aj vzhľadom na hodnotenie štatútu a pracovných metód Rady OSN pre ľudské práva. Musíme žiadať intenzívnejšie zapojenie národných a nadnárodných parlamentných zhromaždení do činností systému OSN s cieľom posilniť legitimitu a demokratický charakter OSN. Členské štáty by mali vynaložiť všetko úsilie na zaradenie tejto otázky do programu Valného zhromaždenia OSN.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písomne. – (PT) V čase vážnej sociálnej krízy so zvýšenou chudobou a nezamestnanosťou, ktoré sú dôsledkom krízy kapitalizmu, sa toto 65. zasadnutie Valného zhromaždenia OSN stáva ešte dôležitejším.

Na svetovej úrovni existuje množstvo oblastí záujmu. Osobitný význam má sledovanie pokroku v dosahovaní rozvojových cieľov tisícročia, keďže prinajmenšom čiastkové ciele sa majú dosiahnuť do roku 2015. Treba bojovať proti každému pokusu obmedziť, oslabiť či odložiť vyjadrené sľuby.

Preto je dôležité pokúsiť sa dosiahnuť dohodu rozvinutých a rozvojových krajín o urýchlení pokroku. Táto dohoda musí zahŕňať jasné a konkrétne záväzky, keďže medzinárodné spoločenstvo má ďaleko k dodržiavaniu svojich záväzkov týkajúcich sa rozvojových cieľov tisícročia. Ak sa neprijmú primerané opatrenia, takmer 1,5 miliardy pracujúcich môže žiť v chudobe z dôvodu nezamestnanosti alebo neistej a zle platenj práce.

Krzysztof Lisek (PPE), písomne. – (PL) Rád by som povedal, že ma teší skutočnosť, že spravodajca do znenia návrhu odporúčania Európskeho parlamentu Rade o prioritách EÚ na 65. zasadnutie Valného zhromaždenia

OSN zahrnul otázky týkajúce sa veľmi dôležitej témy spolupráce OSN a EÚ v oblasti krízového riadenia. Zemetrasenia na Haiti a v Čile len nedávno ukázali, akí veľmi bezbranní sú ľudia voči utrpeniu a škodám spôsobeným prírodnými katastrofami. V prípade oboch krajín však spolupráca EÚ a OSN počas záchrany a pomoci obetiam fungovala veľmi dobre. Podľa môjho názoru by sme sa teraz mali sústrediť na optimalizáciu tejto spolupráce s cieľom čo najlepšie využiť dostupné zdroje, aby sme mohli nielen čo najrýchlejšie zachrániť čo najviac obetí, ale aby sme im tiež neskôr umožnili prežiť. Ďalšou kľúčovou otázkou je okrem toho pomoc pri udržiavaní poriadku a pri obnove krajiny postihnutej katastrofou. Napriek tomu, že všetky členské štáty EÚ sú aj členmi OSN a že Európska únia má v OSN štatút stáleho pozorovateľa, je zložité vypracovať jednotné stanovisko, s ktorým by sa stotožnili všetky krajiny EÚ. Som presvedčený, že v otázkach týkajúcich sa účinnej spolupráce počas operácií na poskytovanie pomoci v krízových situáciách spôsobených prírodnými katastrofami je prioritou vypracovanie spoločného konštruktívneho prístupu.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), písomne. – (FR) Hlasovať za tento text považujem za nemožné, aj keď pripúšťam, že má určité kvality. Je pravda, že presadzuje nešírenie jadrových zbraní a kontrolu všetkých zbraní. Je pravda, že presadzuje zrušenie trestu smrti. Stále však presadzuje civilné využitie a výskum jadrovej energie, o ktorom dnes každý vie, že ho treba okamžite zanechať, stále podporuje existenciu skupiny G20, ktorá nemá žiadnu legitimitu, a stále zdôrazňuje význam „zásady zodpovednosti za ochranu“, ktorej definícia je taká neurčitá, že priam vyzýva na rôzne druhy zasahovania do štátnej zvrchovanosti národov. Z týchto všetkých a z ďalších dôvodov, ktoré tu nemôžem uviesť, tento text podľa mňa nie je hodný Európskej únie tak, ako ju chápem ja.

Nuno Melo (PPE), písomne. – (PT) Nadchádzajúce zasadnutie Valného zhromaždenia OSN je pre EÚ ďalšou príležitosťou, aby ukázala, že je skutočným motorom svetového mieru a solidarity. Nemôžeme zabúdať na to, že EÚ je hlavným zdrojom finančných prostriedkov Organizácie Spojených národov, keďže jej príspevok zabezpečuje 40 % celkového rozpočtu OSN, 40 % nákladov na udržanie mieru a 12 % vojenských jednotiek v konfliktných oblastiach. Toto je tiež prvé Valné zhromaždenie, na ktorom bude EÚ zastúpená podpredsedníčkou Komisie a vysokou predstaviteľkou Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku.

Musíme sa preto ujať svojej úlohy rozhodujúceho subjektu, znovu definovať úlohu EÚ v OSN a zapojiť sa do oblastí globálneho riadenia a reformy OSN, mieru a bezpečnosti, rozvoja a zmeny klímy.

Andreas Mölzer (NI), písomne. – (DE) Správa, ktorú vypracoval nemecký poslanec pán Lambsdorff, je veľmi dôkladnou a kvalifikovanou prezentáciou rôznych oblastí zodpovednosti a budúcich cieľov OSN z pohľadu Európskej únie. Niet pochyb o tom, že OSN a jej úloha v medzinárodnom systéme sa musia na celom svete posilniť prostredníctvom vhodných reforiem. Podporiť treba aj reformu systému rozvojovej spolupráce, ktorou sa správa zaoberá. Túto otázku treba naliehavo riešiť, keďže súčasná politika rozvojovej pomoci očividne zlyháva. Preto nechápem, prečo správa žiada členské štáty, aby výrazne zvýšili svoje príspevky vo fáze pred reformami. Rozvojová pomoc sa musí prehodnotiť, reorganizovať a prepracovať spoločne s rozvojovými krajinami. Problematické sú aj vyhlásenia o politike v oblasti klímy, ktorých súčasťou je tvrdohlavé odmietanie diskusie s kritikmi Medzivládneho panelu pre zmenu klímy (IPCC) a ktoré považujú zistenia IPCC za dogmu. Preto som sa v záverečnom hlasovaní zdržal hlasovania.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), písomne. – (DA) Uznávam a plne podporujem ciele OSN týkajúce sa jadrového odzbrojenia, presadzovania rodovej rovnosti, boja proti chudobe a rozvojových cieľov tisícročia a dôležitú úlohu OSN vo vzťahu k presadzovaniu ľudských práv a boju proti zmene klímy. Hlasovania som sa zdržal preto, lebo správa sa snaží zabrániť jednotlivým členským štátom vyjadrovať v OSN svoje názory napríklad v prípadoch, keď sú voči rôznym diktatúram kritickejší ako EÚ. Správa okrem toho dôsledne spája civilné a vojenské nástroje, s čím nemôžem súhlasiť.

Návrh uznesenia RC-B7-0222/2010

Zigmantas Balčytis (S&D), písomne. – Väčšina európskych Rómov sa po rozšíreniach v rokoch 2004 a 2007 stala občanmi EÚ a oni a ich rodiny majú právo voľne sa pohybovať a zdržiavať na území členských štátov EÚ. V niektorých členských štátoch s vysokým podielom rómskeho obyvateľstva však Rómovia stále čelia mnohým problémom, ako sú napríklad segregácia vo vzdelávaní a bývaní, veľmi nízka miera zamestnanosti a nerovnaký prístup k zdravotnej starostlivosti a verejným službám. EÚ a členské štáty zodpovedajú za podporu a zabezpečenie integrácie Rómov a za dodržiavanie ich základných práv ako európskych občanov a na dosiahnutie viditeľných výsledkov musia zvýšiť svoje úsilie.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), písomne. – (LT) Hlasovala som za toto uznesenie, pretože európski Rómovia aj naďalej zažívajú veľkú diskrimináciu a v mnohých prípadoch žijú v obrovskej chudobe a sociálnej izolácii.

Chcela by som upozorniť na skutočnosť, že situácia väčšiny Rómov, ktorí žijú v mnohých členských štátoch EÚ, sa líši od situácie ostatných etnických menšín, a preto musíme prijať potrebné opatrenia na úrovni EÚ a zaviesť spoločnú stratégiu na boj proti diskriminácii Rómov. Súhlasím s výzvou Európskeho parlamentu, ktorá sa týka nových členov Komisie, aby v príslušných oblastiach kompetencie rómskym otázkam určili prioritu a venovali potrebnú pozornosť realizácii stratégie týkajúcej sa integrácie Rómov. Chcela by som zdôrazniť, že vzhľadom na to, že žijeme v demokratickej a slobodnej spoločnosti, musíme rešpektovať základné práva a slobody všetkých ľudí. Preto sa Komisia a členské štáty musia dohodnúť a nájsť spoločný dialóg o situácii Rómov a prijať opatrenia na boj proti ich diskriminácii. Až keď k otázkam európskych Rómov nájdeme spoločný európsky prístup, bude sa môcť stratégia aktívne realizovať. Podporujem tiež stanovisko Parlamentu, že by sme do procesu prípravy politiky EÚ týkajúcej sa rómskych otázok mali zapojiť zástupcov rómskej komunity.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), písomne. – (RO) Európska únia v súčasnosti vie o problémoch rómskej menšiny, ako už bolo zdôraznené v mnohých diskutovaných a realizovaných správach a dokázané tiež značným financovaním programov sociálnej integrácie Rómov, ktoré však nemali očakávaný účinok. Predsa len však hovoríme o menšine, ktorú tvorí 10 až 12 miliónov ľudí z celej Európy, ktorí žijú podľa vlastných stáročných pravidiel a považujú za prirodzené, že sa tak správajú, že v rámci väčšiny žijú v izolácii. Podľa niektorých odhadov rómsku menšinu v Rumunsku tvoria viac ako 2 milióny Rómov. Je väčšia ako maďarská menšina a mohlo by sa logicky povedať, že je silnejšia. Rómskej menšine v Rumunsku sa však nepodarilo vymenovať svojho predstaviteľa, ktorý by túto skupinu zastupoval na verejnosti a v rumunskom parlamente. Možno je aj táto skutočnosť dôvodom, prečo úplne zlyhali všetky národné programy sociálnej integrácie. Vzhľadom na to, že rómske obyvateľstvo žije na územiach niekoľkých európskych štátov a je známe svojím sklonom k migrácii a kriminalite (táto skutočnosť viedla k tomu, že výraz „cigán“ sa používa aj pre mnohých iných občanov), sa v súčasnosti vyriešenie sociálnej integrácie stalo aj problematikou Spoločenstva. Je pravdepodobné, že tam, kde členské štáty zlyhali (za čo sú často kritizované), Európska únia uspeje.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), písomne. – (PT) Druhý európsky samit o Rómoch predstavuje záväzok k dialógu o kultúrnej rozmanitosti a k tomu, čo predstavuje z hľadiska ľudského blahobytu.

Vzdelávanie je kľúčom k integračnému procesu. Poskytnutím vzdelania a odbornej prípravy bojujeme proti vylúčeniu, nezamestnanosti a diskriminácii. Zabezpečujeme tiež spoločnosť, ktorá je spravodlivejšia, kreatívnejšia a dynamickjšia.

Je dôležité integrovať etnické menšiny nielen do trhu práce, ale aj do všetkých sociálnych oblastí. Ochrana základných práv a vytvorenie spoločného priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti sú cieľmi európskej integrácie.

Vyslovujem uznanie všetkým, ktorí podporujú integráciu na miestnej úrovni vrátane politikov, učiteľov a združení. Je to preto, že často sú práve títo ľudia zodpovední za prístup k bývaniu, zdravotnej starostlivosti, vzdelávaniu, kultúre a vyššej kvalite života.

Vyzývam Európsku úniu a členské štáty, aby podporili sústredené úsilie a zaviazali sa k politickým stratégiám, ktoré budú zahŕňať jasné legislatívne záväzky a vierohodné rozpočtové príspevky.

Je dôležité, aby sa prijala spoločná pozícia k politike financovania zo štrukturálnych a predvstupových fondov.

Carlos Coelho (PPE), písomne. – (PT) Odhaduje sa, že v EÚ žije približne 10 až 12 miliónov Rómov, ktorí tvoria jednu z najväčších etnických menšín v Európe. Väčšina týchto ľudí žije v podmienkach extrémnej chudoby a na okraji spoločnosti s obmedzeným prístupom k zamestnaniu a zdravotnej starostlivosti. Napriek snahám o ich integráciu členovia tejto etnickej menšiny sú aj naďalej ohrozovaní diskrimináciou a sociálnym vylúčením.

EÚ podporuje členské štáty v ich úsilí zaviesť účinné opatrenia. Podporovali sa predovšetkým konkrétne projekty a vyvinulo sa úsilie na zabezpečenie toho, aby sa správne a účinne uplatňovali právne predpisy proti diskriminácii. V Bruseli sa tento mesiac konala konferencia, kde sa predstavili rôzne projekty EÚ, ktoré sa v súčasnosti uskutočňujú. Na druhom európskom samite o Rómoch, ktorý sa bude konať v apríli v Córdobe, sa musí diskutovať o výsledkoch. Dúfam, že výsledky tohto samitu prispejú k dosiahnutiu silného politického záväzku Európy, pokiaľ ide o budúcu stratégiu na podporu integrácie Rómov do hospodárskeho, spoločenského a kultúrneho života, a k zabezpečeniu rovnakých možností pre všetkých v EÚ vrátane Rómov.

Ioan Enciu (S&D), písomne. – (RO) Všetky krajiny s veľkým podielom rómskeho obyvateľstva majú opatrenia na jeho integráciu, ale realizujú ich len v príslušnom odvetví, pričom ostatné opatrenia nezohľadňujú špecifické faktory, čím sa v konečnom dôsledku stávajú neúčinnými. Musí sa vykonať analýza všetkých postupov, ktoré úspešne dosiahli integráciu Rómov, potom sa použijú ako základ, aby sa konečne mohla vypracovať a prijať európska stratégia pre túto skupinu, ktorá, ako je všeobecne známe, je najväčšou menšinou na území EÚ. Hlavný dôraz sa musí naďalej klásť na vzdelávanie, výučbu detí, odbornú prípravu, postupný nástup do práce, posilnenie postavenia žien, zefektívnenie systému sociálneho poistenia atď. V tejto oblasti je tiež potrebná užšia spolupráca medzi Európskou komisiou a vládami členských štátov pri financovaní projektov prostredníctvom štrukturálnych fondov a Kohézneho fondu a pri konkrétnych programoch, ktoré sa zameriavajú viac na individuálne posilnenie postavenia než na tradičnú hierarchiu. Podľa môjho názoru je v tejto synergii krokov Spoločenstva nevyhnutným prvkom informačná kampaň zameraná na širokú verejnosť a Rómov, ktorá by bojovala proti pocitu vylúčenia Rómov z európskeho spoločenského života a silno by zdôrazňovala zásady rovnakého zaobchádzania a nediskriminácie.

Diogo Feio (PPE), písomne. – (PT) Rómske komunity existujú na území celej Európy po dlhé stáročia a až donedávna ich mnoho členských štátov prenasledovalo. Ich tradičný kočovný štýl života, pracovné aktivity, vysoká miera endogamie a vylúčenie, pre ktoré sa rozhodli, prispeli k označeniu týchto komunit ako neželané, nebezpečné a asociálne.

Dokonca aj dnes pretrvávajú tieto predsudky a tiež dôsledky, ktoré ich historicky sprevádzajú: ešte aj v súčasnosti sú Rómovia jedným zo spoločenstiev s najnižšou úrovňou školského vzdelania a najvyššou mierou kriminality. Sociológovia a historici budú musieť zhodnotiť príčiny a dôsledky problémov týkajúcich sa Rómov.

Od politikov sa požaduje, aby boli schopní urobiť niečo pre spoločenstvá, ktorým slúžia. Z tohto dôvodu je osobitne dôležité navrhnúť spôsoby na boj proti vylúčeniu Rómov a na podporu ich skutočnej integrácie do spoločností, v ktorých žijú, a prijať konkrétne opatrenia na dosiahnutie tohto cieľa, ktoré budú založené na serióznych a podrobných výskumoch tejto otázky.

Carlo Fidanza (PPE), písomne. – (IT) Vážení pán predsedajúci, dámy a páni, toto uznesenie sa odvoláva na určité zásady, ktoré sa nesmú podceňovať, ako napríklad dôležitosť boja proti diskriminácii Rómov a potreba integrovať túto menšinu pomocou globálnej stratégie.

Všetko sú to dobré návrhy, ale často nezohľadňujú stupeň úpadku, v akom mnohé rómske komunity v niektorých členských štátoch, napríklad v Taliansku, žijú často z vlastného rozhodnutia. Nezákonné činnosti (krádeže, vytrhovanie kabeliek, žobranie, prostitúcia), často v stále väčšej miere zhoršené využívaním detí na tieto účely, a takmer žiadne želanie integrovať sa a žiť civilizovaným životom sú prevažnými charakteristikami niektorých rómskych komunit v Taliansku.

Reakciou na túto kritickú situáciu by malo byť úplné uplatňovanie smernice 2004/38/ES o voľnom pohybe občanov EÚ, ktorá umožňuje vystaňovanie občanov EÚ, ktorí po trojmesačnom pobyte v členskom štáte nevedia preukázať pravidelný zdroj príjmu a odmietajú sa zapojiť do integračného procesu, ktorý ponúkajú národné alebo miestne orgány.

Všeobecná „integrácia“ nepostačuje. Potrebujeme programy, aby si rómske komunity privykli dodržiavať princípy právneho štátu a spoločenské normy, a určité represívne opatrenia pre tých, ktorí sa na tomto procese nechcú zúčastniť. V opačnom prípade hrozí, že oprávnená požiadavka na rešpektovanie menšiny sa zmení na formu obrátenej diskriminácie na úkor všetkých slušných občanov, ktorých sužujú zločiny a zlé zaobchádzanie mnohých Rómov.

Integrácia nemôže existovať bez toho, aby boli rešpektované pravidlá, a rómske menšiny sú takisto povinné dodržiavať túto zásadu. Z týchto dôvodov som sa zdržal hlasovania o uznesení a nesúhlasím s našou politickou skupinou.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písomne. – (PT) Uznesenie o druhom európskom samite o Rómoch, ktorý sa bude konať v Córdobe 8. a 9. apríla, vyjadrilo znepokojenie nad diskrimináciou Rómov vo vzdelávaní, bývaní, zamestnaní, rovnakom prístupe k systémom zdravotnej starostlivosti a iným verejným službám, ako aj v súvislosti so zarádzajúcou nízkou mierou ich politickej účasti.

Parlament však požiadal Komisiu, aby vypracovala nové návrhy na sociálnu integráciu Rómov. Vzhľadom na skutočnosť, že opatrenia na boj proti diskriminácii nepostačujú na uľahčenie sociálnej integrácie Rómov,

vyzýva tento Parlament tiež členské štáty, aby v reakcii na zákonné práva Rómov prijali väčšie a viditeľnejšie opatrenia. Potrebné je sústredené úsilie na úrovni Spoločenstva, ktoré zahŕňa aj finančné prostriedky.

Uznesenie odporúča, aby Rada prijala spoločnú pozíciu k politike financovania zo štrukturálnych a predvstupových fondov, ktorá by zohľadňovala európsky politický záväzok podporovať integráciu Rómov.

Dúfame, že druhý európsky samit o Rómoch sa zameria na strategické politické záväzky, ktoré budú prejavom politickej vôle zmenšiť rozdiely medzi rómskymi komunitami a väčšinovým obyvateľstvom v rôznych krajinách.

Bruno Gollnisch (NI), písomne. – (FR) Toto uznesenie je len ďalším z dokumentov, v ktorých sa absolútna priorita musí dávať určitej skupine ľudí, skupine, ktorej sa, samozrejme, musí venovať osobitná pozornosť a ktorá sa musí zohľadniť vo všetkých národných a európskych politikách. Dnes hovoríme o 10 alebo 12 miliónoch ľudí v EÚ. Keď to porovnáme s ostatnými uzneseniami, ktorými sme sa tu zaoberali pri iných príležitostiach, privádza nás to k hierarchii ľudí, ktorá odteraz rómsku menšinu umiestňuje na prvé miesto, za ňou prisťahovalcov z krajín mimo Európy, potom Európanov neeurópskeho pôvodu a naspodku, úplne dole, umiestňuje Európanov európskeho „pôvodu“. Ak k tomu pridáme „rodový rozmer“ a vládnu kultúru mladosti, môžeme z toho vyvodiť, že vo vašej takzvanej Európskej únii nie je dobré byť mužom, ktorý je v strednom veku, je Európan európskeho pôvodu a nepatrí do žiadnej etnickej, kultúrnej, náboženskej ani sexuálnej menšiny, ktorú ako takú chcete identifikovať. Kedy budeme mať konečne politiku, ktorá bude v prvom rade slúžiť Európanom? Kedy sa priorita dá tým chudobným pracujúcim, tej strednej triede likvidovanej daňami, tým nezamestnaným a tým rodinám, ktorí sú len Európania a tvoria prevažnú väčšinu obyvateľov Európskej únie a ktorí sú občanmi, za ktorých sme zodpovední a na ktorých myslíte len pred voľbami?

Sylvie Guillaume (S&D), písomne. – (FR) Podporila som toto uznesenie pred samitom, ktorý sa uskutoční v Córdobe 8. apríla 2010, pretože integrácia Rómov vo všetkých sférach spoločnosti musí byť jednou z priorit, ktoré je potrebné obhajovať na európskej úrovni. Podľa mňa musíme zdôrazňovať nielen situáciu Rómov vo východnej Európe, kde sú značne diskriminovaní, ale musíme si byť vedomí aj skutočnosti, že tieto problémy existujú, sú však ešte zákernejšie, aj v ostatných európskych krajinách, ako napríklad vo Francúzsku. Musíme si tiež položiť otázku o účinnosti realizovaných opatrení a zistiť, ako by sa dali zlepšiť, aby skutočne dosiahli svoje ciele umožniť sociálno-hospodársku integráciu a dosiahnuť plné európske občianstvo pre Rómov.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), písomne. – (RO) Hlasoval som za uznesenie o integrácii Rómov na základe názoru, že táto európska menšina potrebuje špecifické politiky, ktoré sa musia rýchlo realizovať. Hoci sme v polovici desaťročia venovanému integrácii Rómov, problémy spojené so vzdelávaním, zamestnaním, regionálnym rozvojom atď. pretrvávajú a v niektorých členských štátoch sa dokonca zhoršujú. Súhlasím s tým, že by sa mali nanovo definovať zásady, ale myslím si, že by sme mali radšej nájsť transversálnu, horizontálnu stratégiu, ktorá sa problémom menšín bude venovať integrovaným, a nie vylučujúcim spôsobom. Využívame toto uznesenie a žiadame nových komisárov, aby dali prioritu aspektom svojich portfólií súvisiacich s Rómami a aby prestali presadzovať súčasnú politiku, ktorá je zdĺhavá a bez žiadnych skutočných činov. Od samitu v Córdobe veľa očakávame, ale potreby Rómov, ktorí očakávajú výsledky z hľadiska dodržiavania svojich práv a protidiskriminačných politík, sú väčšie.

Livia Járóka (PPE), písomne. – (HU) Dámy a páni, chcela by som uvítať prijatie návrhu uznesenia, ktorý predložilo spoločne šesť najväčších politických skupín v Parlamente, v ktorom sa pri opätovnom zdôraznení uznesenia predchádzajúceho obdobia zo začiatku roka 2008 Európska komisia opäť vyzýva, aby vypracovala všeobecnú európsku stratégiu o Rómoch určenú na odstránenie sociálneho a hospodárskeho vylúčenia Rómov v Európe. Návrh správne poukazuje na to, že samotné protidiskriminačné opatrenia nepostačujú na podporu sociálnej integrácie Rómov. Na spojenie všetkých sociálnych a inštitucionálnych aktérov je potrebné koordinované úsilie Spoločenstva založené na silnom právnom základe a zároveň je potrebné vyvinúť tlak na zúčastnené strany, aby dodržali svoje sľuby.

Ďalej je mimoriadne dôležité, že uznesenie jednoznačne obhajuje nástroje mierneho práva na podporu záväzných legislatívnych záväzkov a realistických rozpočtových príspevkov. Na záver mi dovoľte vyjadriť nádej, že Európska komisia v súlade s jasnými inštrukciami Parlamentu a so súhlasom Európskej rady čo najskôr uvedie do praxe komplexný rozvojový program popísaný v uznesení. Tento program môže konečne zastaviť neustálu extrémnu chudobu, ktorá Rómov sužuje už celé generácie, môže vyvinúť sústredené úsilie súčasne vo všetkých súvisiacich oblastiach politiky a umožní okamžité zásahy v regiónoch bojujúcich s vážnymi štrukturálnymi prekážkami, ktoré sa postupne stávajú getami.

Timothy Kirkhope (ECR), písomne. – Ja a moji kolegovia zo skupiny ECR súhlasíme s väčšinou tejto správy a z celého srdca podporujeme poskytovanie rovnakých práv a príležitostí pre všetkých ľudí bez ohľadu na ich rasu, náboženské vyznanie, pohlavnú či sexuálnu orientáciu.

Hoci plne podporujeme integráciu Rómov v Európskej únii, máme vážne obavy, pokiaľ ide o angažovanie sa Európskej únie v otázkach, o ktorých si myslíme, že sú doménou jednotlivých národných štátov, ako napríklad prístup k zdravotnej starostlivosti, vzdelávaniu, zamestnaniu a bývaniu.

Nuno Melo (PPE), písomne. – (PT) EÚ je priestorom solidarity a začlenenia, preto musí urobiť to, čo je potrebné na zabránenie diskriminácie Rómov, a poskytnúť im rovnaké práva, pokiaľ ide o vzdelávanie, zamestnanie, zdravotnú starostlivosť a bývanie vo všetkých členských štátoch a aj v štátoch, ktoré chcú do Únie v budúcnosti vstúpiť.

Musia sa prijať rázne kroky na ukončenie diskriminácie. Ak sa to však má dosiahnuť, nesmú Rómovia sami seba vyčleňovať a musia pomáhať so svojou integráciou do európskeho priestoru, ktorý má byť začleňujúci.

Andreas Mölzer (NI), písomne. – (DE) Mnoho žobrákov v západných krajinách pochádza zo Slovenska, Rumunska a Bulharska a väčšina z nich patrí k rómskej menšine. Už dlhý čas sa vyvíjajú pokusy o zlepšenie biednej sociálnej situácie Rómov, ktorí žijú na okraji spoločnosti v osadách z chatrčí a stanov. Ako ukázali skúsenosti v minulosti, obyčajné pumpovanie peňazí do rómskych osád neprináša žiadny úžitok. Kľúč k úspechu je vo vzdelávaní, pretože to je jediný spôsob, ako poskytnúť dlhodobé príležitosti pre odlišný spôsob života. Opatrenia na boj proti chudobe vo východnej Európe dávajú v zásade význam. Avšak opatrenia, ktoré sa podnikli v minulosti, boli neúspešné a žiadne nové rozumné prístupy sa nenavrhli. Preto som hlasoval proti tejto správe.

Franz Obermayr (NI), písomne. – (DE) Tento návrh uznesenia sa ubera jednostranným smerom tým, že navrhuje dotácie a finančnú podporu pre Rómov v Európskej únii. Samozrejme, musíme urobiť všetko, čo je v našich silách, aby sme zabezpečili, že marginalizované skupiny ako Rómovia sa lepšie integrujú do spoločnosti a najmä na trhu práce. Aby bol však tento integračný proces úspešný, musia Rómovia ukázať, že na to majú vôľu a že aj oni dokážu vyvinúť úsilie. Musia začať tým, že svoje deti a svoju mládež začlenia do európskeho školského systému. Tieto aspekty sa v návrhu uznesenia o samite o Rómoch príliš málo zdôrazňujú, preto som hlasoval proti nemu.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), písomne. – (PL) Diskriminácia Rómov bola dlhé roky jedno z najväčších tabu Európy. V posledných rokoch sa to mení. Opatrenia prijaté na boj proti diskriminácii Rómov sú stále nedostatočné. Tento problém sa často zanedbáva.

Veľmi dobrým príkladom potvrdzujúcim toto tvrdenie je nedostatočná reakcia Európskej komisie na návrh Európskeho parlamentu z 28. januára 2008, aby v spolupráci s členskými štátmi vypracovala európsku stratégiu o Rómoch. V súčasnosti je potrebné obnoviť tento návrh. Počas hospodárskej krízy totiž narastla agresia namierená proti Rómom. Postihlo to mnohých z 10 – 12 miliónov predstaviteľov rómskej komunity v Európskej únii.

Myslím si, že otázke Rómov by novovymenovaní komisári mali dať prioritu, preto som sa rozhodol podporiť návrh uznesenia o druhom európskom samite o Rómoch, ktorý vypracovali kolegovia zo Skupiny progresívnej aliancie socialistov a demokratov v Európskom parlamente a z Poslaneckého klubu Európskej ľudovej strany (kresťanských demokratov).

Georgios Papanikolaou (PPE), písomne. – (EL) Spoločný návrh uznesenia prijatý dnes Parlamentom, za ktorý som hlasoval, je mimoriadne dôležitý. Ako je zdôraznené v odseku č. 7, že hoci Rómovia tvoria celoeurópske spoločenstvo, a preto je potrebné vyvinúť spoločné úsilie na európskej úrovni, Európska únia doteraz nereagovala na výzvu Európskeho parlamentu z 28. januára 2008, aby v spolupráci s členskými štátmi vypracovala európsku stratégiu pre Rómov s cieľom skvalitniť koordináciu a zlepšiť situáciu tohto špecifického spoločenstva. Vzhľadom na to, že na základe zásady subsidiarity sú členské štáty zodpovedné za bezproblémovú integráciu tejto konkrétnej skupiny obyvateľstva do spoločnosti – a v Grécku je usadená veľká rómska komunita –, by Európsky parlament mal – a to je cieľom tohto konkrétneho návrhu – žiadať dynamickejšiu iniciatívu Komisie a Rady na lepšiu koordináciu krokov s cieľom plne integrovať Rómov do európskych spoločností.

Rovana Plumb (S&D), písomne. – (RO) Hlasovala som za uznesenie v presvedčení, že v období, ktoré bude bezprostredne nasledovať, sa konkrétne opatrenia zamerané na zlepšenie situácie rómskych obyvateľov uvedú do praxe a nezostanú len peknými vyhláseniami. Európske štrukturálne fondy poskytujú obrovskú

príležitosť na dosiahnutie sociálneho začlenenia rómskeho obyvateľstva. Príslušné procesné a obsahové aspekty však, bohužiaľ, skomplikovali využitie tejto príležitosti. Pri ich použití v Rumunsku sa zistilo, že u rómskej časti obyvateľstva je potrebné prijať odlišný prístup k otázke zamestnanosti ako súčasť opatrení realizovaných programom POSDRU (sektorový operačný program Ľudské zdroje). Obvyklé opatrenia, ktoré zahŕňajú profesijné preškolenie, poradenstvo a poskytovanie informácií rómskym užívateľom, musia vziať do úvahy aj špecifickú povahu ich kultúry. Hoci najviac postihnutí sú Rómovia z vidieckych oblastí, nikdy neexistoval žiadny program pre rómske komunity ako súčasť európskych programov zameraných na rozvoj vidieka. Rómovia nie sú zahrnutí v cieľových skupinách, ktorým tieto programy financovania pomáhajú. Pokiaľ ide o integráciu rómskeho obyvateľstva do trhu práce, môže sa situácia riešiť začatím programov rozvoja poľnohospodárskych podnikov, podporou zriaďovania dobytčích fariem spolu s balíkom stimulov, ako napríklad dotácie pre zamestnávateľov v tomto odvetví.

Teresa Riera Madurell (S&D), písomne. – (ES) Hlasovala som za toto uznesenie, pretože integrácia rómskych komunít je jednou z priorít Skupiny progresívnej aliancie socialistov a demokratov v Európskom parlamente. Toto uznesenie vyjadruje stanovisko Parlamentu pred druhým európskym samitom o Rómoch, ktorý sa bude konať 8. a 9. apríla v Córdobe počas španielskeho predsedníctva. Situácia rómskeho obyvateľstva sa líši od situácie ostatných menšín v EÚ a ich integrácia si vyžaduje účinné politiky, ktoré obmedzia systematickú diskrimináciu, ktorej sú Rómovia vystavovaní. Všetky úrovne vlád od EÚ až po miestne orgány sa musia zapojiť a hrať úlohu pri dosiahnutí rovnakého zaobchádzania s Rómami, pretože to je jedna z najzákladnejších hodnôt EÚ. Uznesenie vyzýva európske inštitúcie, aby koordinovane a strategicky prispeli k začleneniu rómskeho obyvateľstva Európy. Samit v Córdobe musí viesť ku kroku vpred od dobrých plánov ku konkrétnym politikám, ktoré umožnia prekonanie problémov, ktoré títo ľudia majú v oblastiach bývania, vzdelávania, verejných služieb a zamestnania.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), písomne. – Som skutočne rád, že sa toto uznesenie prijalo (samozrejme som zaň hlasoval), pretože obsahuje dôležité stanoviská z hľadiska boja proti diskriminácii rómskeho obyvateľstva. Konkrétnejšie, opäť vyzýva Európsku komisiu, aby vytvorila komplexnú európsku stratégiu pre integráciu Rómov ako nástroj v boji proti sociálnemu vylúčeniu a diskriminácii Rómov v Európe.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), písomne. – (RO) Hlasovala som za uznesenie Európskeho parlamentu o druhom európskom samite o Rómoch, pretože si myslím, že boj proti diskriminácii Rómov, ktorí sú celoeurópskou komunitou, si vyžaduje prístup Spoločenstva. Musíme vyjadriť znepokojenie v súvislosti s diskrimináciou Rómov vo vzdelávaní, bývaní, zamestnaní, ako aj rovnakom prístupe k systému zdravotnej starostlivosti a iným verejným službám. Odsudzujeme nedávne vyhrotenie nepriateľstva voči Rómom (romofóbiu) v niektorých členských štátoch EÚ, ktorá sa prejavuje nenávisťnými prejavmi a útokmi proti rómskemu obyvateľstvu. Opäť vyzývame Komisiu, aby prijala horizontálny prístup k rómskej otázke a vypracovala ďalšie návrhy určené na presadenie koherentnej politiky týkajúcej sa sociálneho začlenenia Rómov na európskej úrovni. V súvislosti s tým žiadame Komisiu, aby v spolupráci s členskými štátmi vypracovala európsku stratégiu o Rómoch s cieľom lepšie koordinovať a podporovať úsilie o zlepšenie situácie rómskeho obyvateľstva. Okrem toho dúfam, že členské štáty efektívnejšie využijú rôzne dostupné nástroje na boj proti vylúčeniu Rómov, ako napríklad vyčlenenie maximálnej výšky 2 % prostriedkov EFRR na bývanie pre marginalizované spoločenstvá, alebo existujúce možnosti v rámci Európskeho sociálneho fondu.

Návrh uznesenia B7-0227/2010

Andrew Henry William Brons (NI), písomne. – Samozrejme, sme za to, aby agentúra Frontex vykonávala dozor nad oblasťou mimo teritoriálnych vôd pohraničných štátov EÚ. Právne poradenstvo sa nevie zhodnúť na tom, či už má, alebo nemá túto právomoc. Toto uznesenie však určilo pravidlá a usmernenia, ktoré by tejto úlohe bránili. Konkrétne, vyžadovali nielen to, aby agentúra Frontex zachraňovala nezákonných prisťahovalcov, o ktorých sa predpokladá, že sa nachádzajú na mori v nebezpečenstve (samozrejme má morálna povinnosť), ale ukladajú tiež povinnosť udeliť zachráneným nezákonným prisťahovalcom azyl. Myslíme si, že títo zachránení nezákonní prisťahovalci by mali byť dopravení do krajiny, v ktorej sa pravdepodobne narodili, alebo do ich rodnej krajiny a mali by sa tam nechať.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), písomne. – (EL) Hlasoval som za návrh uznesenia z dôvodov, ktoré presahujú rozsah návrhu rozhodnutia a obsah návrhu Rady, ktorý dopĺňa kódex schengenských hraníc, pokiaľ ide o dozor nad vonkajšími morskými hranicami. Napriek skutočnosti, že najmä v druhej časti, ktorá pre členské štáty nie je záväzná, sa rozhodnutie odvoláva na pozitívne prvky ochrany ľudských práv, postup použitý na jeho ratifikáciu jasne obchádza prácu a kompetencie Európskeho parlamentu. V tomto návrhu rozhodnutia Rada prekračuje svoje výkonné právomoci. Ak Európsky parlament bude akceptovať takýto postup, vytvorí veľmi negatívny precedens v súvislosti so svojou úlohou a efektívnou činnosťou, hoci by mal chrániť svoje

kontrolné, zákonodarné a ostatné právomoci, pretože je jedinou inštitúciou volenou na európskej úrovni. Navyše sme nedávno boli svedkami, ako rozhodné hlasovanie Európskeho parlamentu zrušilo dohodu o prenose osobných údajov o európskych občanoch tajným službám a vláde USA. Takéto prostriedky by sa nemali používať.

Carlos Coelho (PPE), *písomne*. – (PT) Existuje nevyvrátiteľná potreba posilniť hraničné kontroly koordinované Európskou agentúrou pre riadenie operačnej spolupráce na vonkajších hraniciach členských štátov Európskej únie. Existuje tiež potreba spoločných operačných postupov a aj jasných pravidiel účasti na spoločných námorných operáciách – najmä pátracích a záchranných – a pre vyloďovanie zachránených jednotlivcov.

V tejto súvislosti sa Komisia na základe komitologického postupu rozhodla predložiť návrh rozhodnutia. Rada nebola schopná prekonať svoje rozdielne názory na túto tému a radšej sa pred Parlamentom skryla za technické argumenty a pripravila nás tak o naše právomoci. Názor právnych služieb Parlamentu je jasný. Komisia prekročila svoje vykonávacie právomoci. To nie je len technický postup. Podľa slov pani Malmströmovej ide o iniciatívu s veľkým politickým významom a praktickými dôsledkami.

Naše hlasovanie proti nie je len potvrdením parlamentných výsad, ale tiež prejavom solidarity s malými krajinami, ktoré toto rozhodnutie nespravodlivo trestá.

Cornelia Ernst a Sabine Lösing (GUE/NGL), *písomne*. – Vzhľadom na to, že agentúra Frontex bola okrem iného založená na „ochranu“ hraníc EÚ pred takzvanými „nezákonnými“ prisťahovalcami, sme proti agentúre a jej cieľom. Vitáme však usmernenia pre primerané rešpektovanie medzinárodných a európskych právnych predpisov týkajúcich sa azylu a ľudských práv v návrhu Komisie (KOM (2009)0658 v konečnom znení). Osobitne vitáme bod 1. prílohy I (dodržiavanie zásady non-refoulement, zohľadnenie osobitných potrieb zraniteľných osôb a osôb vyžadujúcich bezodkladnú lekársku pomoc, výškolenie príslušníkov pohraničnej stráže v ľudských právach a utečeneckom práve), ako aj body 3. a 4. (vrátane zohľadnenia situácie migrantov, pričom sa bude prihladať na ich možné požiadavky o pomoc alebo spôsobilosť lode; žiadne vyloďovanie v krajinách, kde existuje riziko, že osoby budú prenasledované a mučené) uvedené v prílohe II. Okrem toho zdôrazňujeme potrebu závažného charakteru tejto druhej prílohy a upozorňujeme na to, že v súlade s týmito zásadami pozmeníme mandát agentúry Frontex.

Sylvie Guillaume (S&D), *písomne*. – (FR) Hlasovala som proti tomuto uzneseniu, ktoré by zabránilo prijatiu mnohých opatrení, ktoré predstavujú krok správnym smerom, hoci uznávam, že situácia nie je ani zďaleka ideálna. Tento text by umožnil podať odvolania na Európsky súdny dvor Európskej únie týkajúce sa štátov, ktoré nedodržiavajú svoje záväzky vyplývajúce zo zásady non-refoulement na otvorených moriach, pričom teraz tomu úplne unikajú. Je dôležité, aby členské štáty konajúce pod záštitou agentúry Frontex poskytli pomoc prisťahovalcom, ktorí sa ocitnú na mori v tiesni, bez ohľadu na ich štátnu príslušnosť, status alebo okolnosti, v ktorých sa nachádzajú.

Georgios Papanikolaou (PPE), *písomne*. – (EL) Návrh uznesenia sa týka návrhu rozhodnutia Rady a dopĺňa kódex hraníc, pokiaľ ide o dozor nad morskými hranicami v rámci operácií, ktoré koordinuje agentúra Frontex v súvislosti s opatreniami na záchranu ľudí na mori. Pokiaľ ide o Grécko a v dôsledku zvýšeného tlaku prisťahovalcov, uľahčujú tieto špecifické opatrenia prítomnosť agentúry Frontex v gréckych moriach.

Aby som bol konkrétny, týka sa to opatrení, ktoré sú tvorené pravidlami a nezáväznými usmerneniami a ktoré sa zameriavajú na príjem, hľadanie a záchranu ľudí na mori. V podstate sú to opatrenia, ktoré je potrebné podniknúť, ak sa identifikuje loď a existuje podozrenie, že na palube by mohli byť ľudia, ktorí sa chcú vyhnúť hraničným kontrolám. Okrem toho by sa pátranie a záchrana mali vykonávať podľa konkrétnych zásad a zadržaní alebo zachránení ľudia musia byť vylovení na základe konkrétného operačného plánu. Preto si myslím, že táto konkrétna iniciatíva by sa mala podporiť a malo by sa urýchliť zavádzanie opatrení, ktoré sú uvedené v návrhu Rady.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *písomne*. – Na rozdiel od nášho stanoviska (ja som hlasoval za) sa nedosiahla kvalifikovaná väčšina, a preto opadlo odhodlanie odmietnuť návrh Komisie a riadiť sa odporúčaním právnych služieb Parlamentu. Znamená to, že kódex schengenských hraníc sa doplní podľa návrhu Komisie v komitologickom postupe, k smernici sa doplní príloha s nezáväznými opatreniami týkajúcimi sa povinností pri námorných pátracích a záchranných operáciách. Môžeme len dúfať, že Komisia skutočne využije túto príležitosť a bude prísnejšie dohliadať na operácie koordinované agentúrou Frontex, aby sme tak zabránili ľudským tragédiám a zúfalstvu na mori. V dôsledku toho však existuje reálne riziko, že nebudeme schopní presadiť závažné opatrenia, aby sa teraz prehodnotil mandát agentúry Frontex, ale, samozrejme, nesmieme sa vzdať a musíme sa snažiť o dosiahnutie lepšieho výsledku budúcej práce v tejto oblasti.

Správa: Sidonia Elżbieta Jędrzejewska (A7-0033/2010).

Richard Ashworth (ECR), písomne. – Ja a moji kolegovia zo skupiny ECR súhlasíme s veľkou časťou tejto správy vrátane zlepšenia rozpočtovej efektivity, zjednodušenia postupu vybavovania žiadostí o prostriedky EÚ a tiež určenia priorít pre dokončenie stratégie EÚ 2020.

Máme však vážne obavy, pokiaľ ide o odkazy na sociálny pilier EÚ, ambiciózne sociálny program, zosúladenú imigračnú politiku a na obmedzenia jednotného poľnohospodárskeho trhu, a zdôrazňujeme, že oblasti vzdelávania, obrany a vojenská oblasť sú doménou členských štátov.

Liam Aylward (ALDE), písomne. – (GA) Hlasoval som za túto správu o prioritách pre rozpočet na rok 2011. Ako je uvedené v správe, musí sa osobitne podporiť podnikanie a mikropodniky, tieto záležitosti by mali byť jadrom politiky Európskej únie pre mládež a inovácie.

Správa požaduje, aby sa pomoc poskytla všetkým programom a nástrojom, ktoré podporujú podnikanie – najmä vo vidieckych oblastiach – a ktoré poskytujú pomoc v začiatkových fázach novovytvorených podnikov a podporujú výmenu informácií medzi mladými podnikateľmi.

Podporiť by sa mali programy pomáhajúce mladým ľuďom, ktorí začínajú podnikáť. Vítam dôraz, ktorý správa kladie na politiku v oblasti mládeže a na úlohu, ktorú mladí ľudia zohrávajú v snahe uniknúť zo súčasnej hospodárskej a finančnej krízy.

Dôrazne podporujem požiadavku na zvýšenie investícií do mladých ľudí a do vzdelávania uvedenú v správe, ako to odporučila stratégia EÚ pre mládež. Úloha a význam mladých ľudí v Európskej únii a v budúcnosti Únie sa musí uznať, povzbudiť a podporiť.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), písomne. – (PT) Mladí ľudia, veda a inovácie sú jadrom priorít ďalšieho rozpočtu Európskej únie. Investícia do mladých ľudí predstavuje investíciu do budúcnosti. Táto investícia sa musí vykonať spôsobom, ktorý bude koordinovaný medzi rôznymi politikami.

Vzdelávanie, odborná príprava a prechod zo vzdelávacieho systému na trh práce sú ústrednými záujmami tohto rozpočtu. Mladých ľudí s titulmi a kvalifikáciou v narastajúcej miere postihuje nezamestnanosť. Z tohto dôvodu považujem program mobility s názvom Erasmus – prvé zamestnanie za strategický záväzok do budúcnosti, pretože jasne spája vzdelávací systém a trh práce. Z ostatných priorít v tomto rozpočte by som vyzdvihla oblasti výskumu, inovácie a digitálnu agendu: tieto oblasti sú nevyhnutné pre trvalo udržateľný rozvoj Európy.

Chcela by som tiež zdôrazniť dôležitosť niektorých už existujúcich programov, ktoré prispievajú k tomuto cieľu, ako napríklad Európsky technologický a inovačný inštitút. Tento rozpočet zameriava úsilie ešte aj na podporu rozvoja zelených a inovačných technológií, čím výrazne prispieva k hospodárskej obnove a motivuje malé a stredné podniky. Oddanosť mladým ľuďom, inováciám a vede je kľúčom k tomu, aby Európa opäť získala vedúce postavenie vo svete.

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Christel Schaldemose a Britta Thomsen (S&D), písomne. – (DA) Dánski sociálni demokrati dnes hlasovali za priority pre rozpočet na rok 2011. Podporujeme všeobecné priority a najmä snahu o boj proti nezamestnanosti mládeže a podporu vývoja, inovácií a zelených technológií. Dánski sociálni demokrati takisto plne podporujú vyčlenenie potrebných prostriedkov na stratégiu EÚ pre rast a zamestnanosť, stratégiu EÚ 2020. Dánski sociálni demokrati by však chceli zdôrazniť, že účelom spoločnej poľnohospodárskej politiky musí byť ďalšie zaručenie stabilizácie trhu, a preto nemôžeme podporiť trvalé dotácie EÚ na mlieko a mliečne výrobky.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog a Åsa Westlund (S&D), písomne. – (SV) My švédski sociálni demokrati sme sa dnes rozhodli hlasovať za priority pre rozpočet na rok 2011. Zväčša súhlasíme s prioritami uvedenými v správe. Napríklad si myslíme, že je dôležité investovať do mladých ľudí, výskumu, inovácií a do zelených technológií. Tiež si myslíme, že je dôležité, aby nová stratégia EÚ pre rast a zamestnanosť, stratégia EÚ 2020, dostala dostatočné finančné prostriedky, aby mohla byť úspešná.

Chceli by sme však zdôrazniť, že si nemyslíme, že hlavnou úlohou spoločnej poľnohospodárskej politiky EÚ je zaručiť stabilizáciu trhu, a preto nechceme, aby EÚ poskytovala trvalú podporu trhu pre mlieko a mliečne výrobky.

Diogo Feio (PPE), *písomne*. – (PT) V kontexte všeobecnej krízy a na pozadí ambiciózných požiadaviek stratégie 2020 z hľadiska inovácií, boja proti chudobe a sociálnemu vylúčeniu, hospodárskeho rastu a zamestnanosti je podstatné, aby úlohy stratégie 2020 tvorili jadro rozpočtových priorit.

Z tohto dôvodu ma teší, že v prioritách, ktoré určila Komisia pre rozpočet na rok 2011, sa nachádza jasný záväzok týkajúci sa politiky vzdelávania, výskumu a inovácií. Dôležité je tiež nezabudnúť na hospodársku obnovu a prekonanie krízy, preto ma teší, že podpora malých a stredných podnikov je jedným z hlavných záujmov rozpočtu na rok 2011. Chcel by som zopakovať potrebu zvýšiť v rámci reformy spoločnej poľnohospodárskej politiky financovanie pre SPP je to prioritou, ktorej sa musí venovať aj Komisia.

Chcel by som zdôrazniť, že rozpočet na rok 2011 bude prvým rozpočtom prijatým počas platnosti Lisabonskej zmluvy s následným posilnením parlamentnej intervencie.

João Ferreira (GUE/NGL), *písomne*. – (PT) Navrhované priority pre rozpočet na rok 2011 sú napriek sociálnej rétorike, ktorá je v čase krízy nevyhnutná, celkom jasné: v podstate je zámerom zachovať tie isté priority, ktoré udávali smer predchádzajúcim rozpočtom. Opäť sú náznaky, že rozpočet sa bude zameriavať na posilnenie jednotného trhu, nedostatočnú istotu zamestnania, známu ako flexiistota, liberalizáciu a na komercializáciu životného prostredia a pribúdajúcich oblastí spoločenského života. Hoci sa zoskupili v rámci takzvanéj novej „stratégie EÚ 2020“, sú to staré línie.

Uvedená priorita, ktorá sa dáva mladým ľuďom, neskryje skutočnosť, že zámerom je začať odteraz plánovať pre budúce generácie pracovníkov, pre ktorých bude nezamestnanosť štrukturálna, čo bude strategickým faktorom na devalváciu ich pracovnej sily. To donúti dokonca aj kvalifikovaných ľudí, aby striedali neisté zamestnania a nevyhnutnú nezamestnanosť. Toto sú priority, ktoré rozpočet na rok 2011 tiež dávajú k službám vonkajšiemu intervencionizmu EÚ; spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politike a spoločnej bezpečnostnej a obrannej politike; militarizmu a vojne; politikám, ktoré kriminalizujú prisťahovalectvo; Európskej agentúre pre riadenie operačnej spolupráce na vonkajších hraniciach členských štátov Európskej únie.

Vzhľadom na to môže byť našou jedinou reakciou na túto správu hlasovanie proti nej. Nie je to však jediná cesta ani to nie je nevyhnutné. Presne to sme sa snažili ukázať rôznymi návrhmi, ktoré sme predložili počas rozpravy.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), *písomne*. – (PL) Vytvorenie rozpočtu EÚ počas finančnej krízy s veľmi malou rozpočtovou rezervou a novými oblasťami práce súvisiacimi s nadobudnutím platnosti Lisabonskej zmluvy nie je jednoduché. Preto som počas hlasovania o to spokojnejšie podporila správu pani Jędrzejewskej o rozpočte na rok 2011 a návrh uznesenia Európskeho parlamentu, ktoré stanovujú ambiciózne rozpočtové priority na budúci rok.

Okrem tradičných priorit ako politika súdržnosti a podpora inovačných a ekologických technológií by sa rozpočet na rok 2011 mal zamerať na zabezpečenie plného fungovania nových iniciatív v EÚ: Európskej služby pre vonkajšiu činnosť, hospodárskej stratégie EÚ 2020 a opatrení, ktoré sú súčasťou Východného partnerstva. Všetkým trom hrozí, že sa skončia fiaskom, ak sa pre nich určené prostriedky ukážu ako príliš „symbolické“.

Za zmienku stojí tiež komplexný prístup k otázke mladých ľudí. EÚ čelí demografickým problémom a nesmie pripustiť, aby mala nízke percento vzdelaných mladých ľudí, pretože to by viedlo k ešte väčšiemu nárastu nezamestnanosti v tejto vekovej kategórii, čo si EÚ jednoducho nemôže dovoliť. Preto musí mať európsky rozpočet prostriedky vyčlenené na podporu výučby jazykov, medzikultúrny dialóg, zvyšovanie mobility mladých ľudí a integráciu absolventov do trhu práce.

Bruno Gollnisch (NI), *písomne*. – (FR) Ak som správne pochopil znenie tejto správy, všetko alebo takmer všetko sa stáva prioritou, čo znamená, že žiadne priority nie sú. Jednoducho sa požaduje väčší rozpočet; inými slovami, ďalšie dane pre Európanov. Je pravda, že záujem spravodajkyne, aby výdavky financované z rozpočtu EÚ boli nielen užitočné, ale aj efektívne a aby národným politikám prinášali skutočnú európsku pridanú hodnotu, je chvályhodný. Ak však mám byť úprimný, to malo byť trvalým záujmom už roky. Na jednej strane si spomínam, že za posledných 14 alebo 15 rokov to tak nebolo, pretože Európsky dvor audítorov sa necítil byť spôsobilý schvaľovať plnenie ročných rozpočtov. Na druhej strane stále v tejto správe hľadám konkrétne návrhy, ktoré umožnia splnenie tohto cieľa. Hľadám najmä návrhy, ktoré by ukončili programy, ktoré sú čisto populistické, predstavujú zbytočné vyčleňovanie malých súm prostriedkov, ideologickú propagandu a snahy o väčšie zasahovanie do oblastí, v ktorých má EÚ, našťastie, iba malú právomoc a najmä je neefektívna.

Sylvie Guillaume (S&D), *písomne*. – (RO) Hoci som hlasovala za túto správu, chcela by som vyzdvihnúť niekoľko podstatných výhrad, ktoré mám k prioritám pre rozpočet na rok 2011. Je pravda, že ochotne podporujem odhodlanie EÚ poskytovať pomoc mladým ľuďom, inováciám a dobrovoľníckemu sektoru, ktoré pre našu spoločnosť predstavujú štrukturálne prvky. Ani tak nie je finančný rámec vôbec primeraný najmä v období finančnej krízy a nezamestnanosti: neumožňuje nám financovať žiadne politické ambície, ktoré by mohli podnietiť skutočnú zmenu. 9 miliónov EUR alebo 0,07 % z rozpočtu je vyčlenených na zamestnanosť: to skutočne nepredstavuje veľké ambície podporovať zamestnanosť.

Iosif Matula (PPE), *písomne*. – (RO) Hlasoval som za správu o rozpočte Európskej komisie, pretože pokladám za dôležité, aby EÚ mala vyvážený, realistický rozpočet, ktorý efektívne splní očakávania občanov, ktorí si želajú dostať sa zo súčasnej hospodárskej krízy, mať dobre platenú prácu a istejšiu budúcnosť. Myslím si, že prioritou v Európe sa musí stať finančná podpora malým a stredným podnikom, pretože tie hrajú kľúčovú úlohu v zabezpečovaní veľkého počtu pracovných miest a tiež v rozvoji regiónov a vidieckych oblastí. Tiež si myslím, že mladí ľudia sú mimoriadne dôležití v súčasnosti a budú dôležití aj v budúcnosti EÚ. To sa tiež musí zohľadniť v rozpočtových prioritách. Mladí ľudia sú jadrom európskych sociálnych stratégií a stratégií začlenenia. Inovatívna schopnosť mladých ľudí je kľúčovým zdrojom pre rozvoj a hospodársky rast, na ktorý by sa EÚ mala spoliehať. Som pevne presvedčený, že investovanie do mladých ľudí a do vzdelávania znamená investovanie do prítomnosti a budúcnosti, ako sa uvádza v stratégii EÚ pre mládež. Víтам skutočnosť, že politika v oblasti mládeže musí tiež vziať do úvahy prípravu pre trh práce v školách a na univerzitách.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *písomne*. – (FR) Budem hlasovať proti tejto správe o prioritách pre rozpočet na rok 2011. Táto správa zavádza v celej Európe a na celom svete dogmatické a škodlivé eurokratické politiky, s ktorými nesúhlasím. Nemôžem rozumne hlasovať za rozpočet, ktorý podporuje toľko potenciálnych katastrof.

Nuno Melo (PPE), *písomne*. – (PT) Po neúspechu lisabonskej stratégie má EÚ so stratégiou EÚ 2020 novú príležitosť byť veľkým katalyzátorom svetového hospodárstva. Aby tento nový plán uspel, je potrebné, aby jednotlivé schválené rozpočty dávali prioritu niekoľkým oblastiam, ktoré sú pre úspech stratégie EÚ 2020 rozhodujúce.

Hovoríme o inováciách, o podpore pre mladých ľudí s cieľom zvýšiť sociálnu mobilitu a o konsolidovanej podpore pre malé a stredné podniky, ktoré sú skutočnými hospodárskymi motormi krajín. Dôležité je aj to, aby sa vo veľkej miere investovalo do oblastí zmeny klímy, životného prostredia a sociálnej politiky. Pre úspešnosť stratégie EÚ 2020 je preto rozhodujúce, aby sa našli nové spôsoby financovania a získavania finančných prostriedkov, keďže nemôžeme robiť to, čo sme robili v minulosti, a prerozdeľovať prostriedky určené na štrukturálnu politiku, politiku súdržnosti a na spoločnú poľnohospodársku politiku.

Georgios Papastamkos (PPE), *písomne*. – (EL) Hlasoval som za správu o prioritách pre rozpočet na rok 2011 a jedným z dôvodov boli návrhy týkajúce sa financovania spoločnej poľnohospodárskej politiky. Správa poukazuje najmä na to, že financovanie priorít v súvislosti s budúcou stratégiou EÚ 2020 prostredníctvom možného prerozdelenia prostriedkov sa nesmie uskutočňovať na úkor základných politík EÚ, ako sú politika súdržnosti, štrukturálna politika alebo spoločná poľnohospodárska politika. Opakuje znepokojenie pre malú rezervu na poľnohospodárske výdavky, ktoré bolo vyjadrené počas schvaľovania rozpočtu Spoločenstva na aktuálny rok, a podporuje stanovenie dostatočnej rezervy v rozpočte na rok 2011. Dostatočná rezerva na poľnohospodárske výdavky je osobitne dôležitá pre riešenie nepredvídateľných potrieb v odvetviach poľnohospodárstva, najmä pokiaľ ide o cenovú nestabilitu.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *písomne*. – (RO) Hlasovala som za uznesenie Európskeho parlamentu o prioritách pre rozpočet na rok 2011 – oddiel III – Komisia, čím som potvrdila, že prioritou politických predstaviteľov Európskej únie a členských štátov musí byť zachovanie existujúcich pracovných miest a tvorba nových, ktoré európskym občanom umožnia zaraďovať sa na dôstojný život. Oznámenie Komisie s názvom „Európa 2020: Európska stratégia na zabezpečenie inteligentného, udržateľného a inkluzívneho rastu“ poskytuje základ pre všeobecnú diskusiu o hospodárskej a sociálnej stratégii EÚ na nadchádzajúce roky. Hlasovala som tiež za pozmeňujúci a doplňujúci návrh 5 vzhľadom na to, že nezamestnanosť je ústrednou témou terajších diskusií, a aby sme sa mohli poriadne venovať otázke už teraz vysokej a stále rastúcej miere nezamestnanosti, musí EÚ uskutočniť ambiciózne sociálny program. Aby Európska únia mohla zostať celosvetovo konkurencieschopná, musí investovať predovšetkým do výskumu a dopravnej a energetickej infraštruktúry. Navyše musia členské štáty a EÚ investovať do vzdelávania a rozvoja mladých ľudí. Preto musia programy ako Erasmus, najmä program Erasmus pre mladých podnikateľov, dostať prioritu, čo sa prejavilo aj v rozpočte na rok 2011.

Artur Zasada (PPE), písomne. – (PL) Potešil ma výsledok hlasovania o správe pani Jędrzejewskej o prioritách pre rozpočet Európskej únie na rok 2011. Samozrejme som hlasoval za. Dnešné hlasovanie bolo výnimočné z dvoch dôvodov. Po prvé, je to prvý rozpočet prijatý podľa pravidiel Lisabonskej zmluvy. Po druhé, Európsky parlament ako prvý predstavil návrhy priorít, a nie Komisia.

Spravodajkyňa sa v dokumente veľmi vecne venovala otázke mladých ľudí a vzdelávaniu. Počas krízy je osobitne dôležité podporovať mladých ľudí napríklad tým, že im pomôžeme nájsť si prvé pracovné miesto alebo založiť si vlastný podnik. Dnes je zvlášť zrejmé, že sa v minulých rokoch táto záležitosť nespomínala dostatočne. Odborníci v oblasti zamestnania zdôrazňujú, že nielen absolventi majú problémy na trhu práce, ale aj tridsiatnici, ktorí sú na trhu práce viacero rokov.

Správa: Helga Trüpel (A7-0036/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), písomne. – (LT) Podporujem túto správu, pretože okolnosti, za ktorých bude rozpočet na rok 2011 prijatý, budú v dôsledku nadobudnutia platnosti Lisabonskej zmluvy a pretrvávajúcej hospodárskej a finančnej krízy výnimočné. Aby sa zabezpečila úspešná realizácia cieľov stanovených v Lisabonskej zmluve, ako napríklad vytvorenie spoločného vnútorného trhu s energiou, bude musieť byť rozpočet dôkladne vyvážený. Pri plánovaní rozpočtu sa značná pozornosť musí venovať tiež dôsledkom finančnej krízy, ktorú mnohé krajiny stále pociťujú, a snahám o ich účinné odstránenie. Hlavnou prioritou musí byť aj naďalej zachovanie a tvorba pracovných miest, čo úzko súvisí s potrebou finančnej podpory pre malé a stredné podniky, ktoré vytvárajú veľký podiel pracovných miest. Pri schvaľovaní rozpočtu Európskeho parlamentu na rok 2011 sa osobitná pozornosť musí venovať hodnoteniu priority Európskeho parlamentu – sfornovaniu zákonodarstva na vysokej úrovni – a na tento účel sa musia zabezpečiť všetky potrebné opatrenia. Musí sa tiež nájsť vhodné riešenie na otázku efektívnej organizácie práce Európskeho parlamentu vrátane zriadenia jedného pracoviska pre poslancov Európskeho parlamentu.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), písomne. – (PT) Nadobudnutie platnosti Lisabonskej zmluvy znamená väčšie právomoci pre Parlament. V globalizovanom svete sú veci čoraz komplexnejšie a rozhodnutia musia byť technicky správne a vedecky podložené. Veľmi dôležité je, aby politickí činitelia zobrali do úvahy najnovšie vedecké poznatky, pretože tie im umožnia robiť najlepšie rozhodnutia. Tento rozpočet zavádza dlhodobé usmernenia pre stavebnú politiku, čo by mohlo viesť v budúcnosti k zníženým nákladom.

Požadujem lepšiu odbornú prípravu a technickú podporu pre poslancov, pretože oni zabezpečujú potrebné zdroje pre Parlament, aby mohol dobre plniť svoje povinnosti s podporou vedy a techniky, ktorá je v 21. storočí taká potrebná.

Diogo Feio (PPE), písomne. – (PT) Vzhľadom na zvýšenú zodpovednosť mnohých inštitúcií vyplývajúcu z nového rámca, ako je prípad Parlamentu, je dôležité, aby prevádzkové rozpočty všetkých inštitúcií zabezpečili všetky materiálne a ľudské zdroje potrebné na správne a prvotriedne vykonávanie úloh príslušnej inštitúcie v rámci inštitucionálneho rámca.

Podporujem realistický a uskutočniteľný rozpočet, ale musí to byť rozpočet, ktorý jednotlivým inštitúciám poskytne materiálne prostriedky potrebné na vykonávanie ich úloh. Tieto úvahy však nesmú ohroziť udržateľnosť rozpočtu a presné vedenie účtovníctva, ktoré sú veľmi dôležité v každej inštitúcii. Okrem toho musí byť pri riadení prostriedkov poskytnutých jednotlivým inštitúciám zaistená precíznosť a transparentnosť.

Alan Kelly (S&D), písomne. – Plánovanie rozpočtu na rok 2011 je veľmi dôležité a súhlasím s výzvou správy na starostlivo uvážení a transparentnú diskusiu. Taktiež správne uvádza, že otázka hranice rozpočtu je chýlostivá a musí zohľadňovať celkové náklady. Teší ma opatrnosť, s akou správa pristupuje k rozpočtu. Keby sa k nemu pristupovalo inak ako opatrne, bola by to urážka ľudí našej domoviny a všetkých v Európe, ktorí čelia vlastným problémom s rozpočtom. Chcel by som túto príležitosť využiť aj na to, aby som vyjadril nádej, že naša opatrnosť ukáže aj našu solidaritu a družnosť s gréckymi a portugalskými kolegami, ktorí v súčasnosti prežívajú mimoriadne ťažké časy.

Nuno Melo (PPE), písomne. – (PT) Lisabonská zmluva dala Parlamentu nové zodpovednosti. Táto situácia znamená ďalšiu administratívnu prácu s tým výsledkom, že poslanci potrebujú kvalifikovaných pracovníkov, ktorí budú pôsobiť ako poradcovia. Táto nová situácia vedie k dvom problémom: k zvýšeným nákladom vyplývajúcim z potreby ďalších asistentov a k ďalším priestorom, ktoré sú potrebné na to, aby títo asistenti mohli plniť svoje úlohy v dobrých pracovných podmienkach. Táto situácia vedie k zvýšeným nákladom. Je ťažké vysvetliť to v čase krízy, ale ak má byť práca Parlamentu prvotriedna, musí mať potrebné finančné a ľudské zdroje.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), písomne. – Hlasoval som za túto dôležitú správu. Usmernenia sú prvým krokom v rozpočtovom postupe; generálnemu tajomníkovi a predsedníctvu Európskeho parlamentu poskytujú všeobecné rady pre nasledujúci krok, predbežné návrhy odhadov, ktoré už má v súčasnosti predsedníctvo na stole.

Nuno Teixeira (PPE), písomne. – (PT) Okolnosti, za ktorých sa prijíma rozpočet na rok 2011, sú výnimočné a zároveň predstavujú výzvu. Úspešné vykonávanie Lisabonskej zmluvy je väčšou prioritou, pričom dôsledky hospodárskej krízy, ktoré je v Európskej únii cítiť, spôsobujú, že dosiahnutie tohto cieľa je ešte náročnejšie.

Poslanecký klub Európskej ľudovej strany (kresťanských demokratov), ktorého som členom, v tejto súvislosti naďalej podporuje udržateľný a dôsledný rozpočet, v ktorom bude každá nákladová položka oprávnená a v ktorom bude možné udržateľne zaručiť dôkladnosť a efektívnosť. Preto som zástancom toho, aby sme prešli k nulovému rozpočtu, ktorý umožní efektívnosť a úspory. Aby sa nám lepšie podarilo dosiahnuť tento cieľ, je nutné, aby sme stanovili dlhodobú stavebnú politiku.

Súhlasím s tým, že je potrebné podporovať väčšiu spoluprácu a intenzívny dialóg na medziinštitucionálnej úrovni, aby sa prostriedky mohli lepšie využiť v rôznych oblastiach, okrem iného napríklad v oblasti prekladov alebo v stavebnej politike. Chcel by som zdôrazniť, že je veľmi dôležité, aby sa prvotriedne vykonávanie legislatívnej funkcie Parlamentu stalo prioritou a aby sa Parlamentu poskytli prostriedky potrebné na úspešné vykonávanie jeho legislatívnej úlohy. Preto som hlasoval za usmernenia rozpočtu na rok 2011 uvedené v tejto správe...

(Vysvetlenie hlasovania skrátené v súlade s článkom 170 rokovacieho poriadku.)

Správa: Giancarlo Scottà (A7-0029/2010)

Sophie Auconie (PPE), písomne. – (FR) Hlasovala som za správu o európskej politike kvality poľnohospodárskych výrobkov, pretože sa mi zdá nesmierne dôležitá v dvoch oblastiach. Po prvé, správa zdôrazňuje, že pre Európsku úniu je dôležité chrániť kvalitu výrobkov, a robí z toho hlavnú prioritu európskej poľnohospodárskej stratégie. Po druhé, obhajuje zásadu zemepisného označenia a tradičných špecialít, pričom ich predstavuje ako dva prvky, ktoré prispievajú ku konkurencieschopnosti európskeho poľnohospodárstva a k zachovaniu kultúrneho dedičstva. Nakoniec táto správa podporuje poľnohospodárske výrobky, na ktoré sme takí hrdí, pričom zároveň obhajuje nevyhnutné administratívne zjednodušenia týkajúce sa ich ochrany.

Edite Estrela (S&D), písomne. – (PT) Hlasovala som za správu o politike kvality poľnohospodárskych výrobkov: akú stratégiu zvoliť?, pretože kvalita je rozhodujúcim faktorom v rámci konkurencieschopnosti európskych výrobkov na medzinárodných trhoch.

V tejto súvislosti považujem zavedenie povinného označovania miesta poľnohospodárskej výroby za pozitívne, keďže umožňuje, aby sa spotrebiteľom poskytovali informácie týkajúce sa noriem kvality. Za pozitívne považujem aj to, ako správa rieši ochranu životného prostredia a dobré životné podmienky zvierat.

Diogo Feio (PPE), písomne. – (PT) Pre spoločnú poľnohospodársku politiku bude nevyhnutné, aby sa zaviazala k zvýšeniu kvality svojej poľnohospodárskej výroby, ktorá je nespornou pridanou hodnotou pre európsku konkurencieschopnosť na globálnom trhu. Politika kvality nemôže byť oddelená od spoločnej poľnohospodárskej politiky ako celku, ani nemôže stáť bokom od takých nových problémov, ako je boj proti zmene klímy, potreba uchovať biodiverzitu, otázky dodávok energie, rozvoj bioenergií, dobré životné podmienky zvierat a hospodárenie s vodou v poľnohospodárstve. Rastúce očakávania spotrebiteľov sa tiež musia náležitým spôsobom zapracovať do budúcej politiky kvality poľnohospodárskych výrobkov, pričom netreba zabúdať na to, že keď sa informovaní zákazníci rozhodujú, kvalita je pre nich dôležitá.

Chcel by som vám však pripomenúť, že politika kvality poľnohospodárskych výrobkov nemôže byť taká náročná, aby ohrozila drobných a stredne veľkých poľnohospodárov alebo existenciu tradičných výrobkov, ktoré sú typické pre určité regióny a ktorých výroba nemôže podliehať pravidlám, ktoré sú slepo jednotné. Zámerom politiky kvality musí byť dodať poľnohospodárstvu členských štátov stimul na globálnom trhu a chrániť európske výrobky. Táto politika má slúžiť výrobcovi a spotrebiteľovi.

João Ferreira (GUE/NGL), písomne. – (PT) Niektoré časti správy, o ktorej diskutujeme, sú pozitívne: napríklad jej podpora vytvorenia nástrojov, ktoré umožnia podporu a propagáciu miestnych výrobcov, ako aj tradičných a remeselných výrobkov spojených s konkrétnymi oblasťami a pomenovaných podľa týchto zemepisných

oblastí. Ďalším príkladom je, že táto správa uznáva, aký pomalý, zdĺhavý a príliš nákladný je postup, ktorému musia malí výrobcovia čeliť, keď žiadajú o certifikácie kvality.

Vyhýba sa však otázkam, ktoré sú nevyhnutné na zabezpečenie kvality poľnohospodárskych výrobkov a udržateľnosti poľnohospodárskej výroby v EÚ: napríklad ide o dôsledky deregulácie svetového obchodu a nekontrolovanú liberalizáciu trhov v rámci dvojstranných dohôd, ako aj v rámci Svetovej obchodnej organizácie; rôzne nebezpečenstvá spojené so zavedením geneticky modifikovaných organizmov do životného prostredia takým spôsobom, ako sa to robí; a napokon ide aj o potrebu hĺbkovej reformy spoločnej poľnohospodárskej politiky, ktorá podporuje miestnu ochranu, právo na výrobu a právo na potravinovú nezávislosť.

Jarosław Kalinowski (PPE), písomne. – (PL) Rád by som zablahoželel kolegovi poslancovi k jeho správe a povedal, že súhlasím s názorom, že politikou kvality poľnohospodárskych výrobkov by sme sa nemali zaoberať oddelene od spoločnej poľnohospodárskej politiky alebo ústredných myšlienok politiky Spoločenstva na niekoľko ďalších rokov, ako sú napríklad trvalo udržateľný rozvoj, biodiverzita alebo boj proti zmene klímy.

Občania Európskej únie očakávajú vysokú kvalitu a zdravé výrobky vyrábané pomocou inováčnej technológie, ktorá berie do úvahy environmentálny vplyv výrobného procesu. Zároveň sa stotožňujem s názorom pána spravodajcu na vedenie informačno-vzdelávacej kampane na tému všetkých označení európskych poľnohospodárskych výrobkov, ktoré sa schvaľujú a ktoré už boli schválené. Kampaň tohto druhu je nevyhnutná, pretože nedostatočná znalosť úplného významu symbolov zo strany spotrebiteľov spochybňuje celú politiku kvality.

Alan Kelly (S&D), písomne. – Rád by som kolegov poslancov z Výboru pre poľnohospodárstvo a rozvoj vidieka pochválil za túto iniciatívnu správu. Kvalita našich poľnohospodárskych výrobkov je niečo, čo treba využiť. V Európskej únii venujeme veľa času tomu, aby sme sa uistili, že sa v rámci poľnohospodárstva dodržiavajú najvyššie normy, že sa o náš dobytok dobre staráme a že je zdravý, že naša výroba je bezpečná a že naše poľnohospodárske postupy sú etické, pokiaľ ide o ich vplyv na životné prostredie. Každý krok výrobného reťazca tohto odvetvia je regulovaný takpovediac z farmy až na stôl. Ak chceme maximálne využiť jedinečnú prednosť tohto odvetvia, ktorou je vysoká kvalita jeho výrobkov, potrebujeme ďalšiu propagáciu, ako sa zdôrazňuje v správe pána Scottu. Je síce veľmi pekné mať výrobky, ktoré sú označené podľa miesta ich poľnohospodárskej výroby alebo podľa statusu ako tradičná špecialita, ale pokiaľ spotrebiteľ týmto označeniam nerozumie, je to v podstate ako keby ich čítal v cudzom jazyku. Súhlasím preto s tým, že odporúčanie správy, aby Komisia podporila informovanosť v tejto oblasti, bude účinnou formou marketingu. Pomôže spotrebiteľom, ako aj malým podnikom. Mohlo by to byť mimoriadne prospešné pre naše agropotravinárske odvetvie.

Elisabeth Köstinger (PPE), písomne. – (DE) Dôrazne podporujem správu z vlastnej iniciatívy o politike kvality poľnohospodárskych výrobkov (A7-0029/2010), o ktorej sa hlasovalo 25. marca 2010. Medzi kvalitou výrobkov a pôvodom surovín je jasné spojenie. Návrh označovania miesta poľnohospodárskej výroby bude naznačovať, odkiaľ suroviny pochádzajú. Zdá sa mi, že to predstavuje významnú príležitosť pre odvetvie poľnohospodárstva, ktoré vyrába poľnohospodárske výrobky vysokej kvality. Jasné označovanie pôvodu výrobkov zaručuje spotrebiteľom nielen najlepšiu kvalitu výrobkov, ale zároveň im umožňuje, aby sa rozhodovali na základe objektívnych a transparentných kritérií. Kvalita je kľúčovou otázkou pre celý potravinový reťazec a podstatným prínosom pre konkurencieschopnosť európskych agropotravinárskych výrobcov. Výroba potravín vysokej kvality je v mnohých vidieckych oblastiach s obmedzenými výrobnými možnosťami často jedinou šancou, ako sa zamestnať. Z tohto dôvodu veľmi podporujem chránené zemepisné označenie a chránené označenie pôvodu spolu s opätovným zavedením regulovaného a chráneného označovania výrobkov z horských oblastí a oblastí bez výskytu geneticky modifikovaných organizmov. Treba zachovať aj označenia zaručenej tradičnej špeciality a ekologického poľnohospodárstva.

Petru Constantin Luhan (PPE), písomne. – (RO) Hlasoval som za správu, pretože podporujem lepšiu ochranu európskych výrobkov na globálnej úrovni. Zemepisné označenia dodávajú poľnohospodárskym výrobkom väčšiu dôveryhodnosť a zviditeľňujú ich v očiach spotrebiteľov, pričom zároveň zabezpečujú konkurenčné prostredie pre výrobcov. To súčasne zaručuje ochranu práv duševného vlastníctva vzťahujúcich sa na výrobky. Systém zemepisného označenia je zavedený v Európskej únii a v mnohých krajinách mimo EÚ, ako sú napríklad Spojené štáty, Austrália a Nový Zéland. EÚ má však, bohužiaľ, obchodných partnerov, ktorí nemajú právne predpisy v tejto oblasti. V rámci vnútroštátnych systémov týchto krajín preto európske výrobky nie sú dobre chránené a je tu riziko, že dôjde k ich falšovaniu.

Astrid Lulling (PPE), písomne. – (DE) Hoci si myslím, že by sme si mali dávať pozor na to, čo v správach z vlastnej iniciatívy od Komisie žiadame, podporujem správu o politike kvality poľnohospodárskych výrobkov.

Podporujem najmä žiadosť o intenzívnejšiu kontrolu a lepšiu koordináciu medzi Komisiou a členskými štátmi s cieľom zabezpečiť, aby dovážané potravinárske výrobky spĺňali kvalitatívne a bezpečnostné normy EÚ, ako aj jej environmentálne a sociálne normy.

V prípade nespracovaných alebo spracovaných výrobkov, ktoré majú len jednu jediné zložku, by mala byť krajina pôvodu označená, aby mohli spotrebitelia robiť vedomé a dobre informované rozhodnutia o tom, čo kupujú.

Odlahlo mi, že môj pozmeňujúci a doplnujúci návrh, ktorý bol proti štandardizácii chránených označení pôvodu a chránených zemepisných označení, bol na plenárnom zasadnutí prijatý. Vďaka skombinovaniu týchto informácií by boli súčasné označenia zbytočné a výrobcom s chránenými označeniami pôvodu by to spôsobilo značnú škodu.

Téma riadenia kvantitatívnej výroby bola v oznámení Komisie zámerne zametená pod koberec. Som presvedčená, že stále potrebujeme nástroje na kontrolu výroby, aby sme zabezpečili stabilné ceny pre výrobcov a dali im istotu, že môžu plánovať dopredu a vďaka tomu plniť vysoké očakávania spotrebiteľov a zákonodarcov. To sa týka nielen výroby mlieka, ale predovšetkým aj vinohradníctva.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), písomne. – (FR) Táto správa má nesporný nedostatok: zahŕňa poľnohospodársku politiku do vypočítavej logiky honby za maximálnym ziskom, čo je opakom predstavy, ktorú máme o poľnohospodárskej politike. Z toho dôvodu za ňu v žiadnom prípade nemôžem hlasovať. Vzhľadom na zlepšenia, ktoré správa prináša, si však myslím, že je rozumnejšie, aby som sa zdržal hlasovania. V skutočnosti nechcem brániť takým antiproduktivistickým myšlienkam, ako je túžba zaviesť označovanie takzvanej ekologickej stopy a premiestniť časť poľnohospodárskej výroby. Všimol som si zámer vzdialiť sa logike produktivizmu. Je mi ľúto, že ide len o možnosti, ktoré tento text načrtáva, a že ich skutočné uplatnenie v kapitalistickom prostredí do značnej miery znižuje ich vplyv. Nechcem však prehliadať dôležitosť podpory týchto koncepcií.

Nuno Melo (PPE), písomne. – (PT) Kvalita európskych poľnohospodárskych výrobkov tvorí časť dedičstva, ktoré si vážia na celom svete. Z tohto dôvodu je tu potreba chrániť tieto výrobky a zabrániť tomu, aby si ich zamieňali s inými výrobkami, ktoré sú menej kvalitné, menej bezpečné a niekedy falošné.

Ak tomu chceme zabrániť, je veľmi dôležité, aby boli tieto výrobky označené a aby sme sa pokúsili zaistiť, že spotrebitelia dostanú dôveryhodné informácie týkajúce sa týchto výrobkov. S cieľom vyhnúť sa narušeniu konkurencieschopnosti je stále dôležité, aby sme plne chápali skutočnosť, že dovážané poľnohospodárske výrobky a výrobky vyrábané v EÚ spĺňajú rovnaké požiadavky. Z tohto dôvodu som hlasoval za túto správu.

Tiziano Motti (PPE), písomne. – (IT) Vážený pán predsedajúci, dámy a páni, vďaka európskym nariadeniam, ktoré stanovili pevné pravidlá vzťahujúce sa na kvalitu poľnohospodárskej výroby, zdravie občanov, udržateľnosť životného prostredia a špecifickú charakteristiku plodín, dnes môžeme hrdo vyhlásiť, že európske poľnohospodárstvo je modelom, ktorý na svete nemá páru.

Kým na jednej strane treba poďakovať poľnohospodárom, ktorí s veľkým zmyslom pre povinnosť uplatňujú tieto pravidlá, na druhej strane si musíme položiť otázku, prečo je Európska únia niekedy náchylná na to, aby sa zamotala do byrokratických slučiek, ktoré majú tendenciu zatieňovať túto excelentnosť a jednoducho vytvárať pocit sklamaní medzi občanmi.

Z toho dôvodu dnes naši občania začínajú deň s dobrým pomarančovým džúsom bez pomarančov a na obed pijú ružové víno, ktoré sa vyrába zmiešaním červeného a bieleho vína fermentovaného pomocou pridania cukru, a jedia pizzu obsahujúcu mozzarella vyrobenú s použitím kazeínu. Bez akéhokoľvek zmyslu pre záľubu v jedle môžu vždy siahnuť po čokoláde bez kakaa.

Dokonca aj deti podliehajú následkom schizofrenického ničenia našich potravín vysokej kvality: v Európe riskujeme konzumáciu skazených výrobkov, ktorých pôvod nepoznáme. Stačí spomenúť len mlieko z Číny kontaminované melamínom.

Občania majú právo na ochranu. Ak chceme, aby boli spotrebitelia pri výbere informovaní, musíme trvať na tom, aby boli označenia kompletne a podrobné a aby výrobky masovej spotreby, ako napríklad trvanlivé a pasterizované kravské mlieko alebo kravské mlieko ošetrované ultravysokotepelným ohrevom a mliečne

výrobky vyrábané výhradne z kravského mlieka, niesli označenie pôvodu surového mlieka, ktoré bolo použité na výrobu, ako aj ostatné právne požadované označenia.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *písomne*. – (RO) Hlasoval som za pozmeňujúci a doplňujúci návrh 3, pretože sa týka toho bodu návrhu uznesenia, ktorý by mohol byť interpretovaný ako podporovanie návratu k štandardizácii poľnohospodárskych výrobkov (podľa tvaru a rozmerov ovocia a zeleniny).

Franz Obermayr (NI), *písomne*. – (DE) Táto správa zdôrazňuje ústrednú úlohu, ktorú hrajú poľnohospodárske výrobky vysokej kvality v rámci ochrany spotrebiteľa. Zároveň zdôrazňuje podporu tradičných regionálnych výrobkov a malých a stredných poľnohospodárskych podnikov. Z tohto dôvodu som hlasoval za túto správu.

Georgios Papastamkos (PPE), *písomne*. – (EL) Hlasoval som proti pozmeňujúcemu a doplňujúcemu návrhu 3, pretože podporujem obnovu obchodných noriem v odvetví ovocia. Rozhodnutie Komisie zrušiť ich aj napriek tomu, že drvivá väčšina členských štátov a príslušné výrobné odvetvie boli proti, považujem za neoprávnené.

EÚ má oprávnené najvyššie normy pre agropotravinárske výrobky, z čoho majú úžitok európski spotrebitelia. Politika kvality má zároveň strategický význam, keďže predovšetkým na nej spočíva pridaná hodnota európskych poľnohospodárskych výrobkov na svetových trhoch. Problémom však naďalej ostáva zhoda s ekvivalentnými označeniami kvality dovážaných výrobkov. Treba zostaviť prehľad všetkých systémov súkromnej certifikácie kvality a na úrovni EÚ treba prijať legislatívny rámec základných zásad, aby sme zaistili transparentné fungovanie týchto systémov.

Som za to, aby boli všetky primárne poľnohospodárske výrobky označované miestom výroby. Pokiaľ ide o zemepisné označenia, musíme udržať tri systémy EÚ pre poľnohospodárske výrobky a potraviny, alkoholické nápoje a vína v súčasnej podobe. Najdôležitejšie je zabezpečenie lepšej ochrany zemepisných označení v rámci dvojstranných obchodných dohôd a v rámci Svetovej obchodnej organizácie.

Rovana Plumb (S&D), *písomne*. – (RO) Hlasovala som za túto správu, keďže posilnenie politiky kvality na úrovni Európskej únie je dôležitým impulzom pre európskych poľnohospodárskych výrobcov, aby sústredili svoje úsilie na podporu kvality, potravinovej bezpečnosti a ohľaduplnosti voči životnému prostrediu. Myslím si, že táto politika môže viesť k výraznému zlepšeniu pridanej hodnoty európskej agropotravinárskej výroby ako súčasti trhu, ktorý sa stále viac globalizuje. Zároveň však treba občanov lepšie informovať prostredníctvom vhodných informačných kampaní a kampaní na podporu dobrovoľného označovania ostatných spôsobov výroby, ktoré berú ohľad na životné prostredie a zvieratá, ako je to v prípade tzv. integrovanej výroby, pasenia zvierat a poľnohospodárstva v horských oblastiach.

Britta Reimers (ALDE), *písomne*. – (DE) V rámci hlasovania o správe pána Scottu o politike kvality poľnohospodárskych výrobkov bol prijatý pozmeňujúci a doplňujúci návrh 5, ktorý žiadal povinné označovanie pôvodu potravín vyrobených len z jednej zložky. Táto požiadavka zahŕňa podstatne viac práce a vyššie náklady pre poľnohospodárske odvetvie a spracovateľov potravín, a to bez toho, aby spotrebiteľom priniesla nejakú skutočnú pridanú hodnotu. Z tohto dôvodu som hlasovala proti tomuto pozmeňujúcemu a doplňujúcemu návrhu.

Robert Rochefort (ALDE), *písomne*. – (FR) Hlasoval som za správu o budúcnosti politiky kvality potravín. Zdôraznime hneď pozitívny bod v tomto texte: návrh zaviesť európske logo pre ekologické potraviny. To je jasná žiadosť spotrebiteľov a zároveň požiadavka, ktorú treba rešpektovať, ak chceme rozvíjať vnútorný trh.

Prichádzam k dôležitej otázke zemepisných označení a tradičných špecialít. Tie sú pre európske poľnohospodárstvo nevyhnutné, a to pre privilegované spojenia, ktoré sa časom vytvorili medzi výrobkami a regiónmi. Zemepisné označenia a tradičné špeciality sú skrátka úzko späté s tradíciou a históriou chuti. Z tohto dôvodu ich musíme chrániť. Teší ma preto, že sme proti tomu, aby sa spájali dve koncepcie, teda chránené označenie pôvodu (CHOP) a chránené zemepisné označenie (CHZO), ako navrhuje Európska komisia. Je pravda, že na prvý pohľad sa môže zjednodušenie noriem zdať potrebné z hľadiska zníženia byrokratickej záťaže, ale nesmie viesť k zníženiu noriem, ktoré si naši európski výrobcovia odvážne stanovili. Na záver nezabúdajme na prácu, ktorú ešte musíme vykonať, aby sme na medzinárodnej úrovni zvýšili ochranu zemepisných označení (najmä prostredníctvom Svetovej obchodnej organizácie).

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *písomne*. – Napokon som hlasoval za toto uznesenie, a to najmä preto, lebo náš pozmeňujúci a doplňujúci návrh 3 (ktorý bol proti štandardizácii pravidiel pre ovocie a zeleninu) a náš pozmeňujúci a doplňujúci návrh 5 (týkajúci sa povinného označovania miesta pôvodu) boli prijaté.

Brian Simpson (S&D), *písomne*. – Hoci radi vidíme, že zdravý rozum prevládol nad zdeformovaným ovocím a zeleninou, britskí labouristickí poslanci Európskeho parlamentu mali stále isté obavy týkajúce sa správy pána Scottu, a preto hlasovali proti nej. Sme proti akémukoľvek pokusu zaviesť logo kvality EÚ, ktoré by mohli získať len európske výrobky, keďže by to diskriminovalo poľnohospodárov z tretích krajín a nebolo by to v súlade s našimi rozvojovými cieľmi. Európska parlamentárna labouristická strana (EPLP) je za ekologickú značku v celej EÚ, ale Komisia si je už podpory Parlamentu v tejto veci vedomá a ostatné časti správy sú dostatočne dôležité na to, aby sme hlasovali proti celej správe.

Alf Svensson (PPE), *písomne*. – (SV) EÚ by mala mať silnú ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľia majú právo na presné a jasné informácie o obsahu a pôvode výrobkov, ako aj o tom, či sú, alebo nie sú geneticky modifikované. Jasné spoločné pravidlá vytvárajú podmienky pre fungujúci trh na základe rovnakých podmienok v rámci EÚ. Keď trh funguje správne, informovaní spotrebiteľia môžu prostredníctvom svojich rozhodnutí viesť rozvoj smerom k ešte vyššej kvalite potravín. Hlasoval som však proti správe o politike kvality poľnohospodárskych výrobkov: akú stratégiu zvolí? (2009/2105(INI)). Hlavným dôvodom tohto rozhodnutia je, že správa porušuje zásadu subsidiarity. Napríklad nie je úlohou EÚ vytvoriť „európsku banku vedomostí pre staré recepty a historické spôsoby prípravy potravín“. Podľa môjho názoru správa kladie priveľký dôraz na chránené zemepisné označenia. Zároveň existuje riziko, že pre krajiny mimo Európskej únie vzniknú prekážky v obchodovaní, keďže sa tu kladie taký silný dôraz na výrobky vyrábané v rámci EÚ. Označovanie miesta pôvodu je dôležité, ale pôvod sám osebe nie je nevyhnutne zárukou toho, že výrobok je vysokej kvality.

Georgios Toussas (GUE/NGL), *písomne*. – (EL) Cieľ zameraný na primerané, bezpečné a vysoko kvalitné potraviny je ľudskou potrebou a požiadavkou zamestnancov, ktorú nemožno chrániť v rámci kapitalistického spôsobu výroby a obchodovania s poľnohospodárskymi výrobkami. Správa vyjadruje filozofiu EÚ v oblasti výroby potravín, ktorej cieľom je zvyšovať zisky potravinárskeho priemyslu, a nie spĺňať potravinové požiadavky ľudí. V čase, keď jedna miliarda ľudí trpí hladom a chudoba zasahuje široké rady obyčajných ľudí v kapitalistických krajinách, EÚ používa potravinové normy ako zámienku na obmedzovanie výroby, sústreďovanie pôdy v rukách veľkých kapitalistických podnikov a pripravovanie malých a chudobných poľnohospodárov o ich pôdu a poľnohospodársku výrobu. Administratívne kontrolné opatrenia nikdy účinne nevyriešia prípady potravinových škandálov, ktoré sa v posledných rokoch množia pre kapitalistické podmienky výroby potravín, ktoré čoraz viac zavádza EÚ a Svetová obchodná organizácia, tak ako ani geneticky modifikované organizmy nemôžu nikdy koexistovať s tradičnými a ekologickými potravinami. Len potravinová nezávislosť a bezpečnosť, zaistenie bezpečných, zdravých a lacných potravín, podpora chudobných poľnohospodárov a vytvorenie výrobných družstiev v rámci sily ľudí a hospodárstva ľudí môžu splniť požiadavky dnešného obyčajného ľudu.

Správa: Enrique Guerrero Salom (A7-0034/2010).

Sophie Auconie (PPE), *písomne*. – (FR) V rámci hlasovania o správe o následkoch celosvetovej finančnej a hospodárskej krízy pre rozvojové krajiny a rozvojovú spoluprácu som hlasovala za pozmeňujúci a doplnujúci návrh k odseku 31, ktorý požaduje zavedenie medzinárodnej dane z finančných transakcií. Rozhodne som hlboko presvedčená, že hoci aj malá daň z týchto obrovských finančných transakcií by znamenala, že by sa mohli uvoľniť značné sumy peňazí. Vďaka tomu by sme mohli venovať viac finančných prostriedkov boju proti neduhom, ktoré pôsobia na našu planétu, a zaistili by sme si financovanie potrebné na uskutočnenie rozvojových cieľov tisícročia. To je viac než len otázka spravodlivosti, to je otázka zdravého rozumu.

Zigmantas Balčytis (S&D), *písomne*. – Plne podporujem túto správu. Celosvetová finančná a hospodárska kríza spôsobila v krajinách s rozvinutou ekonomikou veľké nepokoje, ale ešte silnejšie účinky mala na krajiny s rozvíjajúcim sa hospodárstvom a na rozvojové krajiny. V stávke je teraz splnenie rozvojových cieľov tisícročia, pretože pokrok, ktorý sa v týchto krajinách dosiahol v poslednom desaťročí, sa zabrzdil. Samotná finančná pomoc nemôže zaistiť hospodársky pokrok v rozvojových krajinách. Komisia by teda mala naliehavo žiadať reformu medzinárodnej rozvojovej spolupráce. Okrem toho si myslím, že pomoc poskytovaná rozvojovým krajinám by sa mala neustále prispôbovať podmienkam v týchto krajinách.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *písomne*. – (LT) Hlasovala som za túto správu, pretože musíme pomôcť rozvojovým krajinám, a to najmä v tomto ťažkom hospodárskom období. V mnohých rozvojových krajinách a predovšetkým v najmenej rozvinutých krajinách dochádza k znižovaniu príjmov z vývozu a k spomaleniu rastu a rozvoja južných regiónov. Je mimoriadne dôležité dohodnúť sa na hospodárskych partnerstvách s cieľom posilniť súlad politiky EÚ pre dobro rozvoja a okrem iného aj pre podporu vhodnej práce, prosperity a vytvárania pracovných miest. Cieľom je zároveň zaistiť náležité splnenie obchodných záväzkov a uplatnenie

primeraného prechodného obdobia pre tieto záväzky. Rozvojové krajiny potrebujú pomoc na znižovanie chudoby a izolácie, opatrenia na podporu rozvoja a opatrenia, ktoré sú nevyhnutné na to, aby sa dostali z krízy. Pri uplatňovaní týchto krokov sa musí Európska únia ujať vedenia a konať rozhodne a s týmto cieľom musia všetky inštitúcie EÚ urobiť väčšie záväzky. Nemôžeme kríze dovoliť, aby brzdila pokrok, ktorý v poslednom desaťročí tieto krajiny dosiahli v oblasti stabilného hospodárskeho rastu, a preto si myslím, že poskytnutie väčšej podpory rozvoja je nevyhnutné.

Andrew Henry William Brons (NI), písomne. – Boli sme proti tomuto návrhu, pretože za vážnu situáciu zaostalých krajín tretieho sveta chcel brať na zodpovednosť európske krajiny, namiesto toho, aby zodpovednosť pripísal týmto samotným krajinám. Okrem toho sa tešil na vytvorenie rôznych foriem politického a hospodárskeho svetového riadenia.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), písomne. – (PT) Hlasujem za túto správu, ktorá uvádza kľúčové otázky týkajúce sa trvalo udržateľného rozvoja a postupného začleňovania krajín Afriky, Karibiku a Tichomoria do svetového hospodárstva.

Práve rozvojové krajiny sú najviac postihnuté globálnym otepľovaním, takže je nevyhnutné posilniť všetky opatrenia na boj proti zmene klímy, ako je napríklad transfer primeraných technológií. Rovnako dôležité je dosiahnutie dohody o systéme EÚ pre obchodovanie s emisnými kvótami skleníkových plynov, podľa ktorej sa prinajmenšom 25 % príjmov pochádzajúcich z aukcií s emisnými kvótami oxidu uhličitého použije na pomoc rozvojovým krajinám.

Otázky ako trvalo udržateľný rozvoj a takzvaný zelený rast musia byť pre EÚ strategickými prioritami. Žiadam, aby boli rozvojovým krajinám vyčlenené ďalšie finančné prostriedky. Tie musia byť zo strednodobého a dlhodobého hľadiska trvalo udržateľné a pochádzať zo súkromného sektora, z trhu s emisiami a z verejného sektora industrializovaných krajín alebo hospodársky najvyspelejších rozvojových krajín.

Carlos Coelho (PPE), písomne. – (PT) Hospodárska a finančná kríza, ktorá nás ničí, má katastrofálne následky aj v rozvojových krajinách, ktoré sú už obeťmi nadväzujúcich kríz (potravinovej, energetickej, klimateckej a finančnej). Tí, ktorí túto krízu nespôsobili, ale sú ňou najviac zasiahnutí, naliehavo potrebujú pomoc. Európska únia a rozvinuté krajiny musia zareagovať rýchlo, rozhodne a účinne.

Myslím si, že rozhodujúce je, aby členské štáty splnili svoje záväzky týkajúce sa oficiálnej rozvojovej pomoci a aby posilnili svoje záväzky na dosiahnutie rozvojových cieľov tisícročia. Komisia a Rada musia tiež pokračovať v procese reformy medzinárodnej rozvojovej spolupráce, ktorá je jedným z hlavných dôvodov neúčinnosti rozvojovej pomoci. Vitám to, že sa pre najchudobnejšie krajiny zlepšili možnosti prijímať pôžičky od finančných inštitúcií. To však nestačí. Podporujem žiadosť tejto správy o trvalé zvyšovanie rozvojovej pomoci.

Harlem Désir (S&D), písomne. – (FR) Rozvojové krajiny, a to najmä tie najchudobnejšie, ktoré už v roku 2007 výrazne zasiahla potravinová kríza, v súčasnosti v plnej miere trpia hospodárskymi a sociálnymi dôsledkami medzinárodnej finančnej krízy, ktorá začala v rozvinutých krajinách. Tie majú teraz sklony zmenšovať svoju rozvojovú pomoc, aby čelili svojim vlastným problémom. Rozvojové krajiny teda platia dvojnásobne za zmatek, ktorý spôsobil neregulovaný globálny kapitalizmus. Hlasoval som za správu pána Guerrera Saloma, ktorá Európe pripomína jej zodpovednosť a žiada dodržiavanie záväzkov prijatých v súvislosti s oficiálnou rozvojovou pomocou, pričom ide najmä o cieľ prispieť na túto pomoc vo výške 0,7 % HDP do roku 2015. Prijatím tejto správy Parlament zároveň žiada zavedenie medzinárodnej dane z finančných transakcií, ktorá zabezpečí finančné prostriedky na rozvoj, prístup k celosvetovým verejným statkom a na pomoc chudobným krajinám pri prispôbovaní sa problémom spojeným so zmenou klímy. Podporujem aj zrušenie dlhu najmenej rozvinutých krajín. Všetky tieto odporúčania sú nevyhnutné, keďže sa blížíme k preskúmaniu rozvojových cieľov tisícročia, ktoré sa v septembri uskutočnia na pôde Organizácie Spojených národov. Európska únia má morálnu povinnosť bezodkladne uplatniť tieto nové nástroje medzinárodnej solidarity.

Lena Ek, Marit Paulsen, Olle Schmidt a Cecilia Wikström (ALDE), písomne. – (SV) Nám liberálom je investovanie do rozvojových krajín veľmi blízke. Vitáme nové spôsoby, ako získať finančné prostriedky pre krajiny, ktorým sa poskytuje pomoc, ale radi by sme objasnili, že podľa nášho názoru daň z medzinárodných finančných transakcií nie je riešením, ktoré nám umožní splniť rozvojové ciele tisícročia alebo napraviť svetovú nerovnováhu. Zároveň je dôležité zdôrazniť, že takú daň bude možné uplatniť len v prípade, že pôjde o celosvetovú daň. Namiesto toho by sme radi zdôraznili, aké dôležité je, aby členské štáty EÚ plnili súčasné záväzky týkajúce sa úrovni pomoci, ktoré si stanovili. S cieľom podnietiť rozvoj a rast v rozvojových krajinách by sme mali podporiť voľný obchod a zrušiť rôzne priame a nepriame prekážky EÚ v obchodovaní.

Edite Estrela (S&D), *písomne*. – (PT) Hlasovala som za správu o následkoch celosvetovej finančnej a hospodárskej krízy pre rozvojové krajiny a rozvojovú spoluprácu.

Je dôležité zdôrazniť, že rozvojové krajiny sú medzinárodnou krízou neprimerane zasiahnuté, hoci nie sú jej pôvodcom. Európska únia ako najväčší poskytovateľ pomoci rozvojovým krajinám hrá hlavnú úlohu v zabezpečovaní potrebného vedenia z hľadiska prijatia opatrení na medzinárodnej úrovni, ktoré umožnia dosiahnuť rozvojové ciele tisícročia.

Diogo Feio (PPE), *písomne*. – (PT) Keď hovoríme o finančnej, hospodárskej a sociálnej kríze, ktorú v súčasnosti zažívame, hovoríme o celosvetovej kríze, v ktorej musíme venovať osobitnú pozornosť rozvojovým krajinám, ktoré trpia vplyvom tejto krízy priamo aj nepriamo. Súčasné mechanizmy na pomoc chudobnejším krajinám a ich obyvateľom, ktorí čelia podmienkam extrémnej chudoby a biedy, sa musia uplatňovať spôsobom, ktorý je účinnejší a viac zameraný na cieľ. Nesmú viesť k závislosti, ktorá by mohla mať negatívne účinky na rast, platy a zamestnanosť.

Treba preto zaručiť, že nástroje a politiky na podporu rozvoja umožnia účinný rozvoj. To si vyžaduje koordinovanejší postup na dvojstrannej aj mnohostrannej úrovni. Konať treba v súvislosti s humanitárnou pomocou, spoluprácou a rozvojom, pričom v tejto oblasti hrajú hlavnú úlohu členské štáty, Európska únia a medzinárodné organizácie. Napriek tomu som však proti zavedeniu dane z medzinárodných finančných transakcií (Tobinovej dane), ktorá by pomohla financovať tieto krajiny. Dôvodom je vplyv, ktorý by táto daň mala na spoločnosť vo všeobecnosti.

João Ferreira (GUE/NGL), *písomne*. – (PT) Správa, o ktorej sa diskutuje, rieši veľmi dôležité otázky a uvádza niekoľko správnych argumentov: ide napríklad o uzavretie daňových rajov, zrušenie zahraničných dlhových niektorých krajín, potrebu väčšieho úsilia z hľadiska oficiálnej rozvojovej pomoci a daň z finančných transakcií.

Musíme však zdôrazniť niektoré prvky správy, ktoré sú negatívne a dokonca protirečivé. Ako príklad môžeme uviesť argument, ktorý obhajuje liberalizáciu obchodu v súlade s modelmi, ktorými sa riadi Európska únia, a to najmä prostredníctvom dohôd o hospodárskom partnerstve, ktoré sa EÚ snaží zaviesť v krajinách Afriky, Karibiku a Tichomorja. Je to tak aj napriek odporu a správam o ich negatívnych následkoch, ktoré prichádzajú z mnohých týchto krajín, nehovoriac o neschopnosti riešiť problém zahraničného dlhu ďalekosiahlejším spôsobom.

Bruno Gollnisch (NI), *písomne*. – (FR) Texty tohto Parlamentu niekedy hraničia s absurdnosťou, ale musím povedať, že v prípade správy pána Guerrera Saloma ste sa prekonali. Spomením krátko neprijateľnú požiadavku celosvetového hospodárskeho a finančného riadenia a základný rozpor, ktorý spočíva v tom, že správa bedáka nad vonkajšou závislosťou chudobných krajín, pričom im zároveň radí, aby sa ešte viac otvorili svetovému obchodu. Spomením aj pokrytecké odsúdenie, citujem: „globalizácie, ktorá sa usilovala o úplnú dereguláciu a odmietnutie všetkých nástrojov verejnej správy“. Globalizácia bola a v podstate stále je vašou vlastnou koncepciou, ktorú ste tu presadzovali celé roky. Korunou všetkého je následne odsek 26, v ktorom navrhujete poslúchnuť radu Georgea Sorosa. Človeka, ktorý vďaka za celý svoj majetok špekuláciám. Človeka, ktorý v spolupráci s ďalšími hedžovými fondmi stavil na pád eura a špekuloval s gréckym dlhom, aby tento pád spôsobil. Človeka, ktorý si nevšíma sociálne a hospodárske dôsledky svojho konania, len aby si presadil svoj vlastný celosvetový hospodársky poriadok. Je však pravda, že aj vy si želáte jednotný euroatlantický bok, celosvetové riadenie a celosvetový menu.

Sylvie Guillaume (S&D), *písomne*. – (FR) Podporila som správu svojho kolegu pána poslanca Guerrera Saloma, aby som členským štátom pripomenula ich zodpovednosť voči rozvojovým krajinám, ktoré čelia globálnym problémom hospodárskej krízy a zmeny klímy, za ktoré nie sú zodpovedné. Európa sa musí vo väčšej miere zaviazat k dosiahnutiu rozvojových cieľov tisícročia. Inými slovami, do roku 2015 musí venovať aspoň 0,7 % HDP na boj proti chudobe v rozvojových krajinách. Aby sme tento cieľ dosiahli, podporila som zároveň vytvorenie dane z finančných transakcií, ako aj zváženie prípadných možností zrušiť dlhy najchudobnejších krajín. Na záver chcem uviesť, že prístup k právam v oblasti sexuálneho a reprodukčného zdravia ostáva pre Skupinu progresívnej aliancie socialistov a demokratov v Európskom parlamente prioritou, a práve na základe toho som hlasovala za túto správu.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *písomne*. – (FR) Pozitívom tohto textu je, že odporúča zavedenie moratória na splácanie dlhov a zrušenie dlhov tých najchudobnejších krajín, obhajuje potravinovú nezávislosť a záväzok rešpektovať Medzinárodnú organizáciu práce. To však nevyvažuje skutočnosť, že táto správa stojí pevne na strane trhu s emisiami a zeleného rastu a že hlása voľný obchod a nárast finančných služieb. Tento text podporuje neúprosnú logiku liberálneho dogmatizmu. Z toho dôvodu je škodlivý. Hlasoval som proti nemu.

Nuno Melo (PPE), *písomne*. – (PT) Hlasoval som proti tejto správe z viacerých dôvodov. Prvým z nich sú rýchle hlasovania na plenárnom zasadnutí o tom, čo som považoval za kľúčové hlasovania o pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhoch k odsekom 7, 31 a 34. Takisto ide o rozhodnutie týkajúce sa takzvaného práva na sexuálne a reprodukčné zdravie. Na záver je to prikrôcenie k stanoveniu budúcich európskych daní, s ktorými absolútne nesúhlasím, ako som už vyhlásil pri viacerých príležitostiach, a to najmä počas kampane, keď som kandidoval do Parlamentu.

Andreas Mölzer (NI), *písomne*. – (DE) Najvážnejšia finančná a hospodárska kríza od 30. rokov 20. storočia zasiahla Európu tvrdo. Jej následkami však ťažko trpia aj rozvojové krajiny, ktoré sú príliš bezmocné na to, aby s tým niečo mohli urobiť. Nezodpovedné špekulácie, chamtivosť spojená s rýchlymi ziskami, ktoré sa vôbec nespájajú s reálnym hospodárstvom v anglosaských krajinách, a finančný systém, ktorý sa rozpadá, priviedli svet na pokraj finančnej priepasti. Ďalšou príčinou krízy je koncepcia globalizácie, ktorá urobila z úplnej deregulácie svoju najvyššiu prioritu. Európske krajiny sa čoraz viac zadlžujú, aby dokázali znovu naštartovať svoje hospodárstva. V mnohých prípadoch však nie je možné, aby to rozvojové krajiny dokázali, pretože ich finančná situácia je biedna. Z toho dôvodu im musíme dať príležitosť, aby účinnejšie chránili svoje národné hospodárstva pred dovážaným tovarom, ktorý sa predáva za dampingové ceny a ktorý ničí miestne trhy a živobytie miestnych obyvateľov. Musíme dať rozvojovým krajinám možnosť prekonať krízu svojimi vlastnými silami. Tradičná rozvojová pomoc do značnej miery nespĺnila svoj cieľ. Nakoniec musíme vyriešiť podstatu tohto problému a na finančných trhoch zaviesť prísne nariadenia, zabrániť špekulatívnym praktikám a rýchlo zaviesť daň z finančných transakcií. Problém sa určite nikdy nevyrieši pomocou nejakého druhu celosvetového riadenia, ktorý sa v tejto správe navrhuje a ktorý ľudí aj štáty ešte viac oslabí.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *písomne*. – (PL) Správa Výboru pre rozvoj o následkoch celosvetovej finančnej a hospodárskej krízy pre rozvojové krajiny a rozvojovú spoluprácu správne upozorňuje na to, že v predchádzajúcich dvoch rokoch tu nebola len jedna kríza, ale celá séria súvisiacich kríz. Namiesto toho, aby táto situácia viedla k zníženiu rozvojovej pomoci určenej rozvojovým krajinám, mala by priniesť jej zvýšenie.

Spoločným cieľom by malo byť vyčleniť na rozvojovú pomoc 0,56 % hrubého národného dôchodku (HND) do roku 2010 a 0,7 % HND do roku 2015. Okrem dočasnej pomoci sú potrebné aj ďalšie opatrenia, ktoré zmenia štruktúru riadenia svetového hospodárstva. To vysvetľuje moju podporu okamžitého splnenia záväzkov prijatých na samite skupiny G20 v Pittsburghu, ktoré sa týkali presunu aspoň 5 % podielov kvót v Medzinárodnom menovom fonde rozvíjajúcim sa a rozvojovým krajinám a aspoň 3 % hlasovacích práv v Svetovej banke rozvojovým krajinám a krajinám s prechodnou ekonomikou.

Tieto opatrenia by mali byť zladené s konaním zameraným na zrušenie daňových rajov. Dôležitým riešením pre finančný systém, ktorého zavedenie tiež stojí za úvahu, je to, čo poznáme pod názvom Tobinova daň. Vzhľadom na skutočnosť, že správa výboru obsahuje všetky spomínané návrhy, rozhodol som sa hlasovať za jej prijatie.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *písomne*. – Som rád, že správa bola prijatá, hoci len vďaka tesnej väčšine (283 hlasov za, 278 proti a 15 poslancov sa zdržalo hlasovania), a to najmä preto, lebo niektoré hlasovania po častiach, o ktoré žiadal Poslanecký klub Európskej ľudovej strany (kresťanských demokratov) s cieľom oslabiť správu v niektorých odsekoch, ktoré sa týkali zdanenia bankového systému pre globálnu sociálnu spravodlivosť, medzinárodnej dane z finančných transakcií, moratória na splácanie dlhov a zrušenia dlhov, neuspeli. Všetky tieto odseky boli prijaté dostatočne veľkou väčšinou.

Alf Svensson (PPE), *písomne*. – (SV) Dňa 25. marca som hlasoval proti správe o následkoch celosvetovej finančnej a hospodárskej krízy pre rozvojové krajiny a rozvojovú spoluprácu (2009/2150(INI)), a to najmä pre znenie odseku 31, ktorý sa týka zdanenia bankového systému a stanovenia dane z medzinárodných transakcií. Zavedenie takzvanej Tobinovej dane by prinieslo riziko neželaných vedľajších účinkov, ktoré by poškodili medzinárodný trh, ktorého súčasťou, samozrejme, musia byť aj chudobné krajiny, aby sa umožnil ich hospodársky rozvoj za spravodlivých podmienok. Podľa môjho názoru nie je jasné, ako by mohla Tobinova daň pomôcť zabrániť budúcim finančným krízam bez globálneho konsenzu a globálnej podpory.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *písomne*. – (RO) Hlasovala som za uznesenie Európskeho parlamentu o následkoch celosvetovej finančnej a hospodárskej krízy pre rozvojové krajiny a rozvojovú spoluprácu, pretože tieto krajiny sú najviac postihnuté hospodárskou a finančnou krízou. S veľkým znepokojením upozorňujeme na to, že v roku 2010 sa v rozvojových krajinách očakáva nedostatok financií vo výške viac ako 300 miliárd USD a že rastúce rozpočtové problémy v najzraniteľnejších krajinách ohrozujú fungovanie a rozvoj kľúčových oblastí, ako sú napríklad vzdelávanie, zdravotníctvo, infraštruktúra a sociálna ochrana,

ktorých hodnota prevyšuje 11,5 miliardy USD. Rozvojové krajiny sú okrem toho zároveň najviac zasiahnuté účinkami zmeny klímy. Z toho dôvodu naliehame na Komisiu a členské štáty, aby podporovali všetky kroky zamerané na boj proti zmene klímy a v tejto súvislosti urýchlili transfer vhodných technológií do rozvojových krajín. Okrem toho som hlasovala za to, aby členské štáty a Komisia venovali osobitnú pozornosť podpore a ochrane dôstojnej práce a opatrení na boj proti diskriminácii na základe rodovej príslušnosti a detskej práci, a to v súlade s odporúčaniami, ktoré v súvislosti s touto témou vyslovila Medzinárodná organizácia práce, ktorej úloha by sa mala posilniť.

Správa: Edward Scicluna (A7-0010/2010)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), písomne. – (RO) V posledných dvoch rokoch čelí eurozóna hospodárskej kríze obrovského rozsahu. Súdržnosť politik, ktoré uplatnila Európska centrálna banka, a dôsledných príslušných opatrení zaistila, že vplyv krízy sa v eurozóne drží na minimálnej úrovni. Výnimka, ktorou je Grécko, sa vyskytla z dôvodu systémových chýb, ktoré sa časom znásobili a ostali utajené. Vplyv hospodárskej krízy sa pociťuje oveľa tvrdšie mimo eurozóny EÚ. Príkladom toho je Rumunsko, kde je napriek súčasným príslušným hospodárskym opatreniam vplyv krízy dosť značný. Následky by boli oveľa menšie, keby tu existovala fiškálna zodpovednosť a keby Rumunsko nevstúpilo do prvého roku krízy, teda do roku 2009, s rozpočtovým deficitom vo výške 5,4 % v čase, keď len rok predtým zaznamenalo rekordný hospodársky rast. Kým štáty v eurozóne zaznamenávajú vo svojich hospodárstvach posun do čiernych čísel už šesť mesiacov, prvé náznaky hospodárskej obnovy, hoci veľmi miernej, sú v Rumunsku zjavné až teraz. Tento stav však nemožno udržať bez drastického zníženia rozpočtového deficitu, ktoré je nutné na to, aby sme sa neocitli v rovnakej situácii ako Grécko. Mechanizmy ukladania pokút členským štátom v prípade nedodržania rozhodujúcich makroekonomických ukazovateľov treba zaviesť okamžite.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), písomne. – (EL) Hlasoval som proti výročnej správe ECB za rok 2008. Európska centrálna banka poskytuje od roku 2008 obchodným bankám likviditu, ale bez toho, aby stanovila konkrétne a prísne pravidlá a kritériá, ako napríklad to, kde sa má táto dodatočná likvidita použiť. Výsledkom je, že dochádza k poklesu pôžičiek poskytovaných malým a stredným podnikom a spotrebiteľom, pričom k očakávanému zníženiu úrokových sadzieb pre spotrebiteľov nedochádza. Európska centrálna banka zároveň opäť dokazuje, že nie je schopná skončiť s výsmechom, ktorého sa dopúšťajú obchodné banky, ktoré si od ECB požičiavajú za úrokovú sadzbu 1 % a štátom poskytujú pôžičky za oveľa vyššie úrokové sadzby. Treba uznať, že nezávislosť centrálnych bánk nebola tou správnou voľbou, a to ani z hľadiska demokratickej a politickej kontroly, ani z hľadiska hospodárskej účinnosti. Teraz potrebujeme nielen prísnu reguláciu finančného sektora, ale aj obmedzenie jeho veľkosti a významu vo vzťahu k reálnemu hospodárstvu.

Diogo Feio (PPE), písomne. – (PT) Spôsob, akým Európska centrálna banka zavádza opatrenia v reakcii na súčasnú hospodársku, finančnú a sociálnu krízu, hrá veľmi dôležitú úlohu. Ide predovšetkým o opatrenia, ktoré členským štátom umožňujú okrem iného zachovať si likviditu, poskytovať spoločnostiam úvery a znižovať úrokové sadzby.

Z toho dôvodu si myslím, že stratégie na prekonanie krízy musia brať ohľad na skutočnú stabilitu finančných trhov. Inak budú trpieť návratom silnejšej verzie následkov, ktoré už zažívame, ale ktorých vplyv zmiernujú tieto opatrenia. Okrem toho si myslím, že by sme mali zvážiť úpravu Paktu stability a rastu. Zámerom tejto úpravy by bolo urobiť ho flexibilnejším a prispôbiť ho výnimočným situáciám, ako napríklad tej, ktorú práve zažívame.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písomne. – (PT) Ako vieme, rozhodnutia Európskej centrálnej banky (ECB) sú čiastočne zodpovedné za krízu, ktorú zažívame. Je zaujímavé všimnúť si, že samotná správa neváha istým spôsobom kritizovať kroky ECB. To je, samozrejme, prípad, keď konštatuje, že hospodárske prognózy ECB, podobne ako ani prognózy Medzinárodného menového fondu a iných medzinárodných inštitúcií, nepredvídali závažnosť poklesu v roku 2008. Rovnakú kritiku uznáva, keď „konštatuje, že zníženia úrokových sadzieb ECB neboli také radikálne ako v prípade niektorých iných centrálnych bánk, napr. americkej centrálnej banky US Federal Reserve a Bank of England v Spojenom kráľovstve, a ako v tom čase očakávali mnohí ekonomickí pozorovatelia“.

Správa však pokračuje v obrane ECB a jej usmernení, pričom si dokonca zásadne protirečí. Preto sme hlasovali proti. Predsa sú tu však aj ďalšie aspekty, ktoré stoja za úvahou, a to konkrétne, keď správa vyjadruje „sklamanie nad tým, že mimoriadne likvidné prostriedky, ktoré poskytla ECB, nepriniesli dostatočné zmiernenie úverovej krízy, ktorej čelil priemysel, najmä malé a stredné podniky, ale niektoré banky ich namiesto toho použili na zlepšenie svojich marží a pokrytie strát“.

Bruno Gollnisch (NI), *písomne*. – (FR) Blahoželať Európskej centrálnej banke ku krokom, ktoré podnikla v roku 2008, je povinným cvičením, s ktorým nechcem mať nič spoločné. Banka nezbadala, že sa blíži veľká kríza, a práve tak neoslnila ani z hľadiska svojho nariadenia, ktoré má od dokonalosti ďaleko. Nemyslím si, že sme si z tejto krízy vzali nejaké ponaučenie: stále veríme hŕstke anglosaských ratingových agentúr, ktoré dnes nie sú o nič viac schopné udeľovať ratingy štátom, ako boli v minulosti schopné udeľovať ratingy bankám a toxickým finančným produktom. Stále chceme upokojovať úplne iracionálne trhy, ktoré zvyšujú nepriateľské špekulácie zamerané proti štátu, pričom by sme mali odstraňovať špekulácie tým, že sa zriekneme menovej ortodoxnosti. Pripravujeme sa na rýchly návrat k tým istým politikám, ktoré prispeli ku kríze. Robíme to v mene takzvanej životaschopnosti verejných financií, ale na úkor potenciálnej obnovy a kúpnej sily domácností. Predovšetkým nerobíme nič konkrétne, aby sme zmenili systém. Právne predpisy, ktoré predstierané hodnotíte ako naliehavé, aby ste oklamali verejnú mienku, boli odložené na obdobie po voľbách v Spojenom kráľovstve a Nemecku, ktoré bude pre pána Browna a pani Merkelovú chýlostivé. To je chyba: ich potenciálni nástupcovia by boli rovnako „svetovo kompatibilní“, ako sú oni.

Alan Kelly (S&D), *písomne*. – Nie je toho veľa, čo by sme mohli povedať o tejto správe, ktorá nie je celkom jasná. Je jasné, že viac ako kedykoľvek predtým je potrebné, aby si finančné inštitúcie urobili pauzu a prehodnotili svoj prístup. V priebehu posledných dvoch týždňov boli dvaja bývalí vysoko postavení úradníci najväčšej írsky banky zatknutí počas ranných policajných razíí. Toto je dramatické vyjadrenie potreby zodpovedného a morálneho finančného riadenia. Chcel by som poznamenať len jednu vec, a to je väčšia potreba transparentnosti v našich finančných inštitúciách, či už na regionálnej, vnútroštátnej alebo európskej úrovni. Táto správa žiada väčšiu transparentnosť, čo podľa mňa určite podporí väčšina poslancov Európskeho parlamentu.

Arlene McCarthy (S&D), *písomne*. – Spolu s kolegami labouristami dôrazne podporujeme prácu pána spravodajcu Edwarda Sciclunu. Upozorňujem najmä na dôraz, ktorý jeho správa kladie na dôležitosť hospodárskeho rastu, ktorý je najlepším prostriedkom na riešenie nadmerných deficitov. Toto je jasná odpoveď pre tých, ktorí argumentujú za prehnané zameriavanie sa na krátkodobé znížovanie výdavkov, ktoré by v skutočnosti mohlo ohroziť dlhodobý rast. Popri tom, ako sa bude hospodárstvo zotavovať z následkov finančnej krízy, bude treba v nasledujúcich rokoch nepretržite znižovať deficit. Jedinou účinnou možnosťou, ako zabezpečiť dlhodobú fiškálnu udržateľnosť a ochrániť občanov však je, aby sme sa dostali z tejto krízy prostredníctvom rastu.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *písomne*. – (FR) Budem hlasovať proti tejto správe, ktorá slepo presadzuje neoliberálnu logiku zodpovednú za hospodársku, sociálnu a environmentálnu krízu, ktorej dôsledkami všetci trpíme. Text, ktorý nám bol predložený, je nielen mimoriadne dogmatický, ale zároveň vyjadruje pohŕdanie národmi, a to najmä gréckym národom. Ako môže Parlament hlasovať za text, ktorý je taký hanebný, že spochybňuje vstup Grécka do eurozóny vzhľadom na rozpočtový deficit vytvorený na základe politik, ktoré podporuje? Táto Európa je očividne len ďalším nepriateľom ľudu.

Nuno Melo (PPE), *písomne*. – (PT) Vážna hospodárska kríza, ktorou trpí súčasne celý svet, sa v EÚ prejavuje mimoriadne zozra. Európska centrálna banka reagovala na krízu účinne, hoci v niektorých prípadoch niesla vinu za to, že konala neskoro alebo nebola dostatočne rozhodná, najmä pokiaľ ide o politiku znižovania úrokových sadzieb, ktorá bola v Spojenom kráľovstve a v americkej centrálnej banke Federal Reserve radikálnejšia a účinnejšia.

Z chýb, ktoré sme urobili, sa musíme poučiť, aby sme sa im v budúcnosti mohli vyhnúť. Treba zdôrazniť, že Lisabonská zmluva spravila z Európskej centrálnej banky inštitúciu EÚ. To znamená, že zodpovednosť Parlamentu sa v tomto smere zvýšila, pretože sa stal inštitúciou, prostredníctvom ktorej sa teraz ECB zodpovedá pred európskou verejnosťou.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *písomne*. – (ES) Podobne ako drvivá väčšina tohto Parlamentu som hlasoval za túto správu. Predmet správy nebol kontroverzný a počas plenárneho zasadnutia sa neobjavili žiadne pozmeňujúce a doplňujúce návrhy, ktoré by mohli podkopať základný obsah správy.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *písomne*. – (PL) Výročná správa ECB za rok 2008 odzrkadľuje príčiny, ako aj okolnosti vzniku krízy. Rok 2008, v ktorom sa začala akútna fáza najväčšej hospodárskej krízy za niekoľko desaťročí, určila smery, ktorými sa svetové hospodárstvo a európske hospodárstvo budú dlhodobo vyvíjať.

Pre Európsku centrálnu banku boli posledné dva roky nepochybne najťažším obdobím v jej dejinách. ECB sa musela vyrovnávať s krízou, ktorá vážne zasiahla európske hospodárstvo. Zvyšujúce sa rozpočtové deficity

v členských štátoch v kombinácii s čoraz väčším zadlžením predstavujú hlavné makroekonomické dôsledky krízy. Podľa zmluvy ECB zodpovedá najmä za cenovú stabilitu, teda za nízku infláciu. Splnila ECB svoju úlohu? Ťažko to povedať jednoznačne. Je pravda, že súčasná úroveň inflácie je pod stropom, ktorý stanovila ECB. Treba však zdôrazniť, že v prvých mesiacoch krízy vyskočila na najvyššiu úroveň, akú kedy v eurozóne dosiahla, a až neskôr zrazu klesla.

Myslím si však, že túto nestabilitu môže vysvetliť prekvapenie, ktoré kríza spôsobila. Od októbra 2008 možno menovú politiku ECB opísať ako aktívnu a flexibilnú. ECB prijala inú stratégiu riešenia krízy ako ostatné vedúce centrálné banky na svete. Na výsledky týchto krokov ešte stále čakáme. Európa sa už dostáva z krízy, ale situácia je stále neistá. Je ECB pripravená na možnosť ďalšej krízy, teda na možnosť, ktorú vidia niektorí ekonómovia?

Peter Skinner (S&D), písomne. – Vítam túto správu svojho kolegu pána poslanca Edwarda Sciclunu, ktorý predložil premyslené stanovisko a skutočne intenzívne pracoval na tom, aby sa o uznesení hlasovalo iba raz. Z tohto hľadiska je veľmi potrebný kompromis a to má sklony zakryť rozdiely, ktoré tu tiež existujú. Mimoriadne ma znepokojuje to, že v čase, keď sa kladú otázky o úlohe americkej centrálnej banky Federal Reserve, podobné zvedavé otázky v našej rozprave týkajúcej sa Európskej centrálnej banky chýbajú. Obavy vzbudzuje najmä dôležitosť miniatúrneho kontrolného dohľadu a to, či je ECB vďaka svojej úlohe, ktorú zohrala v nedávnej kríze, automaticky kvalifikovaná na to, aby bola tak priamo zapojená do tohto úsilia, alebo či to so sebou bude niesť značné riziko ohrozenia povesti.

12. Opravy hlasovania a zámery pri hlasovaní: pozri zápisnicu

13. Vykonávacie opatrenia (článok 88 rokovacieho poriadku): pozri zápisnicu

14. Rozhodnutia týkajúce sa určitých dokumentov: pozri zápisnicu

15. Písomné vyhlásenia zapísané v registri (čl. 123 rokovacieho poriadku): pozri zápisnicu

16. Kroky podniknuté na základe pozícií a uznesení Parlamentu: pozri zápisnicu

17. Termíny nasledujúcich rokovaní: pozri zápisnicu

18. Prerušenie zasadania

(Rokovanie sa skončilo o 12.55 hod.)